VOORWOORD

Kerkorde 2011 verskyn amptelik in koninkrykstyd! In die kerklike jaar word in koninkrykstyd gefokus op die werk van die kerk. Kerk-wees in die wêreld is die oorkoepelende tema. Dit gaan in hierdie tyd oor die roeping van die kerk om God se koninkryk, wat in Jesus Christus naby gekom het (Mk 1:15), in ons wêreld sigbaar te maak. As gereformeerdes bely ons dat Jesus Christus die Koning van sy kerk is (Art 3.2). Kerklike bepalinge reël die kerklike lewe, maar die kerk word steeds deur Jesus Christus regeer. Die kerk se *belydenis* is op Christus se leer en lewe gegrond. Die *ampte* vloei voort uit Christus se dienswerk in die wêreld. Die *kerkvergaderinge* het 'n gesag deur Christus aan hulle verleen, wat in sy Naam uitgeoefen word. Die *werk van die kerk* is op die kragtige groei en die uitbreiding van Christus se koninkryk gerig. Die *kerklike opsig en tug* word tot heil van Christus se kerk beoefen en toegepas. Die *kerk se betrekkinge na buite* wil Christus se koninskap so ver en so wyd moontlik bevestig, verdedig en bevorder. Die NG Kerk het die keuse gemaak om 'n missionale kerk te wees. In ons sending na die wêreld nooi ons almal om soos ons vir Jesus Christus as Koning van die wêreld te erken.

Die kerklike bepalinge word in 'n kerkordeboek saamgevoeg om te dien as die *corpus juris*, die gesistematiseerde versameling van kerkordelike voorskrifte en riglyne wat gelowiges in dieselfde kerkverband aan mekaar verbind en by mekaar hou. Daar kan ook na die *kerkorde* as die familiereëls van dieselfde geloofsfamilie verwys word. In die Verslag van die Taakspan Strukturering wat voor die Algemene Sinode in Oktober 2011 gedien het, word die volgende antwoorde gegee op die vraag oor wat die NG Kerk se teologiese vertrekpunte oor kerkverband is:

- Ons is mense aan wie God Drie-enig Hom uit liefde *verbind*; daarom leef ons in *verbondenheid* met God, met mekaar, en met sy wêreld.
- Ons is *huis- en reisgenote* saam met God; daarom verstaan ons kerk-wees as *struktuur én beweging*.
- Ons is 'n gereformeerde *kerk wat bly reformeer*, daarom soek ons voortdurend saam rondom *woord* en belydenis na *God se wil* vir ons lewe.
- Ons word deur God *geroep en gestuur*, daarom *volg ons Hom* in alles na en verbeeld en verklank so God se liefde en sy hier-wees in die wêreld.
- Ons vorm deel van die *een liggaam van Christus*; daarom bly groei ons saam al is ons *verskillend*. Ons het mekaar nodig en *vier* ons saamwees voor God.
- Ons is 'n kerk wat deur God se genade 'n lang pad met mekaar saamloop; daarom wil ons mekaar nie los nie.

Die sorgvuldige en konsekwente toepassing van die familiereëls dien die eenheid, heiligheid, omvattendheid en suiwerheid van die kerk. Die toepassing van die kerklike bepalinge moet die kerk beskerm teen verdeeldheid, wêreldsheid, uitsluiting en dwaling. Die toepassing van die reg in 'n geloofsgemeenskap moet gelowiges gesond, heel en gelukkig maak.

Dankie aan elke lid van die Algemene Taakspan Regte (ATR) en elke ander rolspeler wat die uiteindelike publikasie van die 2011-uitgawe van die NG Kerk se *Kerkordeboek* moontlik gemaak het. 'n Besondere woord van dank aan ds Helgard Janse van Rensburg, die ATR se hardwerkende en toegewyde skriba, vir die saamstel en tegniese versorging hiervan.

DR JOHANN ERNST (AKTUARIUS)
Algemene Sinode 2011

D I E K E R K O R D E

HOOFSTUK 1

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

Artikel 1

Die Nederduitse Gereformeerde Kerk staan gegrond op die Bybel as die heilige en onfeilbare Woord van God. Die leer wat die Kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, staan uitgedruk in die Formuliere van Eenheid soos vasgestel op die Sinode van Dordrecht in 1618-1619, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die vyf Dordtse Leerreëls.

Artikel 2

2.1 Waar die Woord van God eis dat in die gemeente van Christus alles welvoeglik en ordelik moet toegaan (1 Kor 14:40), word in die volgende artikels 'n aantal bepalinge gegee vir die lewe en werk van die Kerk met die oog op die volbrenging van sy taak en roeping ooreenkomstig die Heilige Skrif en die Belydenis.

2.2 Hierdie bepalinge handel oor die ampte in die Kerk, die vergaderinge van die Kerk, die werksaamhede van die Kerk, regering en tug van die Kerk en die betrekkinge van die Kerk na buite.

2.3 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk reël sy eie interne orde op grond van sy onvervreembare roeping en interne bevoegdheid as kerk van Jesus Christus en ook op grond van sy reg tot vryheid van godsdiens.

HOOFSTUK 2

DIE AMPTE VAN DIE KERK

2.1 Algemene bepalinge

Artikel 3

3.1 Christus verrig al die dienswerk in sy kerk en koninkryk deur sy Woord en Gees. Hy doen dit ondermeer deur gebruik te maak van:

3.1.1 die dienswerk[1] van die drie besondere ampte in die kerk, te wete:

- dié van bedienaar van die Woord[2],
- dié van ouderling,
- dié van diaken,

om die gelowiges toe te rus vir hulle dienswerk in die kerk en die wêreld; én

3.1.2 die dienswerk van al die gelowiges[3].

3.2 Die drie besondere ampte is gelykwaardig, maar word in opdrag en werk onderskei. By die uitoefening van hulle roeping mag geen ampsdraer oor ander ampsdraers heerskappy voer nie, aangesien Christus die enigste Hoof, Koning en Meester van sy kerk is.

Artikel 4

Niemand mag in die kerk van Christus in een van die besondere ampte dien sonder dat hy/sy

- op wettige wyse beroep (of verkies) is,
- die nodige approbasie verkry het, en
- bevestig is nie.

2.2 Die bedienaars van die Woord

Artikel 5

5.1 Vir die toelating tot die bediening van die Woord word vereis:

5.1.1 geskiktheid vir die amp[4];

5.1.2 deeglike teologiese opleiding[5]; en

5.1.3 ondertekening van die legitimasieverklaring waarin die ondertekening van die Formuliere van Eenheid vervat is.

---

[1] Geen ampswerk word onder die lidmate van 'n ander gemeente gedoen tensy met die instemming en medewete van daardie gemeente nie.

[2] "Bedienaar van die Woord" verwys na "leraar", "evangeliedienaar" en "predikant" en die begrippe het ooreenstemmende betekenisse. Waar in hierdie Kerkordeboek na die manlike verwys word, sluit dit ook die vroulike in en omgekeerd, tensy spesifiek anders vermeld.

[3] Vergelyk die *Kerkorde* Art 55.

[4] Art 5.1.1 vergelyk die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Bedienaars van die Woord*, punt 4.1.1.

[5] Art 5.1.2 vergelyk die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Bedienaars van die Woord*, punt 4.1.2.

5.2 Die Algemene Sinode bepaal die vereistes vir die opleiding, die aard en die toesig daaroor en die plekke waar dit moet geskied op aanbeveling van die Algemene Kuratorium.

5.2.1 Die Algemene Kuratorium word saamgestel deur die Algemene Sinode volgens die *Reglement vir die Algemene Kuratorium.*

5.3 Wanneer meer as een sinode om historiese of ander redes by ’n plaaslike kuratorium betrokke is, reël die betrokke sinodes onderling die wyse waarop die kuratorium saamgestel word. Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die kuratorium te benoem.

5.3.1 Die sorg vir, asook die beheer en toesig oor die opleiding van evangeliedienaars word deur ’n plaaslike kuratorium behartig.

5.3.2 Die plaaslike kuratorium is verantwoordelik vir die keuring, begeleiding, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van teologiese studente. Hierdie verantwoordelikhede kan namens die kuratorium deur (’n) kommissie(s) van die kuratorium behartig word.

5.3.3 Die NG Kerkdosenteraad is meer bepaald vir die akademiese opleiding van die studente verantwoordelik.

5.3.4 Een lid van die NG Kerkdosenteraad het met adviserende stem sitting in die plaaslike kuratorium.

5.4 Die kuratorium benoem ’n proponentskommissie wat bestaan uit soveel lede as wat hy nodig ag uit bevoegde persone voorgelê aan die kuratorium deur die onderskeie sinodes en wat nie noodwendig lede van die kuratorium hoef te wees nie. Die proponentskommissie het as opdragte:

5.4.1 Die keuring en aanbeveling by die kuratorium van kandidate ná voltooiing van hul teologiese studies.

5.4.2 Die afneem van *colloquium doctum*.

Artikel 6

Die verlening van bevoegdheid om as bedienaar van die Woord beroep te word, óf die beëindiging daarvan, geskied deur die Algemene Bevoegdheidsraad namens die Algemene Sinode.

Artikel 7

7.1 ’n Bedienaar van die Woord vir ’n plaaslike gemeente word deur die kerkraad van die gemeente met goedkeuring van die gemeente en die ring, beroep. Voordat die beroepsbrief afgestuur word, moet

7.1.1 die goedkeuring van die gemeente deur afkondiging verkry word;

7.1.2 die ring of sy gevolmagtigde kommissie skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is. Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde kommissie ongeldig verklaar.

7.1.3 besware teen ’n beroep of beroepene by die betrokke ring of ringskommissie ingedien word wat dit volgens die bepalinge van die betrokke sinodale gebied hanteer.

7.2 Bedienaars van die Woord in diens van die kerkverband (ring, sinode of Algemene Sinode [vir bevoegdheid vergelyk die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti*, punte 2.3.1 en 2.3.2]) word deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde kommissie beroep. Voordat die beroepsbrief afgestuur word, moet

7.2.1 die goedkeuring van die kerkverband verkry word deur bekendmaking van die beroep in die Kerkbode en

7.2.2 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is. Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde na die kerkvergadering terugverwys vir regstelling, of, indien nodig, word die beroep ongeldig verklaar.

7.3 Die beroepsvergadering stel die beroepsbrief op.

7.3.1 'n Lid van die ringskommissie, wat nie lid van die betrokke gemeente is nie, adviseer die kerkraad.

7.3.2 In gevalle van beroepe deur die kerkverband, word die advies deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde gegee.

7.4 Die beroepsbrief is die diensaanbod wat aan die hand van Artikel 9 van die *Kerkorde* die diensopdrag en na aanleiding van Artikel 13 van die *Kerkorde* die diensvoordele van die beroepene omskryf. In gevalle van beroepe deur die kerkverband, word die nodige aanpassings gemaak ten opsigte van die diensopdrag en diensvoordele.

7.5 Binne die raamwerk van die *Kerkorde* en die sinodale besluite van toepassing is die bepalings van die beroepsbrief onderhandelbaar by oorweging van die beroep[6].

7.6 Na oorweging van die bepalings van die beroepsbrief en enige onderhandelinge daaromtrent, word die diensooreenkoms waarvolgens die bedienaar van die Woord in diens van die gemeente of die kerkverband gaan tree, finaal opgestel.

7.7 Die finale diensooreenkoms met ’n gemeenteleraar word deur die ring of sy gevolmagtigde kommissie en in geval van ’n bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde goedgekeur. Hierna word die finale ooreenkoms deur beide partye onderteken en kan die

[6] Vergelyk *Funksionele Besluite*: Bedienaar van die Woord: beroepsbrief en prosedures by beroeping

bevestiging plaasvind met inagneming van die ander vereistes vir bevestiging (vergelyk Artikel 8 van die *Kerkorde*).

7.8 Hierdie diensooreenkoms kan van tyd tot tyd gewysig word met instemming van beide partye en skriftelike goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde kommissie in die geval van ’n gemeenteleraar, en die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde in die geval van ’n leraar in diens van die kerkverband.

Artikel 8

8.1 Die bevestiging van ’n bedienaar van die Woord in ‘n gemeente geskied nadat:

8.1.1 die ring of sy gevolmagtigde kommissie skriftelik bevestig het dat aan al die kerklike vereistes voldoen is;

8.1.2. die diensooreenkoms deur beide partye onderteken is.

8.1.3 In die geval van ’n bedienaar van die Woord in ’n kerklike betrekking word die volgende aan die ring of sy gevolmagtigde kommissie voorgelê en by die beroepende kerkraad ingedien:

8.1.3.1 ’n akte van demissie uit die vorige werkkring.

8.1.4 In die geval van bedienaar van die Woord in ’n nie-kerklike betrekking word die volgende aan die ring of sy gevolmagtigde kommissie voorgelê en by die beroepende kerkraad ingedien:

8.1.4.1 ’n getuigskrif van eervolle ontslag; en

8.1.4.2 ’n attestaat uit die vorige gemeente.

8.1.5 In die geval van proponente:

8.1.5.1 moet die akte van legitimasie getoon word;

8.1.5.2 moet ’n attestaat by die beroepende kerkraad ingelewer word; en

8.1.5.3 geskied die bevestiging met oplegging van hande waarna predikantsbevoegdheid verkry word.

8.2 Die bevestiging in diens van die kerkverband vind plaas nadat:

8.2.1 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig het dat aan al die kerklike vereistes voldoen is;

8.2.2 al die verlangde stukke getoon en/of ingedien is (vergelyk Artikel 8.1 van die *Kerkorde*); en

8.2.3 die diensooreenkoms deur beide partye onderteken is.

8.3 Dit is die verantwoordelikheid van die betrokke kerkvergadering in wie se diens die bedienaar van die Woord/proponent is om onverwyld kennis aan die Algemene Bevoegdheidsraad te gee van enige verandering wat mag intree ten opsigte van standplaas en/of bevoegdheid.

Artikel 9

9.1 Die amp van die bedienaar van die Woord fokus op die bediening van die Woord in al sy gestaltes.

9.2 Die bedienaar van die Woord is geroep om 'n volgeling van Christus te wees en sy lewe te wy in diens van die Here en sy kerk.

9.3 Die bedienaar van die Woord funksioneer in ’n gemeente, in die kerkverband en in die diens van die kerk in die wêreld.

9.4 In die gemeente aanvaar die bedienaar van die Woord verantwoordelikheid vir die bestudering en verkondiging van die Woord van God, die bediening van die sakramente, die diens van die gebede en die voortdurende ontwikkeling van bedieningsvaardighede. Die bedienaar van die Woord is ook saam met die ander ampte verantwoordelik vir:

- eredienste,
- die opbou van die gemeente,
- onderrig en toerusting van gelowiges vir hulle dienswerk,
- die gemeente se dienswerk in die wêreld,
- leiding en organisering van die gemeente,
- uitoefening van Christelike liefde en tug,
- pastorale versorging.

Die kerkraad onderskei en bepaal, saam met die bedienaar van die Woord, die wyse waarop dié verantwoordelikhede, in lyn met bepaalde begaafdhede, uitgeleef word en vervat dit in ’n diensooreenkoms.

9.5 Die bedienaar van die Woord neem ook deel aan die gesamentlike bediening van die kerkverband in die onderskeie kerklike vergaderinge en ekumeniese verhoudings.

9.6 As deel van die dienswerk van die kerkverband aan die wêreld tref die kerkverband reëlings oor wyses waarop die bedienaar van die Woord diensbaar is in die kerk en in die wêreld.

Artikel 10

’n Bedienaar van die Woord mag geen ampspligte (Artikel 9 van die *Kerkorde*) onder lidmate van ’n ander gemeente verrig sonder die toestemming van daardie kerkraad nie.

Artikel 11

11.1 ‘n Bedienaar van die Woord kan die kerklike bediening slegs om ernstige en gewigtige redes verlaat. Hy/sy hou op om bedienaar van die Woord te wees indien diens in die gemeente/kerkverband verlaat word om ’n ander betrekking te aanvaar. Hy/sy kan egter vooraf van die Algemene Bevoegdheidsraad verlof ontvang om proponentsbevoegdheid te behou.

11.2 Sodanige behoud van bevoegdheid kan alleen verleen word indien die betrekking wat aanvaar word, ’n geestelike karakter dra wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word.

11.3 Indien daar ander gewigtige redes is, kan sodanige behoud van bevoegdheid alleen verleen word indien die Algemene Bevoegdheidsraad, op grond van aanbevelings van die kerkraad en die ring, oordeel dat daar genoegsame *bona fide*[7] redes is om ’n ander betrekking[8] te aanvaar.

Artikel 12

12.1 Die bedienaar van die Woord word vir die uitvoering van die amp of bediening deur ’n kerkvergadering (kerkraad, ring, sinode, Algemene Sinode) beroep en in diens gestel.

12.2 Die bedienaar van die Woord is, as geroepene van die Here deur sy kerk, aan die Here én aan die betrokke kerkvergadering verantwoording verskuldig.

12.3 Die kerkvergadering gee aan die bedienaar van die Woord die respek en ondersteuning wat ‘n geroepene van die Here en sy kerk in staat kan stel om die amp en bediening effektief uit te voer.

12.4 Indiensneming en diensbeëindiging geskied deur die betrokke kerkvergadering in wie se diens die bedienaar van die Woord staan.

12.5 Slegs persone wat die nodige ampsbevoegdheid het (vergelyk Artikel 6 van die *Kerkorde*) kan in ’n gemeente of in die kerkverband as bedienaar van die Woord dien.

12.6 Die bedienaar van die Woord se dienste word met onmiddellike effek beëindig by verlies van bevoegdheid ingevolge die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti*.

12.7 Die betrokke kerkvergadering kan die dienste van ’n bedienaar van die Woord in die volgende gevalle beëindig:

12.7.1 op grond van wangedrag;

12.7.2 op grond van gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering;

12.7.3 op grond van die gemeente of kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes (insluitend finansiële onvermoë).

Artikel 13

Die gemeente of kerkverband in wie se diens ’n bedienaar van die Woord staan, sien om na sy geestelike, emosionele en fisieke behoeftes, is medeverantwoordelik vir sy bedieningsontwikkeling en is verantwoordelik vir sy lewensonderhoud soos ooreengekom[9].

Artikel 14

14.1 ’n Bedienaar van die Woord emeriteer op die ouderdom soos deur die Algemene Sinode bepaal[10].

14.2 ’n Bedienaar van die Woord wat weens verswakte gesondheid, ouderdom of andersins uit die diens tree en daarvoor kwalifiseer, ontvang die voordele volgens die bepalinge van die betrokke pensioenfonds. Daar behoort ook voldoende voorsiening gemaak te word vir die weduwee/wewenaar en wese van die bedienaar van die Woord.

14.3 ’n Emeritus kan, met goedkeuring van die ring, vir ’n bepaalde termyn en vir ’n bepaalde taak beroep word (vergelyk die *Reglement vir Vaste Termynposte,* punt 4*).*

14.4 ’n Emeritus wat weens verswakte gesondheid emeriteer het, moet eers weer beroepbaar gestel word deur die Algemene Bevoegdheidsraad.

2.3 Ouderlinge en diakens

Artikel 15

15.1 Ouderlinge en diakens onderskryf met hulle bevestiging hulle instemming met die belydenis van die Kerk.

15.2 Daar behoort ’n gereelde aftrede van ouderlinge en diakens te wees. Die dienstyd van ouderlinge en diakens word deur die kerkraad gereël.

---

7 *Bona fide* redes is wanneer ’n bedienaar van die Woord bedank uit sy werkkring sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tug optrede. Redes kan inhou dat die leraar vir die huidige nie sy weg oopsien om voort te gaan met die bediening nie.

8 Met die toekenning van proponentsbevoegdheid, kan die volgende ook oorweeg word, naamlik “dra die ander betrekking 'n geestelike karakter wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word”.

9 Vergelyk die A tot Z-beleid soos vervat in die Kerkordeboek.

10 Vergelyk *Funksionele Besluite:* Bedienaar van die Woord: aftreeouderdom

Artikel 16

16.1 Die amp of bediening van die ouderling is gerig op geestelike onderskeiding, versorging, leiding, bestuur en toesig, en omvat:

16.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;

16.1.2 die regering van die gemeente;

16.1.3 die doen van huisbesoek;

16.1.4 die uitoefening van opsig en tug;

16.1.5 waaksaamheid oor die suiwerheid van die leer;

16.1.6 medeverantwoordelikheid vir die kategetiese onderwys;

16.1.7 die roeping om ander na Christus te lei;

16.1.8 die lei van eredienste waar die kerkraad en die ring daartoe vergunning gegee het[11];

16.1.9 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van 16.1.

16.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van 16.1.1 tot 16.1.9 die bedieningsverantwoordelikheid van elke ouderling.

Artikel 17

17.1 Die amp of bediening van die diaken is gerig op praktiese dienswerk. Dit begin in die erediens, en gaan vandaar uit na die gemeente en die wêreld waarin die lidmate leef. Die diakenamp omvat:

17.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;

17.1.2 die opheffing, vertroosting en ondersteuning van almal wat in een of ander opsig barmhartigheidsdiens benodig;

17.1.3 die insameling en besteding van middele wat vir die diakonale werk nodig is;

17.1.4 die organisering en leiding van die barmhartigheidsbediening van die gemeente;

17.1.5 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van 17.1.

17.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van 17.1.1 tot 17.1.5 die bedieningsverantwoordelikheid van elke diaken.

HOOFSTUK 3

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

3.1 Algemene bepalinge

Artikel 18

Daar is vier kerkvergaderinge: kerkraad, ring, sinode en Algemene Sinode.

Artikel 19

Die opsig oor, die regering van en die tug in die Kerk word aan hierdie vergaderinge toevertrou.

Artikel 20

20.1 Die vergaderinge het, elkeen na sy eie aard en funksie, ’n kerklike gesag[12] deur Christus aan hulle toevertrou.

20.2 Die gesag van die ring, na aanleiding van sy aard en funksie, oor die kerkraad is dieselfde as dié van die sinode en die Algemene Sinode, na aanleiding van elkeen se eie aard en funksie, oor die kerkverband.

Artikel 21

Die kerkvergaderinge behandel sake vanuit kerklike perspektief, in die lig van die Woord van God en op kerklike wyse.

Artikel 22

22.1 In meerdere vergaderinge word alleen die sake behandel wat daar tuis hoort of daarheen verwys is deur mindere vergaderinge en wat nie in mindere vergaderinge afgehandel kon word nie.

22.2 ’n Meerdere vergadering kan optree indien ’n kerkraad of ring nie meer bestaan nie of nie kan konstitueer nie.

Artikel 23

23.1 Die besluite van vergaderinge of hulle gevolmagtigde kommissies is bindend, maar daaroor kan in appèl na ’n meerdere vergadering of die meerdere vergadering se gevolmagtigde kommissie gegaan word.[13]

---

[11] Vergelyk Artikel 48.3.5 van die *Kerkorde*

[12] Vergelyk Artikel 3 en 21 van die *Kerkorde*

[13] Vergelyk die *Reglement vir Appèl*, punte 1.1.2, 1.3 en 2 tot 6.

23.2 Lidmate, ampsdraers en amptenare van die Nederduitse Gereformeerde Kerk mag hulle nie tot die burgerlike hof wend in hulle beswaar teen ’n kerkvergadering se besluit(e) nie, voordat hulle nie éérs die kerklike middele tot hulle beskikking aangewend en uitgeput het nie.

Artikel 24

Die handelinge van elke vergadering word daagliks met Skriflesing en gebed begin en met danksegging beëindig.

Artikel 25

Elke vergadering moet ’n voorsitter hê wat verantwoordelik is vir die leiding en ordelike verloop van die vergadering, en ’n skriba wat die handelinge van die vergadering opteken.

3.2 Besondere bepalinge

3.2.1 Die kerkraad

Artikel 26

26.1 Elke gemeente het ’n kerkraad aan wie die opsig oor, die regering van en die tug in die gemeente toevertrou is.

26.2 Die kerkraad bestaan uit al die bedienaars van die Woord, asook die ouderlinge en diakens[14].

Artikel 27

27.1 ’n Kerkraad mag desentraliseer en aan gedesentraliseerde kerkrade[15] duidelik omskrewe bevoegdhede gee wat aan die ring vir goedkeuring voorgelê word.

27.2 Vir die behartiging van die besondere werksaamhede aan die onderskeie ampte verbonde, mag die ouderlinge en diakens gereeld afsonderlik vergader.

Artikel 28

28.1 Die kerkraad vergader minstens vier keer per jaar. In buitengewone omstandighede en met die goedkeuring van die ring kan die kerkraad minder vergader.

28.2 Die kerkraad kies jaarliks ’n voorsitter uit die bedienaar(s) van die Woord en ouderlinge.

28.3 Buitengewone vergaderings van die kerkraad word deur die voorsitter byeengeroep na oorlegpleging met die bedienaar(s) van die Woord indien die voorsitter nie ’n bedienaar van die Woord van die gemeente is nie.

28.4 Indien die plaaslike bedienaar(s) van die Woord nie by ’n gewone of buitengewone kerkraadsvergadering teenwoordig kan wees nie óf indien die gemeente vakant is, woon die konsulent of ’n ander bedienaar van die Woord (dienend óf geëmeriteerd), deur die ring of sy gevolmagtigde daartoe aangewys, die vergadering adviserend namens die ring by, met verslag aan die ring. Die persoon kan ook op versoek van die kerkraad as voorsitter optree.

3.2.2 Die ring

Artikel 29

As uitdrukking van die kerkverband en met die oog op behoorlike kerklike dissipline, word naburige gemeentes onderling gegroepeer tot ringe. Hierdie groepering van gemeentes word van tyd tot tyd deur die sinode gedoen. Die ring vergader een maal per jaar of soos deur die betrokke sinode bepaal.

Artikel 30

30.1 Die ring word saamgestel uit een bedienaar van die Woord en een ouderling/diaken as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die ringsgebied. Waar die pos vir bedienaar van die Woord vakant is, kan ’n ouderling/diaken in die plek van die bedienaar van die Woord afgevaardig word.

30.2 As ’n gemeente meer as een pos vir bedienaar van die Woord het, het die kerkraad die reg om meer bedienaars van die Woord en nog een ouderling/diaken vir elke bykomende bedienaar van die Woord af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente ’n pos vir bedienaar van die Woord vakant is, mag die kerkraad ’n ouderling/diaken vir die vakante pos afvaardig.

30.3 Vir elke afgevaardigde word ’n sekundus aangewys. ’n Ouderling/diaken mag as sekundus vir ’n bedienaar van die Woord optree.

30.4 Alle afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Artikel 31

Tot die werksaamhede van die ring behoort:

---

[14] Vergelyk NGB Artikel 30.

[15] Gedesentraliseerde kerkrade word saamgestel uit die bedienaar(s) van die Woord, ouderlinge en diakens, aangewys deur die kerkraad. Met die term “gedesentraliseerde kerkraad” word enige groepering in die gemeente verstaan.

31.1 kerkvisitasie;

31.2 die opsig oor die gemeentes, om toe te sien dat kerkrade en gemeentes hulle roeping nakom;

31.3 advies en hulp aan kerkrade;

31.4 die stigting van nuwe gemeentes of ontbinding van gemeentes op versoek van kerkrade en die reëling van gemeentelike grense[16];

31.5 die behandeling van sake wat óf in eerste instansie óf op appèl voor die ringsvergadering gebring word;

31.6 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes binne die ring soos telkens deur die ring bepaal;

31.7 die opsig en tug oor alle ouderlinge, diakens en bedienaars van die Woord, wat emeriti en proponente insluit, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk Artikel 62.2 van die *Kerkorde*);

31.8 die aanwys van konsulente;

31.9 die toekenning van beperkte bevoegdheid op versoek van kerkrade.

3.2.3 Die sinode

Artikel 32

Die sinode word saamgestel uit afgevaardigdes van gemeentes wat geografies ’n eenheid vorm en maklik vergader. Die groepering kan deur die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen gewysig word op versoek en met goedkeuring van die betrokke sinode(s)/sinodale kommissie(s).[17]

Artikel 33

33.1 Sinodes word op een van die volgende maniere - waaroor elke sinode self besluit - saamgestel:

33.1.1 uit een bedienaar van die Woord en een ouderling/diaken as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die sinodale gebied. Waar die pos vir bedienaar van die Woord vakant is, kan ’n ouderling/diaken in die plek van die bedienaar van die Woord afgevaardig word; óf

33.1.2 as ’n gemeente meer as een pos vir bedienaar van die Woord het, het die kerkraad die reg om meer bedienaars van die Woord en nog een ouderling/diaken vir elke bykomende bedienaar van die Woord af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente ’n pos vir bedienaar van die Woord vakant is, mag die kerkraad ’n ouderling/diaken vir die vakante pos afvaardig; óf

33.1.3 ’n gelyke aantal bedienaars van die Woord en ouderlinge/diakens uit elke ring in die sinodale gebied. Die sinode besluit op die wyse van afvaardiging en die aantal afgevaardigdes per ring.

33.2 Die teologiese opleiding word in adviserende hoedanigheid verteenwoordig deur ’n NG dosent van die Teologiese Fakulteit Stellenbosch en/of die Teologiese Fakulteit Pretoria en/of die Teologiese Fakulteit Bloemfontein.

33.3 Vir elke afgevaardigde word ’n sekundus aangewys. ’n Ouderling/diaken mag as sekundus vir ’n bedienaar van die Woord optree.

33.4 Afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Artikel 34

Die sinode vergader ten minste elke vier jaar, sover moontlik in die jaar na die gewone vergadering van die Algemene Sinode.

Artikel 35

Tot die taak en bevoegdhede van die sinode behoort:

35.1 die opstel en wysiging van bepalings en reglemente vir die werksaamhede aan hom toevertrou, mits dit nie met die *Kerkorde* in stryd is nie;

35.2 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes in sy gebied, met inagneming van Artikel 22 en daarom ook Artikel 26, 31 en 43 van die *Kerkorde*. Die aard en omvang van hierdie sake word deur die sinode self bepaal;

35.3 die opleiding van evangeliedienaars soos deur Artikel 5 van die *Kerkorde* bepaal;

35.4 die opbou van die nodige fondse met die oog op eie werksaamhede en die finansiering van die Algemene Sinode volgens ’n aanvaarde formule;

35.5 die behandeling van alle sake wat in eerste instansie of by wyse van appèl voor hom gebring word;

35.6 die aanwysing van afgevaardigdes na die Algemene Sinode.

Artikel 36

Die samestellende kerke of sinodes behou volle seggenskap oor hul eiendomme, finansies, werksaamhede, ensovoorts, wat hulle voor toetreding tot die algemene sinodale verband gehad het of daarna verwerf, behalwe dié wat volgens die *Kerkorde* aan die Algemene Sinode oorgedra is of sal word, of deur die Algemene Sinode in trust gehou word.

---

[16] Vergelyk die *Reglement vir Vermeerdering, Kombinering, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en die Vorming van ‘n Nuwe Kerkverband*

[17] Verskillende sinodes het verskillende name (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir ’n liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

Artikel 37

Dit staan die samestellende kerke vry om met behoud van alle regte, voorregte, besittings, naam, ensovoorts, uit die algemene sinodale verband te tree wanneer hulle so ’n stap voor God in die lig van sy Woord kan regverdig.

3.2.4 Die Algemene Sinode

Artikel 38

38.1 Die Algemene Sinode bestaan uit ’n maksimum van 200 afgevaardigdes wat saamgestel word uit ’n gelyke aantal bedienaars van die Woord en ouderlinge/diakens van die sinodes.

38.1.1 Die eerste 100 afgevaardigdes word uit 10 persone per sinode saamgestel.

38.1.2 Die oorblywende 100 word proporsioneel volgens die aantal belydende lidmate van die sinodes saamgestel.

38.2 Die teologiese opleiding word in adviserende hoedanigheid verteenwoordig deur ’n NG dosent van elk van die teologiese fakulteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein.

38.3 Elke afvaardiging moet van 'n geloofsbrief voorsien wees.

Artikel 39

Die Moderatuur van die Algemene Sinode, bestaande uit ’n moderator, ’n assessor, en ’n aktuarius, lei die Sinode (vergelyk Artikel 25 van die *Kerkorde*). Die algemene sekretaris tree op as skriba van die vergadering, met adviserende stem. Die Moderatuur word tydens die sinodesitting deur die moderators/voorsitters van die onderskeie sinodes bygestaan.

Artikel 40

40.1 Ter aanvang van die Algemene Sinode word ’n Moderatuur verkies vir die duur van die vergadering.

40.2 Lede van die Moderatuur kan nie vir meer as twee termyne in dieselfde posisie verkies word nie.

40.3 Voor die verdaging van die Algemene Sinode word ‘n Algemene Sinodale Moderamen saamgestel (vergelyk die *Reglement vir die Moderamen [ASM]*).

Artikel 41

Die afgevaardigde bedienaar van die Woord met die langste diens wat die oudste in jare is, open die vergadering en gaan voor totdat die moderator gekies is. Die algemene sekretaris help met die konstituering van die vergadering en die verkiesing van die moderator.

Artikel 42

42.1 Die Algemene Sinode besluit self wanneer die volgende Algemene Sinode byeenkom, met dien verstande dat die Algemene Sinode nie langer as vier jaar uitmekaar vergader nie.

42.2 Die Algemene Sinodale Moderamen roep ’n buitengewone Algemene Sinode byeen indien hy dit nodig ag, óf op eie inisiatief, óf op versoek van een of meer sinodes.

Artikel 43

43.1 Tot die taak van die Algemene Sinode hoort:

43.1.1 dit wat uitdrukking gee aan ons gemeenskaplike identiteit in terme van Woord, belydenis, kerkorde, roeping en beleid;

43.1.2 dit wat ons nasionale en internasionale ekumeniese verhoudinge raak;

43.1.3 dit wat die kerk se publieke getuienis op nasionale en internasionale gebied raak[18];

43.1.4 die viering van ons onderlinge verbondenheid;

43.1.5 die aanwysing van die Bybelvertaling(s) wat amptelik gebruik moet word;

43.1.6 die vasstelling van die Belydenisskifte ooreenkomstig Artikel 44, die *Kerkorde*, die liturgiese formuliere en gebruike, die liederebundel(s) en die liturgiese grondlyne vir eredienste;

43.1.7 die vasstelling van die formele vereistes vir die opleiding van die bedienaars van die Woord;

43.1.8 die administrasie van vaste eiendom en fondse van die Algemene Sinode[19];

43.1.9 die beheer oor algemene kerklike media;

43.1.10 die hantering van appélsake wat voor hom gebring word.

---

[18] ’n Sinode/ring wat in ’n staat buite die Republiek van Suid-Afrika funksioneer, behartig die openbare getuienis en die verhouding en ooreenkomste met daardie staat en ander samelewingsverbande, namens die kerkverband.

[19] Hierdie Artikel moet saamgelees word met die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse*.

Artikel 44

44.1 Die wysiging van die Belydenis kan alleen geskied nadat elke sinode afsonderlik met ’n tweederdemeerderheid én twee derdes van alle kerkrade[20] elk met ’n tweederdemeerderheid ten gunste daarvan besluit het.

44.2 Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde* word gewysig nadat elke sinode afsonderlik met ’n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit het en die Algemene Sinode daarna met ’n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit.

44.3 Die Algemene Sinode mag, met uitsondering van Artikel 44.1 en 44.2, die *Kerkorde* wysig of aanvul met ’n tweederdemeerderheidstem.

44.4 Sake in verband met leertug, leergeskille of geskille tussen sinodes en mindere vergaderinge kan by wyse van appèl voor die Algemene Sinode dien. In gevalle van leertug en leergeskille word ’n tweederdemeerderheidsbesluit vir die bekragtiging van die uitspraak van die Algemene Sinode vereis (vergelyk Artikel 65.2 van die *Kerkorde***)**.

44.5 Indien ’n tweederdemeerderheid nie verkry word nie, mag enige van die partye ’n verdere beroep op die afsonderlike sinodes doen. Die gesamentlike volstrekte meerderheid van stemme van die afsonderlike sinodes is dan beslissend.

Artikel 45

45.1 Die Algemene Sinode kan vir sy vergaderings en diensgroepe/kommissies/taakspanne reglemente opstel.

45.2 Die Algemene Sinode mag artikels van die *Kerkorde*, met die uitsondering van Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde*, met ’n tweederdemeerderheidstem óf opskort óf daarvan vrystelling verleen.

Artikel 46

Die Algemene Sinode mag diensgroepe/kommissies/taakspanne benoem om hom van advies te bedien of om besluite en opdragte uit te voer.

Artikel 47

Die Algemene Sinode kan deur die Algemene Taakspan Fondse kerkkantore organiseer en personeel aanstel om die kantore te beman.

HOOFSTUK 4

DIE ARBEID VAN DIE KERK

4.1 Die openbare erediens

Artikel 48

48.1 Die erediens is, onder die genadige werking van die Heilige Gees, die amptelike openbare samekoms van die gemeente tot ontmoeting met God en onderlinge gemeenskap van die heiliges onder leiding van die besondere ampte en deur die bediening van die Woord, die bediening van die heilige sakramente, die gebed, kerklied en dankoffers.

48.2 Die inrigting van die eredienste word deur die kerkraad vasgestel met gebruikmaking van die liturgiese grondlyne soos deur die Algemene Sinode vasgelê.

48.3 Die leiding van eredienste berus by een van die volgende persone:

48.3.1 die bedienaar van die Woord van die plaaslike gemeente, of in sy/haar afwesigheid:

48.3.2 die konsulent;

48.3.3 ’n ander bevoegde bedienaar van die Woord[21] van gereformeerde belydenis wat deur die kerkraad daartoe uitgenooi is;

48.3.4 ’n student van ’n teologiese fakulteit van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (vergelyk Artikel 5.2 van die *Kerkorde*) wat, óf in ooreenstemming met die vereistes van die betrokke kuratorium en met toestemming van die kerkraad, deel van sy/haar praktiese opleiding in die gemeente ontvang, óf na voltooiing van sy/haar praktiese werk deur ’n kerkraad uitgenooi is;

48.3.5 ’n ouderling wat preekvergunning van die kerkraad en die ring ontvang het (vergelyk Artikels 3, 10 en 16.1.8 van die *Kerkorde*).

---

20 Vir die wyse waarop die besluit van kerkrade oor die verandering van die belydenisgrondslag van die NG Kerk hanteer word ten einde die instemming en approbasie van ten minste twee derdes van belydende lidmate van gemeentes met die besluit te verkry, vergelyk die *Reglement vir die Vermeerdering, Kombinering, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en die Vorming van ‘n Nuwe Kerkverband*, punt 6.

21 Onder 'n bevoegde bedienaar van die Woord wat eredienste kan lei, word verstaan 'n persoon met ampsbevoegdheid in die NG Kerk of 'n ander kerk van gereformeerde belydenis. Wanneer 'n kerkraad aan 'n persoon wat nie sodanig bevoeg geag word nie 'n uitnodiging rig om 'n erediens te lei, word daar strydig met die *Kerkorde* gehandel (Vgl Handelinge Algemene Sinode 1998, bl 409, 1.19.2.2). Vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe.*

48.4 Prediking:

48.4.1 met die oog op die verkondiging van die volle raad van God moet die prediking deurgaans volle reg aan die kerklike jaar en die Belydenisskrifte laat geskied; en

48.4.2 die inhoud van die prediking moet steeds ’n verklaring en toepassing van die Heilige Skrif wees.

48.5 Die Heidelbergse Kategismus, Nederlandse Geloofsbelydenis en Dordtse Leerreëls moet deurentyd sistematies in die prediking aan die orde gestel word.

4.2 Die sakramente

Artikel 49

49.1 Die Doop[22]

Die heilige doop word deur ’n bedienaar van die Woord[23] bedien met gebruikmaking van water en ‘n goedgekeurde liturgiese formulier. Dit word, behalwe by hoë uitsondering[24], in die amptelike openbare samekoms van die gemeente, bedien.

49.2 Die Nagmaal

49.2.1 Die heilige nagmaal word minstens vier maal per jaar in elke gemeente gevier (vergelyk *Funksionele Besluit:* Nagmaal: gereelde viering van die nagmaal).

49.2.2 Tot die heilige nagmaal word toegelaat:

49.2.2.1 belydende lidmate van die gemeente;

49.2.2.2 dooplidmate van die gemeente wat deur die kerkraad toegelaat is tot die heilige nagmaal (vergelyk *Funksionele Besluit:* Nagmaal: praktyk van toelating van kinders by die nagmaal);

49.2.2.3 besoekers uit ander Nederduitse Gereformeerde gemeentes;

49.2.2.4 besoekers uit ander kerke (vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*, punte 3.2.2.1 en 3.2.2.2).

4.3 Die Jeugbediening

Artikel 50

50.1 Die jeug as wesenlike deel van die gemeente is die verantwoordelikheid van die Kerk en hierdie verantwoordelikheid is onvervreembaar en onoordraagbaar.

50.2 Die bediening aan die jeug as verbondsjeug is ’n geïntegreerde deel van die omvattende gemeentelike bediening waarin God deur sy Woord tot die jeug kom deur verkondiging, onderrig, toerusting, herderlike sorg en dienswerk. Hierdie gemeentelike bediening geskied onder die leiding van die ampte aan en deur die jeug.

50.3 Die kinders van die gemeente, asook alle buitekerklikes wat belydende lidmate van die gemeente wil word, moet onderrig word in die Woord van God en die leer van die Kerk. Hierdie onderrig geskied met die oog op belydenisaflegging waardeur hulle deel in die volle regte en verantwoordelikhede van belydende lidmate.

50.4 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.4 Die Herderlike sorg

Artikel 51

51.1 Die bedienaars van die Woord, ouderlinge en diakens moet herderlike sorg verleen aan alle lidmate van die gemeente, in besonder behoeftiges, siekes en oues van dae. Hulle moet besoek, bemoedig, vertroos en ondersteun word. Voorts moet lidmate voortdurend gewaarsku word teen valse leringe en dwalinge, teen wêreldsgesindheid en goddelose lewenspraktyke.

51.2 Die Christelike huwelik as ’n instelling van God moet heilig gehou word en kerkrade moet hieroor die nodige herderlike toesig hou.

51.3 Kerkrade sien toe dat afgestorwe lede van die gemeente op ’n Christelike wyse begrawe/veras word.

4.5 Gemeentebediening

Artikel 52

52.1 Die Kerk rig hom deur middel van gemeentebediening tot die lidmate ten einde die gemeente op te bou tot vervulling van sy dienswerk.

---

22 Vergelyk *Funksionele Besluite:* Doop

23 Vergelyk Artikel 48.3.1 tot 48.3.3 met voetnota.

24 Die meriete van so ‘n versoek word deur die kerkraad beoordeel.

52.2 Die Kerk rig hom deur intensiewe gespesialiseerde gemeentebediening tot kerkvervreemdes wat formeel nog lidmate is ten einde hulle daadwerklik te bereik en hulle tot gemeenskap met Christus te bring.

52.3 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.6 Sending/getuienis

Artikel 53

53.1 Sending is die heilshandeling van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees met die wêreld, waardeur Hy uit die hele menslike geslag vir Hom ’n gemeente deur sy Woord en Gees vergader.

Deur dié gemeente

- laat God sy Woord aan die gevalle wêreld verkondig,
- bring Hy die gemeenskap van die heiliges uit alle nasies tot stand,
- laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
- laat Hy sy opdrag om die skepping te bewaar en te bewerk sigbaar tot uitdrukking kom, en
- word sy geregtigheid aan die samelewing en wêreld verkondig.

So laat Hy sy koninkryk kom tot aan die voleinding van die wêreld.

53.2 Deur sending bedien die kerk die evangelie in al sy dimensies aan mense buite die kerk.

53.3 Sending is die roeping van elke lidmaat asook die gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.7 Diens van barmhartigheid

Artikel 54

54.1 Die Kerk moet met priesterlike bewoënheid omsien na die armes en ander sorgbehoewendes deur hulle te help, te troos en geestelik op te hef.

54.2 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, onderneem die gemeentes in kerkverband barmhartigheidsbediening.

4.8 Die Dienswerk van die gelowiges

Artikel 55

55.1 Die roeping van die Kerk in sy gestuurdheid na die wêreld (*Missio Dei*) impliseer die toegewyde dienswerk van elke gelowige.

55.2 Elke gelowige ontvang van die Here die gawes, die geleenthede en die krag van sy Gees om in hulle daaglikse lewe gestalte te gee aan God se liefde vir hierdie wêreld.

55.3 Met die oog hierop behoort die Kerk gelowiges toe te rus, te inspireer en te ondersteun.

55.4 Die Kerk skep geleenthede waar gelowiges betrek word by die uitbou van die Kerk en die uitbreiding van God se Koninkryk.

55.5 Dit staan gelowiges ook vry om ter wille van hulle dienswerk in die wêreld self aksies te begin, en netwerke en vennootskappe te vorm om die Koninkryk te bevorder.

55.6 Die Kerk gee met gesonde oordeel sy seën en samewerking aan hierdie aksies, netwerke en vennootskappe wat ook in diens staan van die *Missio Dei*.

4.9 Leer en aktuele sake

Artikel 56

Die Kerk beywer hom vir Skrifgefundeerde beskouinge ten opsigte van aktuele, leerstellige en etiese aangeleenthede en die bevordering van ’n sedelik gesonde openbare lewe.

4.10 Rentmeesterskap

Artikel 57[25]

Elke kerkvergadering maak die nodige voorsiening vir die sorgvuldige beheer van die stoflike aangeleenthede van die Kerk en doen jaarliks verslag van sy rentmeesterskap aan die gemeente, ring, sinode of Algemene Sinode, soos die geval mag wees.

[25] Hierdie Artikel moet saam gelees word met die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse*.

4.11 Diensverhoudinge

Artikel 58

Werknemers anders as bedienaars van die Woord in diens van ’n gemeente of die kerkverband, se diensverhouding word per diensooreenkoms gereël.

HOOFSTUK 5

KERKLIKE OPSIG, TUG EN DISSIPLINE

Artikel 59

Doel en voorskrifte

59.1 Kerklike opsig word gehou en kerklike tug en dissipline uitgeoefen

59.1.1 tot eer van God;

59.1.2 tot heil van die Kerk;

59.1.3 tot behoud van die sondaar;

59.2 volgens voorskrifte van

59.2.1 die Woord van God;

59.2.2 die Belydenisskrifte;

59.2.3 die *Kerkorde* en ander bepalings[26] van die Kerk;

59.2.4 die diensooreenkoms.

Artikel 60

Kerklike opsig en tug

60.1 Die kerklike opsig en tug dra ’n geestelike karakter en pas by die kerk as ’n geloofs- en ’n liefdesgemeenskap. Opsig en tug word dus op ’n kerklike wyse en met geestelike middele uitgeoefen.

60.2 Die amptelike uitoefening van die tug deur kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes vervang nie die roeping van die gelowiges tot onderlinge vermaning nie, maar vul dit aan.

60.3 Amptelike kerklike opsig en tug is pastoraal-kerkregtelik van aard en moet uit ’n Bybelse en geestelike oogpunt billik en regverdig toegepas word.

60.4 Die kerklike opsig gaan oor die hele lewenswandel (leer en lewe) van al die lidmate (doop en belydend) van die gemeente, ampsdraers ingesluit.

Artikel 61

Tugwaardige sondes

61.1 Sondes wat tot tug lei, is sondes wat indruis teen die Woord van God en die belydenis van die Kerk.

61.2 Sondes wat openbare aanstoot gee of wat na aanleiding van die voorskrifte van Matteus 18:15 - 17 onder die aandag van die Kerk kom, stel die oortreder(s) bloot aan ’n amptelike tugondersoek.

61.3 Wangedrag deur werknemers van die kerk in terme van diensverhoudinge kan ook tugwaardige sondes wees.

Artikel 62

Lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers

62.1 Alle doop- en belydende lidmate van die gemeente val onder die opsig en tug van die kerkraad.

62.2 Alle ouderlinge, diakens, bedienaars van die Woord, emeriti en proponente staan onder die opsig en tug van die ring, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk Artikel 31.7 van die *Kerkorde).*

62.3 Lidmate van die kerk, wat as werknemers in diens van ‘n gemeente of die kerkverband is, kan weens wangedrag getug word.

Artikel 63

Kerklike dissipline

63.1 Werknemers in diens van ‘n gemeente of die kerkverband, kan in terme van hulle diensverhouding kerklik gedissiplineer word.

63.2 Kerklike dissiplinêre optrede is die gevolg van oortredings by die werkplek en het met die terme van die diensooreenkoms te doen.

63.3 Werknemers in diens van die kerkverband, staan onder die kerklike dissipline van die werkgewer.

[26] Vergelyk die *Reglement vir Tug en Dissipline.*

63.4 Bedienaars van die Woord, emeriti en proponente in diens van ‘n gemeente staan onder die kerklike dissipline van die ring.

Artikel 64

Tug- en dissiplinêre maatreëls

64.1 Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur ondersoekliggame toegepas word.

64.2 Dooplidmate

64.2.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

64.2.2 sensuur wat bestaan uit onthouding van die nagmaal en/of weerhouding van die aflegging van belydenis van geloof;

64.2.3 afsnyding van die gemeente deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.3 Belydende lidmate

64.3.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

64.3.2 sensuur wat bestaan uit die onthouding van die sakramente en die opskorting van ander lidmaatregte;

64.3.3 afsnyding van die gemeente nadat sensuur en voortgesette herderlike sorg nie tot berou gelei het nie, en deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.4 Ouderlinge en diakens

64.4.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

64.4.2 skorsing met of sonder onthouding van die sakramente en met of sonder opskorting van lidmaatregte totdat daar bewys van grondige berou is;

64.4.3 afsetting uit die diens met opskorting van lidmaatregte en onthouding van die sakramente

64.5 Bedienaars van die Woord, emeriti en proponente/werknemers met verslag aan die Algemene Bevoegdheidsraad in die geval van gelegitimeerdes

64.5.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam, of ‘n skriftelike waarskuwing deur die werkgewer;

64.5.2 skorsing vir ‘n vasgestelde tydperk met een of meer van die volgende maatreëls:

64.5.2.1 opskorting van lidmaatregte;

64.5.2.2 onthouding van die sakramente;

64.5.2.3 gedeeltelike of volle weerhouding van lewensonderhoud en toelaes deur die werkgewer.

64.5.3 Indien die ondersoekliggaam nie oortuig is van die egtheid van die berou nie, kan hierdie skorsing verleng word.

64.5.4 Ontslag uit diens van die gemeente of uit diens van die kerkverband met een of meer van die volgende maatreëls:

64.5.4.1 opskorting van lidmaatregte vir ‘n vasgestelde tydperk en/of totdat daar berou is;

64.5.4.2 onthouding van die sakramente vir ‘n vasgestelde tydperk en/of totdat daar berou is;

64.5.4.3 kennisgewing aan die Algemene Bevoegdheidsraad dat die betrokke persoon se legitimasie vir ‘n vasgestelde tydperk opgeskort word;

64.5.4.4 kennisgewing aan die Algemene Bevoegdheidsraad dat die betrokke persoon se legitimasie met onmiddellike effek beëindig word, wat die nietigverklaring van die *Akte van Legitimasie* beteken.

Artikel 65

Appèl[27]

65.1 Ooreenkomstig Artikel 23 van die *Kerkorde* kan daar teen die bevindinge en tug- en/of dissiplinêre maatreëls van ondersoekliggame geappelleer word.

65.2 Oor leerstellige sake kan tot by die Algemene Sinode geappelleer word (vergelyk Artikel 44.4 van die *Kerkorde*).

65.3 Oor ander sake wat met die tug en/of dissipline verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

Artikel 66

Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls

66.1 Tugmaatreëls het berou en inkeer ten doel en word, met inagneming van Artikel 59.1 van die *Kerkorde*, opgehef in die geval van:

66.2 Lidmate

66.2.1 Wanneer ’n belydende lidmaat berou betoon nadat hy/sy onder sensuur geplaas is, hef ’n ondersoekliggaam of kerkraad wat oortuig is van die egtheid van die berou, die sensuur op.

66.2.2 Wanneer belydenis van geloof weerhou is, laat die kerkraad die dooplidmaat toe tot belydenisaflegging wanneer die tugliggaam oortuig is van die egtheid van berou.

[27] Vergelyk die *Reglement vir Appèl*.

66.2.3 Wanneer ’n lidmaat wat van die gemeente afgesny is, berou betoon en verlang om weer in die gemeente opgeneem te word, neem die kerkraad, as hy oortuig is van die egtheid van die berou, die persoon weer in die gemeente op met die gebruik van die betrokke formulier. By dooplidmate kan hierdie stap gepaard gaan met belydenisaflegging.

66.3 Ouderlinge en diakens

66.3.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as ondersoekliggaam oortuig is van die egtheid van berou, kan die skorsing opgehef word. Ouderlinge en diakens wat afgesit is, kan dan weer verkies word tot die kerkraad.

66.4 Bedienaars van die Woord, emeriti en proponente

66.4.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as ondersoekliggaam/kerkverband as werkgewer oortuig is van die egtheid van berou, word die sensuur en skorsing as tug- en/of dissiplinêre maatreël opgehef met verslag aan die Algemene Bevoegdheidsraad.

66.4.2 In geval van ontslag van ‘n werknemer volgens Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*, moet die ring die opskorting van lidmaatregte en die onthouding van die sakramente ophef voor die Algemene Bevoegdheidsraad die legitimasie kan herstel.

66.4.3 Herstel in diens van die gemeente/kerkverband kan alleen geskied na suksesvolle appèl en indien die appèlliggaam so beslis.

66.4.4 ‘n Gelegitimeerde wie se legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre optrede beëindig is, kan slegs na *colloquium doctum* by ‘n eksamenkommissie en na aanbeveling van ‘n kuratorium deur die Algemene Bevoegdheidsraad opnuut gelegitimeer word (vergelyk die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord en Proponente*).

66.4.5 In die geval van beëindiging van legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre handeling as gevolg van ergerlike sondes/wangedrag soos owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meineed, diefstal of na beëindiging van legitimasie as gevolg van leerdwaling, mag toestemming tot legitimasie alleen by hoë uitsondering, nadat gunstige aanbevelings van alle betrokke kerkvergaderinge ontvang is, deur die Algemene Sinodale Moderamen op aanbeveling van die Algemene Bevoegdheidsraad, verleen word.

HOOFSTUK 6

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUITE

6.1 Kerk en staat

Artikel 67

67.1 In die lig van Romeine 13 erken die Kerk die staat as ’n dienaar van God tot ons beswil. Dit is God wat aan die staat die opdrag gegee het om die reg te handhaaf en die kwaaddoeners te straf.

67.2 Die Kerk erken dat die staatsowerheid wat deur sy fisiese swaardmag in beheer van ’n bepaalde staatsgebied is, deur God beskik is en as sodanig eerbiedig moet word. Die norm vir die Kerk se deelname aan die publieke regsverkeer en uitoefening van burgerlike regte is die Woord van God.

67.3 Christus is die Hoof van die kerk. Daarom beskou die Kerk sy reg op vryheid van godsdiens, wat sy Bybels-profetiese getuienis teenoor die staatsowerheid en die wêreld waarin hy staan, insluit, as onvervreembaar. In die uitoefening hiervan maak hy aanspraak op die regsbepaalde beskerming van die owerheid.

67.4 Die Kerk nader staatsowerhede op alle vlakke op ’n ordelike wyse. Hierdie skakeling word gedoen deur sy erkende kerkvergaderinge of die kommissies wat hulle daarvoor aanwys. Skakeling oor sake wat die Kerk in sy algemene sinodale verband raak, geskied deur die Algemene Sinode of sy betrokke kommissie. Skakeling sonder ’n opdrag van die Algemene Sinode geskied deur die betrokke kommissie in oorleg met die Algemene Sinodale Moderamen (vergelyk Artikel 43.1.3 van die *Kerkorde* en die voetnota).

6.2 Kerk, maatskappy en vrye vereniging

Artikel 68

Waar moontlik, verleen die Kerk steun aan maatskaplike, nie-kerklike organisasies wat op ’n positiewe Christelike basis georganiseer is en daarop gemik is om die Koninkryk van God te bevorder. Hierdie steun geskied vanuit ’n kerklike perspektief en op ’n kerklike wyse. Die vraag of ’n bepaalde organisasie kan aanspraak maak op die steun van die Kerk, hang af van sy grondslag en doelstellings en die uitlewing daarvan in die praktyk.

6.3 Kerk en onderwys

Artikel 69

69.1 Die Kerk beywer hom daarvoor dat die Woord van God en Protestants-Christelike norme en waardes rigtinggewend sal wees in onderwys- en opvoedkundige instellings en ook vir die kultuuridioom waarin die onderwys plaasvind.

69.2 Die Kerk erken die interne bevoegdheid van onderwysinstellings om tipiese onderwysaangeleenthede (standaarde, leerinhoude, ensovoorts) te finaliseer.

69.3 Die Kerk beywer hom vir Christelike opvoeding en onderwys vir sy kinders en jongmense. Hierdie onderwys moet verantwoorde standaarde en leerinhoude insluit.

6.4 Kerk en ekumeniese betrekking

Artikel 70[28]

70.1 Die Kerk streef daarna om deur middel van sy vergaderinge op ’n verantwoorde wyse met ander Christelike kerke saam te werk, ’n gemeenskaplike boodskap uit te dra en saam te stry vir die behoud van Christelike lewensbeginsels.

70.2 Die Algemene Sinode bepaal die aard en graad van die betrekkinge met ander kerke of kerkgemeenskappe deur middel van ’n gewone meerderheidstem.

70.3 Die graad en wyse van samewerking word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkregering, erediens en die siening van die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk.

70.4 Die besluit oor ’n aansoek of beëindiging van lidmaatskap van ’n ekumeniese organisasie word geneem met ’n tweederdemeerderheidstem van die Algemene Sinode.

[28] Vergelyk die *Reglement vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe.*

REGLEMENTE:

INHOUDSOPGAWE

FUNKSIONERING VAN DIE ALGEMENE SINODE

1.	REGLEMENT VIR DIE MODERAMEN	3
2.	REGLEMENT VIR DIE BESTUURSPAN VAN DIE MODERAMEN	4
3.	REGLEMENT VAN ORDE	5
4.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN ARGIEF	8
5.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN BYBEL-VERTALING, -VERKLARING EN -VERSPREIDING	9
6.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN FONDSE	10
7.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN REGTE	11
8.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDSRAAD	12
9.	REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE KURATORIUM	13

BEDIENAARS VAN DIE WOORD

10.	REGLEMENT VIR DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD	14
11.	REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD, PROPONENTE EN EMERITI	21
12.	REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE	25
13.	REGLEMENT VIR VASTE TERMYNPOSTE	26
14.	REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD	28
15.	REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY WANGEDRAG, ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË	30

TUG EN DISSIPLINE

16. REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE 33

APPÈL

17. REGLEMENT VIR APPÈL OF BESWAAR 36

EIENDOM

18. REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE 38

GEMEENTES

19. REGLEMENT VIR DIE SENDING/GETUIENIS VAN DIE NG KERK 44

20. REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE 48

21. REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES, EN DIE VORMING VAN ‘N NUWE KERKVERBAND 54

FUNKSIONERING VAN DIE ALGEMENE SINODE

REGLEMENT 1

REGLEMENT VIR DIE MODERAMEN

1. NAAM

Moderamen van die Algemene Sinode (ASM).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Moderamen word soos volg saamgestel:

2.1.1 die lede van die Moderatuur wat tydens die Sinode verkies is;

2.1.2 een lid met sekundus uit elke sinode deur die sinode genomineer en deur die Algemene Sinode verkies;

2.1.3 vier addisionele lede met sekundi deur die Algemene Sinode verkies.

2.1.4 die algemene sekretaris dien met adviserende stem in die Moderamen.

2.2 Die Moderamen se samestelling sluit in:

2.2.1 ten minste drie vroue waarvan ten minste een ’n gelegitimeerde is; en

2.2.2 ten minste twee nie-gelegitimeerde persone.

2.3 Die Moderamen word verkies vir ’n termyn van twee jaar en lede kan slegs twee termyne in dieselfde hoedanigheid dien.

2.4 Wanneer ’n vakature tydens die dienstermyn ontstaan, vul die Moderamen dit aan uit die lys van verkose sekundi lede.

3. OPDRAG

3.1 Die Moderamen neem verantwoordelikheid vir die leierskap tussen sinodesittings met betrekking tot

3.1.1 die identifisering, prioritisering en evaluering van werksaamhede;

3.1.2 die samestelling van projek-, program- en taakspanne; en

3.1.3 die monitering van die proses.

3.2 Die Moderamen

3.2.1 wys vir elke termyn ’n Bestuurspan aan om die werksaamhede van die Algemene Sinode uit te voer. Dit geskied aan die hand van die betrokke reglement;

3.2.2 stel die senior personeel in diens van die Algemene Sinode aan;

3.2.3 bestuur die senior personeel in diens van die Algemene Sinode in samewerking met die Bestuurspan van die Moderamen;

3.2.4 koördineer en integreer die werksaamhede van die Algemene Sinode;

3.2.5 hanteer spoedeisende sake met verslag aan die Algemene Sinode;

3.2.6 tree op as die ledevergadering van die Algemene Sinode se media maatskappye;

3.2.7 adviseer die direksies van die media maatskappye rakende die aanstelling van die uitvoerende hoof van die Bybel-Media Groep en die aanstelling van die redakteur van die *Kerkbode*;

3.2.8 werk ten nouste saam met die leierskapstrukture in die sinodes rondom kommunikasie en uitvoering van besluite; en

3.2.9 keur, in opdrag van die Algemene Sinode, reglemente en reglementwysigings vir die werksaamhede van die Algemene Sinode goed.

3.3 Die Moderamen wys ’n dagbestuur van minstens vyf lede aan met die moderator van die Algemene Sinode as voorsitter, die assessor as ondervoorsitter en die algemene sekretaris as skriba.

3.4 Die dagbestuur hanteer, in terme van die Moderamen se opdrag, alle administratiewe en spoedeisende sake, met verslag aan die Moderamen.

4. VERGADERINGS

4.1 Die Moderamen vergader minstens twee maal per jaar.

4.2 Die dagbestuur van die Moderamen vergader wanneer nodig.

REGLEMENT 2

REGLEMENT VIR DIE BESTUURSPAN VAN DIE MODERAMEN

1. NAAM

Bestuurspan van die Moderamen.

2. SAMESTELLING

2.1 Die Moderamen wys vir elke termyn ’n Bestuurspan aan. Die Bestuurspan word saamgestel uit lede wat gesamentlik oor bestuurskundigheid beskik op onder andere die terreine van fondse, regte, diensverhoudinge, projekte, fasiliteite, kommunikasie en maatskappye.

2.2 Met die uitsondering van die algemene sekretaris, dien personeel van die Algemene Sinode en funksionarisse wie se diens deur die Algemene Sinode uitgekoop word, nie as lede van die Bestuurspan nie. Hulle kan wel op uitnodiging en met adviserende stem by vergaderings teenwoordig wees.

2.3 Minstens twee lede van die Bestuurspan moet afgevaardigdes na die Algemene Sinode wees.

2.4 Die Bestuurspan word saamgestel uit:

2.4.1 twee verteenwoordigers van die Moderamen;

2.4.2 twee verteenwoordigers van die Algemene Taakspan Fondse;

2.4.3 een kundige op die terrein van die kerkreg/reg deur die Algemene Taakspan Regte aanbeveel;

2.4.4 een kundige op die terrein van diensverhoudinge deur die Algemene Bevoegdheidsraad aanbeveel;

2.4.5 een kundige op die terrein van kantoor- en projekbestuur;

2.4.6 een kundige op die terrein van kerklike maatskappye;

2.4.7 een kundige op die terrein van kommunikasie; en

2.4.8 die algemene sekretaris *ex officio*.

2.4.9 Die Bestuurspan het die reg om addisionele lede te koöpteer, soos nodig.

2.5 Die algemene sekretaris is die uitvoerende amptenaar van die Bestuurspan.

2.6 ’n Personeellid van die Kantoor van die Algemene Sinode tree op as notulehouer van die vergaderinge van die Bestuurspan.

2.7 Die Bestuurspan wys sy eie voorsitter en ondervoorsitter aan.

2.8 Vakatures in die Bestuurspan word deur die Moderamen, op aanbeveling van die Bestuurspan, aangevul.

2.9 Die voorsitter, ondervoorsitter en die algemene sekretaris tree op as dagbestuur.

2.10 Die dagbestuur hanteer, in terme van die Bestuurspan se opdrag, alle administratiewe en spoedeisende sake, met verslag aan die Bestuurspan.

3. OPDRAG

3.1 Die Bestuurspan se opdrag is:

3.1.1 die uitvoering van besluite deur die Algemene Sinode en/of Moderamen aan die Bestuurspan opgedra;

3.1.2 die algemene bestuur van die werksaamhede van die Moderamen en die koördinering van die werksaamhede van die taakspanne;

3.1.3 die algemene bestuur van die projekte en programme van die Algemene Sinode;

3.1.4 die aanwys van projekspanne in oorleg met die Moderamen;

3.1.5 die oorhoofse funksionering van die Kantoor van die Algemene Sinode, terwyl die algemene sekretaris verantwoordelik is vir die dag tot dag funksionering;

3.1.6 die finalisering van die begroting vir die werksaamhede van die Algemene Sinode in oorleg met die Algemene Taakspan Fondse en vir finale goedkeuring deur die Moderamen;

3.1.7 die aanstelling van personeel (senior personeel uitgesluit) vir die organisatoriese funksies en kundige personeel vir die spesialisfunksies in die Kantoor van die Algemene Sinode;

3.1.8 die finalisering en goedkeuring van die diensooreenkomste van personeel (senior personeel uitgesluit) in die Kantoor van die Algemene Sinode;

3.1.9 die goedkeuring en bestuur van die personeelbeleid van die Algemene Sinode;

3.1.10 die algemene bestuur van kommunikasie;

3.1.11 die belyning van die werksaamhede van die kerklike maatskappye met die strategiese plan en doelwitte van die Algemene Sinode;

3.1.12 die algemene bestuur van die argief by die Kantoor van die Algemene Sinode; en

3.1.13 verslagdoening aan die Moderamen.

4. VERGADERINGS

4.1 Die Bestuurspan vergader minstens een maal per kwartaal.

4.2 Die Bestuurspan vergader soos nodig met projek- en programleiers.

4.3 Die dagbestuur van die Bestuurspan vergader wanneer nodig.

REGLEMENT 3

REGLEMENT VAN ORDE

1. OPENING EN KONSTITUERING

1.1 Die afgevaardigdes kom byeen op die plek en tyd soos vooraf deur die Moderamen bepaal. Die afgevaardigde bedienaar van die Woord met die langste diens wat die oudste in jare is, open die vergadering en gaan voor totdat die moderator verkies is. Die algemene sekretaris help met die konstituering van die vergadering en die verkiesing van die moderator. By ’n buitengewone Algemene Sinode tree die voorsitter van die Moderamen op as voorsitter.

1.2 Die berekening van die afvaardiging per sinode op grond van Artikel 38.1.2 van die *Kerkorde* geskied deur die Moderamen. Geloofsbriewe van afgevaardigdes moet die algemene sekretaris minstens drie maande voor die aanvang van die vergadering bereik. Gewysigde geloofsbriewe kan tot die aanvang van die vergadering ingedien word. By konstituering word die geloofsbriewe ter tafel geneem. By ’n buitengewone Algemene Sinode word geloofsbriewe en verslae ingedien soos deur die Moderamen bepaal en dien alleen die sake waarvoor die buitengewone Algemene Sinode byeengeroep is.

1.3 Die vergadering word deur die voorsitter as wettig gekonstitueer verklaar soos saamgestel uit die afgevaardigdes wie se geloofsbriewe ingedien is. Die meerderheid van die afgevaardigdes na die vergadering ingevolge Artikel 38.1 van die *Kerkorde* vorm die kworum.

1.4 Na konstituering van die Algemene Sinode word die Moderatuur verkies vir die duur van die vergadering.

1.4.1 Die verkiesing van die Moderatuur geskied uit afsonderlike nominasielyste. Die opneem en tel van die stemme word aan ’n kommissie/stemtellers opgedra wat vooraf deur die Kommissie vir die Agenda benoem is.

1.4.2 Die Moderatuur van die Algemene Sinode bestaan uit ’n moderator, assessor en aktuarius. Die algemene sekretaris tree met adviserende stem as skriba van die vergadering op. Die Moderatuur word tydens die vergadering deur die moderators/voorsitters van die onderskeie sinodes bygestaan.

1.4.3 Lede van die Moderatuur kan nie by meer as twee agtereenvolgende vergaderings gekies word om in dieselfde hoedanigheid te dien nie.[1] Die persoon kan daarna wel in een van die ander hoedanighede verkies word.

1.5 Die vergadering word met oop deure gehou, tensy die vergadering anders besluit.

1.6 Elke sittingsdag word op ’n gepaste wyse geopen met Skriflesing en gebed en gesluit met gebed.

1.7 ’n Lid van die vergadering moet vooraf verskoning maak indien die persoon vir ’n deel van die vergadering afwesig gaan wees. ’n Sekundus kan in die persoon se plek verskyn. Geen lid mag sonder verlof die vergadering verlaat nie.

2. STEMMING

2.1 Elke lid van die vergadering moet stem. Vir ’n beslissing word ’n volstrekte meerderheid van stemme van die aanwesige lede vereis, behalwe in die gevalle waar die *Kerkorde* ’n tweederdemeerderheid vereis (Artikel 44.1 tot 44.4, en 70.4). Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon, mag aan die bespreking deelneem, maar nie stem nie.

2.2 Die stemming oor persone geskied op geslote wyse en soos volg:

2.2.1 Eers word ’n nominasielys saamgestel. Elke stemgeregtigde lid mag persone nomineer, maar nie meer as die getal persone wat gekies moet word nie.

2.2.2 Uit die name in die nominasielys stem elke stemgeregtigde vir soveel name as die getal persone wat gekies moet word.

2.2.3 Die persoon op wie die meeste stemme verenig word, is verkies indien die getal stemme op die persoon uitgebring die volstrekte meerderheid van die aanwesige stemgeregtigdes uitmaak.

2.2.4 Indien ’n persoon/persone nie ’n volstrekte meerderheid van stemme kry nie, vind daar ’n verdere stemming plaas uit die name wat die hoogste getal stemme gekry het en saam ’n volstrekte meerderheid vorm.

[1] Vanaf Algemene Sinode 2011 is hierdie voorskrif ook op die verkiesing van die aktuarius van toepassing.

2.2.5 Indien daar ’n staking van stemme is wat nie deur verdere stemming opgelos kan word nie, geskied die beslissing deur die lot.

2.3 Die stemming oor sake verloop soos volg:

2.3.1 Oor alle sake, wat nie algemene instemming ontvang nie, word daar gestem óf met opsteek van hande, óf in die geval van kontensieuse sake op ’n geslote stemwyse, indien die vergadering so besluit. Die meerderheid van stemme bepaal die besluit.

2.3.2 In die geval van ’n voorstel met amendemente, word die amendemente eers tot stemming gebring in opgaande orde vanaf die laaste amendement wat ingedien is en daarna die voorstel soos deur die aanvaarde amendement(e) gewysig. Slegs indien al die amendemente verwerp word, stem die vergadering oor die oorspronklike voorstel.

2.3.3 Na elke stemming oor ’n amendement of ’n voorstel word die uitslag van die stemming aangekondig – nie die getal stemme vir of teen die voorstel of amendement uitgebring nie, maar of dit aanvaar of verwerp is.

2.3.4 Dit staan ’n lid vry om met of sonder opgaaf van redes te laat notuleer dat die persoon met ’n besluit wat geneem is nie instem nie of dat die persoon nie teenwoordig was toe die besluit geneem is nie.

2.3.5 Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon, mag aan die bespreking deelneem, maar mag nie stem nie.

3. BEHANDELING VAN SAKE

3.1 Die Kommissie vir die Agenda deur die Moderamen saamgestel, stel die agenda vir die vergadering op en dra sorg dat die agenda, indien enigsins moontlik, ses weke voor die vergadering in die hande van die afgevaardigdes gestel word. Vóór die vergadering word die agenda en ná die vergadering word die handelinge aan alle diensdoende bedienaars van die Woord van die Kerk, sowel as gemeentes, amptenare en belanghebbende instansies, gestuur. Die agenda en handelinge kan in gedrukte en/of elektroniese formaat versprei word.

3.2 Die verslag van die Kommissie vir die Agenda word ter aanvang van die vergadering in behandeling geneem.

3.3 Die algemene sekretaris maak aantekeninge van sake wat op meer as een plek in die agenda voorkom en stel hierdie aantekeninge tot beskikking van die voorsitter.

3.4 By die behandeling van sake neem die voorsitter die orde in ag wat die geskikste voorkom. Die voorsitter dra die sake wat behandel moet word, duidelik voor, gee die nodige inligting en kan, as die saak dit vereis, wenke aan die hand doen om die vergadering te help om tot ’n beslissing te kom.

3.5 Die voorsitter neem ’n saak wat op meer as een plek in die agenda voorkom, op die mees sinvolle plek in behandeling en handel, indien enigsins moontlik, die saak daar af.

3.5.1 Waar dieselfde saak elders voorkom en afgehandel is, word slegs die opskrif aangegee en deur middel van die betrokke bladsyverwysing aangedui waar dit reeds afgehandel is.

3.5.2 Die voorsitter het ’n gewone maar nie ’n beslissende stem nie.

3.6 In gevalle wat op die orde van die vergadering betrekking het en waarvoor geen voorsiening in hierdie reglement gemaak word nie, handel die voorsitter volgens gebruik en eie oordeel. As enige lid teen hierdie handelswyse beswaar het, word dit aan die beslissing van die vergadering onderwerp.

3.7 Elke lid van ’n vergadering moet by deelname aan die bespreking die voorsitter aanspreek.

3.8 By die behandeling van sake is elke lid op ’n spreekbeurt geregtig, tensy die vergadering anders besluit. Niemand mag buite ’n toegekende spreekbeurt beurt en/of sonder verlof van die voorsitter praat nie. As twee of meer lede gelyk opstaan, beslis die voorsitter wie die eerste aan die woord kom.

3.9 Geen lid van die vergadering is geregtig op meer as een spreekbeurt oor dieselfde saak nie, behalwe wanneerdie persoon die aandag van die voorsitter wil vestig op ’n afwyking van die reglement van orde, óf met die verlof van die vergadering óf om as voorsteller repliek te lewer.

3.10 Die voorsitter het die reg om, wanneer na eie oordeel die saak onder behandeling genoegsaam bespreek is, dit aan die vergadering te stel of daar nie tot stemming oorgegaan kan word nie.

4. VOORSTEL EN AMENDEMENT(E)

4.1 Die voorstel en die amendement(e) moet skriftelik ingedien en deur die voorsteller en die sekondant geteken word. Aanbevelings van ’n projekspan en ’n algemene of ’n tydelike taakspan word as voorstelle aan die vergadering voorgehou. Indien ’n tydelike taakspan ’n aanbeveling doen wat ’n aanbeveling van ’n projekspan of algemene taakspan raak, het die projekspan of die algemene taakspan die voorstel en moet die tydelike taakspan amendeer. Indien meer as een projek- of algemene taakspan ’n voorstel oor dieselfde saak voor die vergadering het, reël die voorsitter watter een die voorstel is.

4.2 Geen spreekbeurt mag aangevra word, of voorstel of amendement(e) dien, voordat die voorsitter die saak aan die orde stel nie.

4.3 ’n Voorstel of amendement wat reeds ter tafel is, mag nie sonder die verlof van die vergadering teruggetrek word nie.

4.4 Die indiener van ’n voorstel word beperk tot ‘n spreekbeurt van 8 minute, met 5 minute tyd vir repliek, en ander sprekers tot 5 minute. Die vergadering mag in bepaalde gevalle van hierdie tydsbeperking afsien.

5. MOSIE VAN ORDE

5.1 ’n Mosie van orde is ’n voorstel wat betrekking het op:

5.1.1 die volgorde waarin sake ter tafel moet kom; of

5.1.2 die opskorting van die bespreking van ’n bepaalde saak; of

5.1.3 die verwysing van ’n bepaalde saak; of

5.1.4 die afstap van ’n bepaalde saak.

5.2 ’n Ordemosie kan op enige tydstip gedurende die voortgang van die bespreking ingedien word. Daaroor word dadelik sonder bespreking gestem. Dit word egter aan die oordeel van die voorsitter oorgelaat om die mosie terug te hou as die voorsitter van mening is dat dit aangewend word om ’n behoorlike bespreking van die onderwerp te voorkom.

6. BESKRYWINGSPUNTE EN VERSLAE

6.1 Alleen ’n kerkvergadering of sy gevolmagtigde en ’n kuratorium oor beleid ingevolge Artikel 5.2 van die *Kerkorde* mag beskrywingspunte by die Algemene Sinode indien. Beskrywingspunte wat hulle oorsprong by kerkrade of ringe het, word met ’n motivering na die betrokke sinode/sinodale kommissie/moderamen gestuur.

6.2 Die betrokke sinodale vergadering of sy gevolmagtigde neem die beskrywingspunt van ’n kerkraad of ring in behandeling en stuur die beskrywingspunt met bykomende kommentaar na die Algemene Sinode.

6.3 Beskrywingspunte is alleen ontvanklik as dit in ooreenstemming met Artikel 43 van die *Kerkorde* is en minstens drie maande voor die vergadering deur die algemene sekretaris ontvang is.

6.4 Beskrywingspunte van spoedeisende aard mag deur die vergadering in behandeling geneem word, indien die vergadering, na raadpleging en aanbeveling van die Tydelike Taakspan Regte, daartoe besluit.

6.5 Verslae van projek- en algemene taakspanne van die Algemene Sinode moet minstens drie maande voor die vergadering by die algemene sekretaris ingedien word.

6.6 Dringende sake wat in die drie-maande-tydperk voor die vergadering voorkom en deur projek- of algemene taakspanne behandel is, mag by wyse van addendumverslae, met verlof van die Kommissie vir die Agenda, ter tafel gelê word.

6.7 Die Kommissie vir die Agenda het die bevoegdheid om verslae deur die projek- en algemene taakspanne ingedien, te laat verkort, indien dit onnodig lank is.

6.8 Aanbevelings van projek- en algemene taakspanne wat wysigings aan die *Kerkorde* en reglemente behels, word in die agenda gemerk: Vir die aandag van die Tydelike Taakspan Regte. Hierdie voorstelle word dan voor die vergadering deur die Tydelike Taakspan Regte nagegaan vir kerkregtelik bevredigende formulerings sonder uitspraak oor die beginsel vervat in die voorstel. Tydens die behandeling van die betrokke voorstel in die projek- of algemene taakspan se verslag, lewer die Tydelike Taakspan Regte advies oor die kerkregtelike aspekte daaraan verbonde.

7. TYDELIKE TAAKSPANNE, PROJEK- EN ALGEMENE TAAKSPANNE

7.1 Tydelike taakspanne, soos deur die Kommissie vir die Agenda aangewys, mag voor die aanvang van die vergadering met hulle werksaamhede begin.

7.2 Die benoeming van tydelike taakspanne gedurende die sitting van die Algemene Sinode word, op aanbeveling van die Moderamen, deur die vergadering met opsteek van hande gedoen.

7.3 Amptenare in diens van die sinodes en van die Algemene Sinode het sitting met adviserende stem in tydelike taakspanne (as afgevaardigdes of waarnemers wat op koste van sinodes teenwoordig is).

7.4 Beskrywingspunte wat betyds ontvang word, word deur die algemene sekretaris na die toepaslike projek- of algemene taakspanne verwys vir verslag aan die Algemene Sinode. Ander beskrywingspunte word deur tydelike taakspanne hanteer. Insenders van beskrywingspunte mag dit by die projek- of algemene taakspan toelig.

7.5 Tydelike taakspanne maak nie aanbevelings oor die verslae van projek- of algemene taakspanne nie, tensy daar ’n beskrywingspunt oor dieselfde saak is wat nuwe aspekte na vore bring, of wanneer ’n saak deur die vergadering na hulle verwys is.

7.6 Na afloop van die vergadering word opdragte uitgevoer en werksaamhede voortgesit onder die leiding van die Moderamen, waar nodig deur projek- en algemene taakspanne, met die deurlopende koördinering van die Bestuurspan van die Moderamen en met die ondersteuning van die Kantoor van die Algemene Sinode. Projekspanne hanteer werksaamhede met ’n korter of *ad hoc*-leeftyd, terwyl algemene taakspanne werksaamhede van ’n meer durende of onbepaalde aard verrig.

7.7 Projek- en algemene taakspanne word na afloop van die vergadering deur die Moderamen benoem. ’n Sameroeper word vir elke projek- en algemene taakspan aangewys, wat die aangewese lede vir die eerste vergadering byeenroep en die konstituering behartig.

7.8 Vakatures in projek- en algemene taakspanne wat tussen gewone vergaderinge van die Algemene Sinode ontstaan, word aangevul deur die Moderamen op aanbeveling van die betrokke projek- of algemene taakspan.

8. REVISIE

8.1 Besluite wat geneem is, mag alleen na voorafgaande kennisgewing en met die toestemming van die vergadering op ’n tyd deur die moderatuur bepaal, in revisie geneem word.

8.2 Kennisgewing van revisie:

8.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat

8.2.1.1 in die bespreking van die saak waarom dit gaan in die vergadering aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie; en/of

8.2.1.2 daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

8.2.2 Elke kennisgewing van revisie word na die Tydelike Taakspan Regte verwys.

8.2.3 Die aansoeker stel die rede(s) vir die aansoek om revisie aan die Tydelike Taakspan Regte.

8.2.4 Die Tydelike Taakspan Regte doen ’n aanbeveling aan die vergadering ten opsigte van elke kennisgewing van revisie.

8.2.5 Die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word**.** Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot ’n ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word.

9. NOTULE

9.1 Voorstelle word, soos skriftelik ingedien, genotuleer.

9.2 Alle voorstelle en amendemente, ook die wat nie aanvaar word nie, word in die notule opgeneem.

9.3 Die notule van elke sittingsdag word deur ’n notulekommissie versorg en tydens die volgende sittingsdag deur die vergadering goedgekeur en deur die moderator en skriba onderteken.

9.4 Die notule van die laaste sitting word deur die notulekommissie geredigeer en deur die Moderamen goedgekeur en onderteken.

9.5 Besluite van die Algemene Sinode (soos vervat in die *Handelinge* en die wysiging van die *Kerkorde*) tree in werking met die gedrukte en/of elektroniese publikasie van *die Handelinge van die Algemene Sinode*, tensy die Algemene Sinode anders besluit.

10. TOEGANG TOT MINDERE VERGADERINGE, AMPSADRAERS EN LIDMATE

10.1 Indien die Algemene Sinode beleidsbesluite neem, is hy bevoeg om die Kerk in haar geheel aan te spreek, dit wil sê mindere kerkvergaderings, ampsdraers en lidmate.

10.2 Indien die Algemene Sinode beleidsbesluite neem wat opgevolg of in die praktyk uitgevoer moet word, werk die Algemene Sinode deur die samestellende sinodes.

11. SLUITING

Die vergadering word op ’n wyse afgesluit waarop die Moderatuur besluit.

REGLEMENT 4

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN ARGIEF

1. NAAM

Algemene Taakspan Argief (ATA).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Moderamen wys vir elke termyn ’n Algemene Taakspan Argief aan. Die Taakspan word saamgestel uit:

2.1.1 die argivaris of persoon belas met die argief uit elk van die kerkargiewe te Stellenbosch, Bloemfontein, Pietermaritzburg en Windhoek, met die voorsitter of ander verteenwoordiger van elk van die betrokke argiefkommissies as sekundus;

2.1.2 een verteenwoordiger van die Gesamentlike Sinodale Kommissie van die NG Kerk van Transvaal, met sekundus; en

2.1.3 een kundige op die terrein van argiefwese, met sekundus.

2.2 Vakatures in die Algemene Taakspan Argief word deur die Moderamen, op aanbeveling van die Taakspan, aangevul.

3. OPDRAG

Die Taakspan se opdrag is die

3.1 formulering van ’n algemene argiefbeleid vir die Kerk;

3.2 advisering van die onderskeie sinodes se argiefkommissies oor die opstel van argiefreglemente en handleidings;[2]

3.3 koördinering van werksaamhede van die argiewe van die onderskeie sinodes;

3.4 advisering van die onderskeie sinodes se argiefkommissies oor die toepassing van relevante wetgewing;

3.5 kontrolering of die onderskeie argiefbewaarplekke voldoen aan die standaard vereistes vir doelmatige en veilige bewaring van argivalia;

3.6 bewaring en ontsluiting van die Algemene Sinode se eie argivalia by die aangewese bewaarplek(ke);

3.7 opstelling van die *In Memoriam*-verslae oor amptenare/ampsdraers in diens van die Algemene Sinode;

3.8 bekendstelling van die geskiedenis van die Kerk as geheel; en

3.9 verslagdoening aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan vergader minstens een maal per jaar op rotasiebasis by een van die kerkargiewe.

4.2 Die Taakspan kies by die eerste vergadering van sy termyn ’n voorsitter, ondervoorsitter en skriba.

4.3 Die Taakspan beskik nie oor ’n dagbestuur nie.

REGLEMENT 5

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN BYBELVERTALING, -VERKLARING EN –VERSPREIDING

1. NAAM

Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en –verspreiding (ATBV).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Taakspan word deur die Moderamen saamgestel uit

2.1.1 een Ou- en een Nuwe-Testamentikus van die NG Kerk deur elk van dieNG Kerkdosenterade van die teologiese fakulteite Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein uit die huidige of vorige dosentekorps aanbeveel; en

2.1.2 twee bedienaars van die Woord van die NG Kerk in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

2.2 Ander vakkundiges kan gekoöpteer word, maar die aantal teoloë en vakkundiges mag nie tien oorskry nie.

2.3 Die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suidelike Afrika (VGKSA) benoem op eie koste een Ou- en een Nuwe-Testamentikus uit die VGKSA se huidige of vorige dosentekorps met adviserende stem.

2.4 Ander lidkerke van die NG Kerkfamilie kan op eie koste en in adviserende hoedanigheid een Ou- en een Nuwe-Testamentikus benoem.

3. OPDRAG

Die Taakspan

3.1 adviseer die Algemene Sinode in verband met die aanwysing van Bybelvertaling(s) wat amptelik gebruik moet word (vergelyk Artikel 43.1.5 van die *Kerkorde*);

3.2 neem inisiatief en adviseer die Algemene Sinode in verband met die publikasie van Bybelvertalings na aanleiding van die behoefte van lidmate;

3.3 dien as amptelike skakel tussen die NG Kerk en die Bybelgenootskap van Suid-Afrika ten opsigte van die werksaamhede van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika, onder andere Bybelvertalingsprogramme, navorsing, publikasies en Bybelverspreiding; en

3.4 doen gereeld verslag aan die Algemene Sinode/Moderamen oor tersaaklike aangeleenthede asook oor die werk van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing.

[2] Vir die hantering van argief- en museummateriaal, asook die hantering van registers, vergelyk sinodale bepalinge/reglemente.

4.2 Indien dit nie moontlik is om saam op ’n plek te vergader nie, hanteer die aangewese sameroeper die konstituering op telefoniese of elektroniese wyse.

4.3 Die Taakspan vergader minstens twee keer tussen vergaderings van die Algemene Sinode.

4.4 Tussentydse vakatures word deur die Moderamen gevul op aanbeveling van die Taakspan.

5. BEFONDSING

Die Taakspan lê ’n begroting vir sy werksaamhede aan die Bestuurspan van die Moderamen voor ná oorlegpleging met die Algemene Taakspan Fondse.

6. BEDIENAARS VAN DIE WOORD VAN DIE NG KERK IN DIENS VAN DIE BYBELGENOOTSKAP VAN SUID-AFRIKA

6.1 Die Algemene Sinode stel per ooreenkoms ’n aantal bedienaars van die Woord beskikbaar vir diens aan die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

6.2 Bedienaars van die Woord vir diens aan die Bybelgenootskap van Suid-Afrika word deur die Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en -verspreiding formeel benoem en plegtig afgesonder.

6.3 Bedienaars van die Woord in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika se diensverhouding word per diensooreenkoms tussen die betrokkenes en die Bybelgenootskap gereël.

6.4 Die vergoeding van bedienaars van die Woord in diens van die Bybelgenootskap van Suid-Afrika geskied volledig deur die Bybelgenootskap van Suid-Afrika.

REGLEMENT 6

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN FONDSE

1. NAAM

Algemene Taakspan Fondse (ATF).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Moderamen wys vir elke termyn ’n Algemene Taakspan Fondse aan. Die Taakspan word saamgestel uit

2.1.1 een lid uit elkeen van die sinodes, verkieslik die voorsitter, ondervoorsitter of skriba van die betrokke sinode se ooreenstemmende taakspan/kommissie/diensgroep, met sekundus;

2.1.2 die saakgelastigde/uitvoerende amptenaar van elk van die sinodes, met sekundus; en

2.1.3 deskundiges beperk tot ’n maksimum van drie persone.

3. OPDRAG

Die Taakspan

3.1 adviseer die Algemene Sinode in verband met die finansiële beleid wat gevolg moet word;

3.2 stel jaarliks in oorleg met die Bestuurspan van die Moderamen die begroting van die Algemene Sinode op aan die hand van

3.2.1 die begrotings- en beleggingsbeleid van die Algemene Sinode;

3.2.2 die prioriteite deur die Moderamen gestel; en

3.2.3 die beskikbaarheid van fondse daarvoor; en

3.3 lê die begroting aan die Moderamen vir finale goedkeuring voor;

3.4 hou toesig oor die besteding ten opsigte van al die werksaamhede van die Algemene Sinode, waaronder die administratiewe en personeeluitgawes;

3.5 kontroleer die finansiële state van die Algemene Sinode en lê dit vir goedkeuring aan die Moderamen voor;

3.6 gee jaarliks na oorleg met die Algemene Bevoegdheidsraad advies in verband met die vergoedingspakket van bedienaars van die Woord;

3.7 beoordeel die finansiële implikasies by die vulling van vakatures in poste vir werknemers in algemene sinodale diens; en

3.8 tree in alle regsgedinge of dispute oor eiendom, goedere en fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader hoogstens twee maal per jaar;

4.2 ’n Dagbestuur word by konstituering saamgestel, bestaande uit die voorsitter, ondervoorsitter, skriba en beleggingskundige. Die dagbestuur vergader verkieslik nie meer as vier maal per jaar nie.

4.3 Die Taakspan benoem ’n beleggingstaakspan en ander subtaakspanne na behoefte.

REGLEMENT 7

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE TAAKSPAN REGTE

1. NAAM

Algemene Taakspan Regte (ATR).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Algemene Taakspan Regte word deur die Moderamen saamgestel uit:

2.1.1 die aktuarius van die Algemene Sinode;

2.1.2 die aktuarius of ander regskundige van elk van die sinodes, met sekundus;

2.1.3 die bestuurder of ander lid van die Algemene Bevoegdheidsraad, met sekundus; en

2.1.4 een NG Kerk dosent in kerkreg aan een van die teologiese fakulteite te Stellenbosch, Pretoria of Bloemfontein, met sekundus. Indien ’n teologiese fakulteit nie verteenwoordig word nie en verlang dat sy NG Kerk dosent aan die werksaamhede van die Taakspan deelneem, kan sodanige dosent die vergaderinge van die Taakspan op koste van die fakulteit/kuratorium en met adviserende stem bywoon.

2.1.5 Die taakspan kan een lid koöpteer.

3. OPDRAG

3.1 Die Taakspan

3.1.1 gee advies in verband met die uitleg en toepassing van die *Kerkorde*, reglemente van die Algemene Sinode en algemene sinodale besluite, wat direk of na voorlegging van die aktuarius voor die Taakspan dien;

3.1.2 maak ’n studie van sake deur die Algemene Sinode na die Taakspan verwys en dien die Algemene Sinode/Moderamen met ’n verslag en aanbevelings in dié verband;

3.1.3 sien toe dat alle besluite van die Algemene Sinode wat wysigings aan die artikels van die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode meebring, op die juiste plekke ingevoeg, redaksioneel versorg en so spoedig moontlik gepubliseer word;

3.1.4 bring kerkregtelike ongerymdhede in algemene sinodale verband, wat onder sy aandag kom, onder aandag van die Moderamen met ’n aanduiding van die moontlike weg tot herstel;

3.1.5 tree op as appèlkommissie van die Algemene Sinode (vergelyk Artikels 23 en 43.1.10 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Appèl*) of wys uit eie geledere so ’n gemagtigde appèlliggaam aan om die appèl te hanteer;

3.1.6 bestudeer vooraf alle beskrywingspunte in verband met wysigings van die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode;

3.1.7 adviseer die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde(s) in gevalle waar die Algemene Sinode by die hof aangekla mag word;

3.1.8 wend doelbewuste pogings aan om kerklike sake uit die hof te hou en dra sorg dat sake wat wel in die hof beland, behoorlik verdedig word;

3.1.9 win in opdrag van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde(s) regsadvies in;

3.1.10 hersien die *Kerkorde* en die reglemente van die Algemene Sinode en bedien die Algemene Sinode met voorstelle; en

3.1.11 doen verslag aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Taakspan konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader hoogstens een maal per jaar.

4.2 ’n Dagbestuur word by konstituering saamgestel, bestaande uit die aktuarius as voorsitter, ’n ondervoorsitter, ’n skriba en ’n addisionele lid. Die dagbestuur vergader wanneer nodig.

4.3 Die Taakspan benoem subtaakspanne na behoefte.

REGLEMENT 8

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDSRAAD

1. NAAM

Algemene Bevoegdheidsraad (ABR).

2. SAMESTELLING

2.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad word deur die Moderamen aangewys en bestaan uit agt permanente lede (vergelyk 2.3.1 tot 2.3.5 hieronder) wat gesamentlik oor kundigheid en ervaring beskik op die terreine van begeleiding van bedienaars van die Woord, bestuur van diensverhoudinge, kerkreg, arbeidsreg, gemenereg, geskilbeslegting, tug- en dissiplinêre optrede en arbeidsaksies.

2.2 Minstens twee lede van die Algemene Bevoegdheidsraad moet afgevaardigdes na die Algemene Sinode wees.

2.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad word saamgestel uit:

2.3.1 die verteenwoordiger van die Algemene Taakspan Regte, met sekundus;

2.3.2 die bestuurder van die Algemene Bevoegdheidsraad;

2.3.3 die verteenwoordiger van die Algemene Kuratorium, met sekundus;

2.3.4 die verteenwoordiger van Predikantebegeleiding, met sekundus; en

2.3.5 vier kundiges, waarvan minstens twee nie-gelegitimeerdes moet wees, met sekundi.

2.3.6 Die Algemene Bevoegdheidsraad word, wanneer nodig, bygestaan deur een lid uit elke sinode, deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde aangewys, met sekundus. Wanneer die Algemene Bevoegdheidsraad ’n bevoegdheidsaangeleentheid hanteer, geskied dit in oorleg met die lid deur die betrokke sinode aangewys.

2.3.7 Die Algemene Bevoegdheidsraad kan twee addisionele lede koöpteer.

2.4 Die bestuurder hanteer die skribaat van die Algemene Bevoegdheidsraad.

2.5 Die voorsitter en ondervoorsitter word deur die Algemene Bevoegdheidsraad aangewys.

2.6 Vakatures in die Algemene Bevoegdheidsraad word op aanbeveling van die Raad deur die Moderamen aangevul.

2.7 Die voorsitter, bestuurder en nog ’n lid deur die Algemene Bevoegdheidsraad aangewys, tree as dagbestuur op.

2.8 Die dagbestuur hanteer, in terme van die Algemene Bevoegdheidsraad se opdrag, alle administratiewe en spoedeisende sake met verslag aan die Raad.

3. OPDRAG

3.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad se opdrag is:

3.1.1 Die verlening van bedieningsbevoegdheid (legitimasie) op aanbeveling van die kuratoria;

3.1.2 die opskorting of ontneming van bedieningsbevoegdheid op aanbeveling van ’n ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam;

3.1.3 die instandhouding van die bevoegdheidsregister;

3.1.4 die administrasie van krediete vir voortgesette bedieningsontwikkeling;

3.1.5 die instandhouding van die ondersoekregister van alle tug-, dissiplinêre en appèlsake waarby studente en gelegitimeerdes betrokke is;

3.1.6 advies en leiding aan streeksinodes en ringe met die oog op eenvormige en gekoördineerde optrede ten opsigte van hantering van tug- en dissiplinêre ondersoeke, appèlsake en beslissings oor bedieningsbevoegdheid;

3.1.7 opleiding en toerusting ten opsigte van kerkregtelike, arbeidsregtelike en gemeenregtelike aangeleenthede in tugoptrede, dissiplinêre aksie en bevoegdheidsaansoeke;

3.1.8 verskaffing van advies aan ondersoekliggame;

3.1.9 verskaffing van tersaaklike inligting aan kerklike vergaderings en die *Jaarboek* oor bedieningsbevoegdheid van proponente, bedienaars van die Woord en emeriti;

3.1.10 advies aan aansoekers en kerkvergaderinge oor die hantering van aansoeke om herstel van bevoegdheid en die vereistes wat daarvoor nagekom moet word;

3.1.11 help en gee advies in verband met standplaaswisseling;

3.1.12 adviseer jaarliks die Algemene Taakspan Fondse rakende die vergoedingspakkette van bedienaars van die Woord; en

3.1.13 verslagdoening aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. VERGADERINGS

4.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad vergader minstens een maal per jaar.

4.2 Die dagbestuur van die Algemene Bevoegdheidsraad vergader wanneer nodig.

5. KANTOOR VIR DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDSRAAD

5.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad het ’n bestuurder in diens.

5.2 Die belangrikste funksies van die bestuurder is:

5.2.1 die gereelde instandhouding van die bevoegdheidsregister;

5.2.2 die hantering van alle korrespondensie rakende die bevoegdheidsregister;

5.2.3 die gee van leiding aan die Algemene Bevoegdheidsraad oor bevoegdheidsake;

5.2.4 die instandhouding van ondersoekregister van alle tug-, dissiplinêre en appèlsake; en

5.2.5 die hantering van die skribaat van die Algemene Bevoegdheidsraad.

5.3 Die begroting vir die kantoor en werksaamhede van die Algemene Bevoegdheidsraad word deur die Algemene Taakspan Fondse en die Bestuurspan van die Moderamen in oorleg met die Algemene Bevoegdheidsraad hanteer. Die werksaamhede van die Algemene Bevoegdheidsraad word befonds uit die registrasiefooi en hierdie geld mag slegs vir die funksionering van die Raad aangewend word. Die jaarlikse registrasiefooi word deur die Bestuurspan van die Moderamen op aanbeveling van die Algemene Bevoegdheidsraad en die Algemene Taakspan Fondse vasgestel.

REGLEMENT 9

REGLEMENT VIR DIE ALGEMENE KURATORIUM

1. NAAM

Algemene Kuratorium (AK).

2. SAMESTELLING

Die Algemene Kuratorium word saamgestel uit

2.1 twee verteenwoordigers van elk van die kuratoria te Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein, verkieslik die voorsitter en skriba, met sekundi;

2.2 een verteenwoordiger van elke sinode wat nie reeds interme van 2.1 hierbo verteenwoordig is nie, met sekundus;

2.3 een verteenwoordiger van elk van die NG Kerkdosenterade aan die teologiese fakulteite te Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein, verkieslik die voorsitter, met sekundus;

2.4 twee verteenwoordigers van die Algemene Sinode aangewys waaronder ’n verteenwoordiger van die Algemene Bevoegdheidsraad, met sekundi; en

2.5 een verteenwoordiger van die Forum vir Voortgesette Bedieningsontwikkeling, met sekundus.

2.6 Elke lidkerk van die NG Kerkfamilie kan op eie koste in adviserende hoedanigheid een verteenwoordiger benoem.

3. OPDRAG

3.1 Die Algemene Kuratorium

3.1.1 sien in die algemeen om na die teologiese opleiding en verdere bedieningsontwikkeling, en adviseer die Algemene Sinode in verband met die beleid wat gevolg moet word ten opsigte van teologiese opleiding en verdere bedieningsontwikkeling in die lig van die *A tot Z-Beleid*;

3.1.2 koördineer en bespreek sake van gemeenskaplike belang vir die onderskeie teologiese fakulteite en die sentra vir verdere bedieningsontwikkeling soos deur die Algemene Sinode en/of die kuratoria na die Algemene Kuratorium verwys, en gee daaroor leiding;

3.1.3 bepaal in oorleg met die kuratoria en NG Kerkdosenterade die minimum vereistes vir toelating tot die evangeliebediening en lê dit aan die Algemene Sinode vir goedkeuring voor;

3.1.4 sien in oorleg met die kuratoria toe dat die vereistes vir toelating tot die evangeliebediening in die NG Kerk in die akademiese programme aan die universiteit en/of in die programme van die sentra vir bedieningsontwikkeling geïmplementeer word;

3.1.5 verseker deur genoegsame kontrole en toepaslike optrede dat die teologiese opleiding by die onderskeie teologiese opleidingsentra geskik en gelykwaardig is;

3.1.6 bepaal die bestek vir *colloquium doctum*, waaraan die kuratoria uitvoering gee;

3.1.7 oefen in geval van verdienstelike aansoeke vir legitimasie ’n diskresie uit om ’n aanbeveling aan’n kuratorium te maak ten opsigte van aanvullende studie en/of eksaminering met die oog op legitimasie;

3.1.8 beskik oor diskresionêre bevoegdheid rakende die vereistes vir die (aanvullende) opleiding van tweede loopbaan-aansoekers;

3.1.9 hou register van alle studente wat gekeur is vir die teologiese opleiding en voorsien die Algemene Bevoegdheidsraad van ’n afskrif daarvan;

3.1.10 ontvang verslae van kuratoria oor die verdere bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes by die onderskeie sentra vir verdere bedieningsontwikkeling en voorsien die Algemene Bevoegdheidsraad van afskrifte daarvan;

3.1.11 kompileer, sonder inhoudelike wysiging, die verslae van die onderskeie kuratoria met die oog op een samevattende verslag aan die Algemene Sinode;

3.1.12 doen verslag aan die Moderamen en die Algemene Sinode.

4. KONSTITUERING EN VERGADERINGS

4.1 Die Algemene Kuratorium konstitueer so spoedig moontlik na aanwysing en vergader hoogstens twee maal per jaar.

4.2 ’n Dagbestuur word by konstituering saamgestel, bestaande uit ’n voorsitter, ’n ondervoorsitter en ’n skriba.

4.3 Die Algemene Kuratorium kan subtaakspanne benoem vir advies rakende enige aspek van teologiese opleiding.

BEDIENAARS VAN DIE WOORD

REGLEMENT 10

REGLEMENT VIR DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD

1. PLEK WAAR EN OOREENKOMS MET DIE UNIVERSITEIT

Teologiese opleiding in die NG Kerk geskied aan die teologiese fakulteite van en sentra vir bedieningsontwikkeling by die universiteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein en word by wyse van skriftelike ooreenkoms tussen die betrokke sinode(s) en die universiteit bepaal, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos in hierdie *Reglement* vervat nie.

2. SAMESTELLING EN FUNKSIES VAN TAAKSPANNE EN SUBTAAKSPANNE

2.1 Algemene Kuratorium

Die Algemene Kuratorium is die taakspan van die Algemene Sinode wat oorhoofse verantwoordelikheid dra vir teologiese opleiding (vergelyk die *Reglement vir die Algemene Kuratorium*).

2.2 Plaaslike Kuratorium

2.2.1 Samestelling

Die kuratorium word saamgestel uit verteenwoordigers van die sinode(s) binne wie se gebied die teologiese fakulteit geleë is. Die getal lede in ’n kuratorium word bepaal deur die betrokke sinode(s). Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die onderskeie kuratoria te benoem. Een lid van die NG Kerkdosenteraad het sitting in die kuratorium. Indien die betrokke sinode(s) ’n bedienaar(s) van die Woord met opdrag teologiese opleiding benoem en vir diens aan die kerkverband afgesonder het, dien hierdie persoon in die kuratorium.

2.2.2 Funksies

Die kuratorium

2.2.2.1 gee uitvoering aan die Algemene Sinode se beleid en reglemente én die betrokke sinode(s) se bepalings en besluite vir teologiese opleiding;

2.2.2.2 is verantwoordelik vir die keuring, begeleiding, versorging, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van teologiese studente wat by die betrokke universiteit ingeskryf is en bedienaars van die Woord in die NG Kerk wil word;

2.2.2.3 voer onderhandelinge en sluit ooreenkomste met die universiteit oor die kerk se vereistes vir, die aard van en die toesig oor teologiese opleiding;

2.2.2.4 benoem en stel teologiese dosente aan vir diens aan die kerkverband of benoem dosente in die teologie wat met kerklike inspraak deur die universiteit aangestel word in ’n pos toegeken aan die kerk of akkrediteer dosente wat sonder kerklike inspraak deur die universiteit aangestel is;

2.2.2.5 sorg vir en hou toesig oor die verdere bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes binne die gebied van die betrokke sinode(s) in die lig van die *A tot Z-Beleid*; en

2.2.2.6 werk saam met die ander kerklike vennote by die universiteit, die ander kuratoria van die kerk, die Algemene Kuratorium en ander gereformeerde kerke op ekumeniese gebied om teologiese opleiding te bevorder en uit te bou.

2.3 Dagbestuur

Elke kuratorium wys ’n dagbestuur aan ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die betrokke sinode(s).

2.4 Subtaakspanne/-kommissies

Die kuratorium behartig die volgende funksies self of word in die uitvoering daarvan bygestaan en/of geadviseer deur subtaakspanne of -kommissies:

2.4.1 Keuring

2.4.1.1 ’n Voornemende teologiese student word deur die ring met ’n gemotiveerde verslag as teologiese kandidaat by die kuratorium aangemeld. Die kuratorium word voorsien van ’n skriftelike verklaring deur die sturende gemeente dat die voornemende student ’n lidmaat van die gemeente is. Die kuratorium kan ook ’n student voorlopig toelaat in afwagting van die kennisgewing, verslag en/of verklaring.

2.4.1.2 Tot die keuringstaak van die kuratorium behoort die beoordeling van die verslag van die ring, die aanvanklike en verdere persoonlikheidsevaluering van die student, die verkryging van die student se instemming met die kerk se verstaan van die amp van bedienaar van die Woord soos in die Woord, belydenis, kerklike bepalinge, roepingsverklaring en beleid van die Algemene Sinode uitgedruk.

2.4.1.3 Die kuratorium ontmoet vóór die aanvang van teologiese studies die voornemende teologiese student, verkieslik saam met verteenwoordigers van die sturende gemeente en die ring. Die ontmoeting word benut vir gesprek oor die student se roepingsverstaan, geestelike groei, kerklike betrokkenheid, beskikbaarheid van studiebeurse en bedieningsmoontlikhede.

2.4.1.4 Gekeurde teologiese studente word tydens die formele inskrywing aan die universiteit deur die kuratorium bygestaan, van advies oor kursusaangeleenthede bedien en aan die Kerk se betrokkenheid by die teologie fakulteit bekendgestel.

2.4.1.5 Die kuratorium verleen jaarliks op grond van ’n skriftelike keuringsverslag toestemming aan teologiese studente om voort te gaan met hulle teologiese studie.

2.4.1.6 ’n Teologiese student se keuring kan deur die kuratorium opgeskort of beëindig word wanneer akademiese vordering, klasbywoning, gedrag en kerklike meelewing nie bevredigend is nie.

2.4.1.7 Die kuratorium doen jaarliks aan die sturende gemeente, die student se huidige gemeente, die betrokke ring(e) en die Algemene Kuratorium verslag oor die student se vordering.

2.4.1.8 Die keuring van ’n teologiese student aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra kan deur die kuratorium na ’n ander kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentrum oorgedra word, mits die nodige dokumentasie daarmee saamgaan en die ander kuratorium die keuring aanvaar.

2.4.1.9 Finale keuring vind by eksaminering voor legitimasie plaas.

2.4.2 Begeleiding, versorging en toesighouding

2.4.2.1 Die begeleiding van teologiese studente het ’n versorgingswaarde en ’n keuringsfunksie. Begeleiers doen jaarliks op grond van goeie persoonlike kontak met die teologiese student en aan die hand van ’n skriftelike verslag ’n aanbeveling met die oog op die voortsetting van die opleiding.

2.4.2.2 Die begeleiding en versorging van teologiese studente is ’n geïntegreerde proses waarin gemeente(s), die ring(e) en die kuratorium ’n eie bydrae lewer.

2.4.2.3 Die kuratorium begelei en versorg die teologiese student ten opsigte van akademiese ontwikkeling, spiritualiteitsvorming én persoonsontwikkeling.

2.4.2.4 Die kuratorium neem verantwoordelikheid vir die bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid van die teologiese student, waarby ingesluit word deurlopende professionele vorming en ’n praktiese gemeentejaar.

2.4.2.5 Die kuratorium stel ’n gedragskode vir teologiese studente op en hou toesig en oefen dissipline uit oor die student se nakoming van die gedragskode.

2.4.2.6 Die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is, is verantwoordelik vir die pastorale versorging van en toesig oor die leer en lewe van die student.

2.4.3 Dissiplinering

2.4.3.1 Teologiese studente staan vir die duur van hulle opleiding onder die gesamentlike toesig van die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad (vergelyk Artikel 5.3 van die *Kerkorde* en 2.5 hieronder).

2.4.3.2 As lidmate en ampsdraers in gemeentes staan teologiese studente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering daaroor raadpleeg.

2.4.3.3 Hierdie toesig hef nie die toesig van die universiteit oor teologiese studente op nie.

2.4.3.4 Die kuratorium wys vir ’n dissiplinêre ondersoek ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam van minstens drie lede uit eie geledere en/of uit die betrokke sinode(s) se gebied aan. Die ondersoekliggaam kan kundiges as volwaardige lede koöpteer.

2.4.3.5 ’n Teologiese student kan tydens ’n dissiplinêre ondersoek deur ’n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.4.3.6 Die dissiplinêre ondersoek geskied in terme van die toepaslike voorskrifte van die *Reglement vir Tug en Dissipline.*

2.4.3.7 Die volgende dissiplinêre maatreëls kan deur die ondersoekliggaam opgelê word:

2.4.3.7.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

2.4.3.7.2 die opskorting vir ’n vasgestelde tydperk van die student se keuring met die oog op legitimasie; of

2.4.3.7.3 die beëindiging van die student se keuring met die oog op legitimasie.

2.4.3.8 Die betrokke sinode(s) of sy/hulle gevolmagtigde(s) hanteer die appèl van ’n teologiese student teen ’n dissiplinêre maatreël(s).

2.4.4 Eksaminering en aanbeveling vir legitimasie

2.4.4.1 Elke kuratorium benoem ’n proponentskommissie ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die bepaalde sinode(s).

2.4.4.2 Die proponentskommissie neem die proponentseksamen (vergelyk 6. hieronder) af en beveel die suksesvolle kandidate by die kuratorium aan vir legitimasie deur die Algemene Bevoegdheidsraad.

2.4.4.3 Die proponentskommissie is deurlopend betrokke by die proses van opleiding ten einde te verseker dat die opleiding beantwoord aan die behoeftes van die NG Kerk.

2.5 NG Kerkdosenteraad

2.5.1 Die NG Kerkdosenteraad word saamgestel uit die teologiese dosente deur die NG Kerk benoem aan die teologiese fakulteit van die universiteit en die sentrum vir bedieningsontwikkeling van die kerk by die universiteit.

2.5.2 Die NG Kerkdosenteraad is saam met die kuratorium verantwoordelik vir die vorming van teologiese studente met die oog op die bediening in die NG Kerk en die ander lidkerke van die NG Kerkfamilie.

2.5.3 Die kuratorium word deur ten minste een lid, wat nie ’n aanstelling by die universiteit of sentrum vir bedieningsontwikkeling het nie, in die NG Kerkdosenteraad verteenwoordig.

3. TEOLOGIESE DOSENTE

3.1 Benoeming, aanstelling en akkreditering

3.1.1 Die benoeming en aanstelling van teologiese dosente by universiteite waar bedienaars van die Woord vir die NG Kerk opgelei word, kan op een van twee maniere geskied:

3.1.1.1 Die universiteit kan ’n dosent aanstel ná inspraak deur die kerk soos bepaal in die ooreenkoms tussen die betrokke universiteit en die sinode(s). Die kuratorium benoem en bevestig sodanige dosent as teologiese dosent van die NG Kerk.

3.1.1.2 Die kuratorium kan, ná oorleg met die betrokke universiteit, ’n dosent aan die sentrum vir bedieningsontwikkeling benoem, aanstel en bevestig vir diens aan die kerkverband. Die universiteit word versoek om sodanige teologiese dosent te akkrediteer om ook as dosent aan die teologiese fakulteit op te tree.

3.1.2 In beide gevalle word die posbeskrywing en profiel bekendgestel in die *Kerkbode*.

3.1.3 Die benoeming en bevestiging van teologiese dosente in doseerposte wat deur die kerk geskep en gevul word, geskied in terme van Artikel 7 en Artikel 8.2 van die *Kerkorde*.

3.1.4 Doseerposte wat deur die universiteit ingevolge ’n ooreenkoms aan die kerk toegeken is, word gevul in terme van die reëls en kriteria deur die universiteit in oorleg met die kerk bepaal, en word befonds soos tussen die universiteit en die kerk ooreengekom.

3.1.5 Teologiese dosente aan die universiteit wat sonder die kerk se inspraak aangestel is, kan deur die kuratorium as teologiese dosent geakkrediteer word. Slegs benoemde en geakkrediteerde dosente kan kerkspesifieke en kerkeie opleiding vir teologiese studente van die NG Kerk aanbied.

3.1.6 Die benoeming en akkreditering van teologiese dosente deur die kuratorium, word in die *Kerkbode* vir approbasie deur die kerkverband voorgelê.

3.1.7 Teologiese dosente wat deur die kuratorium benoem is, beskik oor die bevoegdheid van bedienaar van die Woord in die NG Kerk. Proponente kan met handoplegging bevestig of plegtig afgesonder word, en verkry sodoende die bevoegdheid van bedienaar van die Woord.

3.2 Vereistes by benoeming

3.2.1 By die benoeming van teologiese dosente, word aan die volgende vereistes voldoen:

3.2.1.1 die persoon moet oor die bevoegdheid van bedienaar van die Woord of die bevoegdheid van proponent in die NG Kerk beskik;

3.2.1.2 die persoon moet oor die nodige akademiese kwalifikasies beskik en aan die ander posvereistes voldoen;

3.2.1.3 die persoon moet kerklik betrokke wees en oor genoegsame ondervinding in die kerklike bediening beskik; en

3.2.1.4 die persoon moet ’n onbetwyfelbare voorstander van die gereformeerde leer wees.

3.3 Dissiplinering

3.3.1 As lidmate en ampsdraers in gemeentes, staan teologiese dosente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordedelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering daaroor raadpleeg.

3.3.2 Wanneer ’n klag teen of nadelige gerug oor ’n dosent by die kuratorium aangebring word, word dit deur die kuratorium aan die verantwoordelike ring oorhandig. Die kuratorium kan ook as klaer in ’n tugondersoek optree. Waar ’n ondersoekliggaam besluit om ’n teologiese dosent ’n tugmaatreël(s) in terme van Artikel 64 van die *Kerkorde* op te lê en sodanige tugmaatreël die teologiese dosent se diensverhouding by die universiteit beïnvloed, word ’n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die kerk en die universiteit daaroor aangegaan.

3.3.3 Die kuratorium hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat by ’n sentrum vir bedieningsontwikkeling vir diens aan die kerkverband aangestel is. Dit sluit dissiplinêre optrede deur die kuratorium in terme van die *Reglement vir Tug en Dissipline* teen sodanige teologiese dosent in.

3.3.4 Die universiteit hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat as personeel van die universiteit aangestel is. Die bepalings soos deur die universiteit in dié verband neergelê, geld vir dissiplinêre optrede. Waar dissiplinêre maatreëls deur die universiteit toegepas ’n teologiese dosent se diens aan die kerk beïnvloed, word ’n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die kerk en die universiteit daaroor aangegaan.

3.3.5 Die kuratorium wys vir ’n dissiplinêre ondersoek teen ’n teologiese dosent van die NG Kerk ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam van ten minste drie lede uit eie geledere en/of uit die betrokke sinode(s) se gebied aan. Die ondersoekliggaam kan kundiges as volwaardige lede koöpteer.

3.3.6 ’n Teologiese dosent kan tydens ’n dissiplinêre ondersoek deur ’n NG Kerklidmaat bygestaan word.

3.3.7 Die dissiplinêre ondersoek geskied in terme van die toepaslike voorskrifte van die *Reglement vir Tug en Dissipline.*

3.3.8 Die volgende dissiplinêre maatreëls kan deur die ondersoekliggaam opgelê word:

3.3.8.1 ’n bestraffing in ’n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

3.3.8.2 die opskorting vir ’n vasgestelde tydperk van die dosent se voorreg om teologiese studente van die NG Kerk op te lei; of

3.3.8.3 die beëindiging van die dosent se voorreg om teologiese studente van die NG Kerk op te lei en die uiteindelike beëindiging van die kerk se finansiële bydrae ten opsigte van die betrokkene, soos met die universiteit ooreengekom.

3.3.9 Die betrokke sinode(s) of sy/hulle gevolmagtigde(s) hanteer die appèl van ’n teologiese dosent teen ’n dissiplinêre maatreël(s).

3.3.10 Die kuratorium kan na behoorlike ondersoek besluit om die akkreditering van ’n teologiese dosent op te skort of te beëindig.

4. VEREISTES VIR TEOLOGIESE OPLEIDING

4.1 Algemene vereistes

4.1.1 Die teologiese opleiding van die kerk is primêr gefokus op die opleiding en vorming van bedienaars van die Woord vir die bediening van die kerk.

4.1.2 Benewens hierdie hoofoogmerk hou die teologiese opleiding rekening met

4.1.2.1 die opleiding van teoloë wat die kerk en evangelie kan dien deur te doseer, navorsing te doen en ander gespesialiseerde werk (soos Bybelvertaling) vir die kerk te doen;

4.1.2.2 die opleiding vir ander ampte, dienste en bedieninge soos wat die kerk dit nodig ag (soos jeugwerkers, pastorale werkers, evangeliste); en

4.1.2.3 die opleiding en toerusting van lidmate vir hulle dienswerk volgens hulle gawes binne en buite die gemeente.

4.1.3 In die gereformeerde tradisie neem teologiese opleidingsinstansies saam met gemeentes en die kerkverband verantwoordelikheid vir die opleiding vir die amp van bedienaar van die Woord in die kerk.

4.1.4 In die opleiding van bedienaars van die Woord word aandag gegee aan die geïntegreerde vorming van kennis (logos), karakter (etos) en vaardighede en houdings (patos). Gereelde aandag word tydens teologiese opleiding aan ten minste die volgende by studente aandag gegee:

4.1.4.1 geestelike lewe en geestelike dissiplines;

4.1.4.2 roepingsbewustheid;

4.1.4.3 psigiese gesondheid en persoonsgroei;

4.1.4.4 Bybelse en teologiese kennis en insig;

4.1.4.5 kontekstuele insig en oordeel;

4.1.4.6 verstaan van die kerk en van die roeping en werking van gemeentes; en

4.1.4.7 vorming van spesifieke vaardighede wat vir die bediening nodig is.

4.1.5 Sinodes doen alles in hulle vermoë om die praktyk van verdere bedieningsontwikkeling goed te vestig en uit te bou. Teologiese en bedieningsopleiding is ’n bedieningslange taak en verantwoordelikheid en daarom vestig die NG Kerk ’n tradisie van bedieningslange leer by gelegitimeerdes van die Kerk.

4.2 Akademiese vereistes

4.2.1 Die NG Kerk vereis van sy studente ’n sesjarige opleiding in gereformeerde teologie, wat die verkryging van die gepaardgaande grade insluit. Hierdie sesjarige opleiding moet ten minste die suksesvolle voltooiïng van Grieks II en Hebreeus II insluit.

4.2.2 Die akademiese vereistes vir toelating tot die evangeliebediening in die NG Kerk word deur die Algemene Kuratorium in oorleg met die kuratoria en die NG Kerk dosenterade geformuleer en deur die Algemene Sinode goedgekeur. Die Algemene Kuratorium en die kuratoria sien toe dat dié vereistes in die akademiese programme by die teologiese fakulteite en/of by die programme van die sentra vir bedieningsontwikkeling geïmplementeer word.

4.2.3 Kursusse, modules en/of programme word deur die universiteit in die volgende vakdissiplines aangebied:

4.2.3.1 Ou Testamentiese Wetenskap;

4.2.3.2 Nuwe Testamentiese Wetenskap;

4.2.3.3 Kerkgeskiedenis en Kerkreg/Ekklesiologie;

4.2.3.4 Dogmatiek en Etiek/Sistematiese Teologie;

4.2.3.5 Godsdiens- en Sendingwetenskap/Missiologie; en

4.2.3.6 Praktiese Teologie.

4.2.4 Spesialisering in ’n bepaalde studiegebied, insluitende ’n verhandeling oor ’n gespesialiseerde onderwerp, is ’n akademiese vereiste vir teologiese opleiding.

4.3 Bykomende vereistes

4.3.1 Die volgende is bykomende vereistes vir teologiese opleiding en toelating tot die evangeliebediening:

4.3.1.1 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte;

4.3.1.2 die suksesvolle evaluering van die kandidaat se taal- en kommunikasievaardigheid;

4.3.1.3 die gereelde bywoning van kursusse, modules en programme deur die universiteit en die sentrum vir bedieningsontwikkeling aangebied;

4.3.1.4 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte gemeentejaar ooreenkomstig die voorskrifte van die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad; en

4.3.1.5 die geslaagde lewering van ’n proefpreek onder toesig van ’n dosent en ’n lid van die proponentskommissie in ’n gemeente tydens die finale studiejaar.

4.3.2 Kandidate wat toelating tot die evangeliebediening verlang, word verplig om ten minste drie jaar van die opleiding voltyds aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra te voltooi. In die geval van tweedeloopbaanstudente en ander hoogs uitsonderlike gevalle kan die Algemene Kuratorium, op voorlegging van ’n kuratorium, hierdie vereiste ter syde stel.

4.3.3 Die Algemene Kuratorium beskik oor diskresionêre bevoegdheid rakende die vereistes vir die (aanvullende) opleiding van tweede loopbaan aansoekers en voorsien die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad van die vereistes waaraan ’n bepaalde aansoeker moet voldoen.

5. GEMEENTEJAAR

5.1 Opleiding in bedieningsvorming geskied tydens al die studiejare, maar in besonder tydens die finale studiejaar.

5.2 Gedurende die finale studiejaar werk studente vir hulle bedieningsvorming vanaf die begin van Februarie tot die einde van Oktober onder toesig van ’n gemeenteleraar én by ’n gemeente deur die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad goedgekeur.

5.3 Teologiese studente onderteken die volgende onderneming voor die aanvang van die gemeentejaar:

“Ek, die ondergetekende, onderskryf hiermee opreg en as voor die Here die leer soos vervat in die Formuliere van Eenheid van die gereformeerde kerke, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls. Ek verklaar met my hele hart dat ek dit aanvaar en bely as in ooreenstemming met die Woord van God; dat ek die leer getrou sal handhaaf; dat ek my op die bevordering van godsdienskennis, Christelike sedes, orde en eendrag met alle ywer sal toelê; en ek verbind my om, sou dit bevind word dat ek teen enige gedeelte van hierdie verklaring en belofte gehandel het, my aan die uitsprake van die bevoegde kerkvergadering te onderwerp.”

5.4 Die kerkraad van die gemeente waar die teologiese student die gemeentejaar doen, voorsien die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad vóór einde September van ’n verslag oor die praktiese opleiding. Die betrokke kuratorium en NG Kerkdosenteraad voorsien die *pro forma* vir hierdie verslag (vergelyk ook 6.2.7 hieronder).

6. PROPONENTSEKSAMEN

6.1 Die proponentseksamen geskied aan die einde van die finale studiejaar of so gou doenlik daarna en word deur die proponentskommissie afgeneem.

6.2 Die ondersoek tydens die proponentseksamen geskied sover moontlik in die teenwoordigheid van die kandidaat en handel oor:

6.2.1 die kandidaat se roeping en beweegredes om bedienaar van die Woord te word;

6.2.2 die kandidaat se getuienis oor geloofsekerheid en die ervaring van die genade van God;

6.2.3 die kandidaat se lewensverhaal, wat sorg vir geestelike, fisiese en emosionele gesondheid insluit;

6.2.4 die kandidaat se getuienis oor die verstaan van die inhoud van ’n bedienaar van die Woord se ampswerk, wat bewussyn van gawes en groeigeleenthede insluit;

6.2.5 die kandidaat se bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid;

6.2.6 die kandidaat se spiritualiteitsvorming en persoonsontwikkeling, soos onder meer deur die deurlopende persoonlikheidsevaluering bepaal;

6.2.7 die inhoud van die verslag van die gemeente(s) waar die kandidaat tydens die gemeentejaar praktiese opleiding ondergaan het, onder meer die kandidaat se gemeentelike meelewing, gehegtheid aan die leer van die kerk, voorbeeldigheid, onbesproke gedrag en getroue uitvoering van diensverpligtinge;

6.2.8 die inhoud van die verslag van die sentrum vir bedieningsontwikkeling oor die kandidaat se kerkeie opleiding, professionele vorming, kennis van die Bybel en die belydenisskrifte én taal- en kommunikasie-vaardighede (vergelyk ook 4.3.1.1 en 4.3.1.2 hierbo);

6.2.9 die inhoud van die verslag van die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is oor die kandidaat se leer en lewe;

6.2.10 die inhoud van die verslag van die dosent en die lid van die proponentskommissie oor die beoordeling van die kandidaat se proefpreek (vergelyk 4.3.1.5 hierbo); en

6.2.11 die inhoud van die verslag van die NG Kerkdosenteraad oor die kandidaat se akademiese kennis, gehegtheid aan die leer van die kerk, aanwending van teoretiese akademiese kennis in die praktyk van die bediening en die suksesvolle voltooiing van die vereiste universiteitskursusse, -modules en -programme.

6.3 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat ’n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 6 van die *Kerkorde*).

6.4 ’n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer op ’n tyd soos deur die proponentskommissie bepaal, vir eksaminering en moontlike toelating aanmeld.

6.5 Studente van die NG Kerk wat in die buiteland studeer het, lê die proponentseksamen af met die oog op legitimasie deur die Algemene Bevoegdheidsraad.

7. *COLLOQUIUM DOCTUM*

7.1 *Colloquium doctum* word by die proponentskommissie afgelê deur

7.1.1 persone wie se terugkeer tot die evangeliebediening deur ’n sinode of sy gevolmagtigde by die kuratorium aanbeveel word; of

7.1.2 persone wat by ander kerke se opleidingsentra tot die evangeliebediening toegelaat is en begeer om bedienaars van die Woord in die NG Kerk te word.

7.2 Die volgende vereistes vir toelating na *colloquium doctum* word gestel vir persone wat tot die evangeliebediening in die NG Kerk wil terugkeer:

7.2.1 bewys van goeie sedelike gedrag deur middel van ’n getuigskrif van die kerkraad van die gemeente waarvan die kandidaat lidmaat is;

7.2.2 bewys dat die kandidaat deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde ondersoek is met betrekking tot sy persoonlike geloofsekerheid, persoonlike ondervinding van die genade van God, roepingsbewustheid en geskiktheid vir die evangeliebediening.

7.3 Die kuratorium verwys alle persone wat vir *colloquium doctum* aanmeld, vooraf vir persoonlikheidsevaluering.

7.4 Die volgende vereistes word gestel vir bedienaars van die Woord van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, wat begeer om tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat te word:

7.4.1 Die bedienaar van die Woord in diens van ’n ander gereformeerde kerk dien skriftelik ’n gemotiveerde aansoek in by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk. Hierdie aansoek word vergesel van die getuienis van

7.4.1.1 die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon as predikant in die bediening staan of woon (indien nie meer in die aktiewe bediening nie); en

7.4.1.2 die kerk of gemeente van waaruit die persoon wil oorkom, indien wenslik of moontlik.

7.4.2 ’n Skriftelike onderneming rakende die inhandiging van lidmaatskap deur die aansoeker en ’n skriftelike bevestiging van die aanvaarding van lidmaatskap deur ’n gemeente van die NG Kerk word vereis alvorens verder gehandel kan word met die aansoek.

7.4.3 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word, kan so ’n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel.

7.4.4 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na *colloquium doctum* deur die proponentskommisie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.5 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat ’n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding ondergaan het aan die opleidingsentra van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het:

7.5.1 Die persoon wat opleiding by ’n ander gereformeerde kerk se opleidingsentrum ondergaan het, dien skriftelik ’n gemotiveerde aansoek by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk in. Hierdie aansoek word vergesel van ’n skriftelike bevestiging van lidmaatskap van ’n gemeente van die NG Kerk en die getuienis van die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon woon of lidmaat is.

7.5.2 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word omrede die teologiese opleiding deur die NG Kerkdosenteraad en die kuratorium as nie-gelykstaande geag word met die opleiding wat die NG Kerk vir sy teologiese studente vereis, kan so ’n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na *colloquium doctum* deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.5.3 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na *colloquium doctum* deur die proponentskommisie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.6 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat ’n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan die opleidingsentra van nie-gereformeerde kerke, of aan opleidingsentra wat nie aan ’n kerk verbind is nie, ondergaan het:

7.6.1 Van persone wat ’n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan inrigtings van nie-gereformeerde kerke gevolg het, of aan opleidingsentra wat nie aan ’n kerk verbind is nie, word verwag om die vereiste teologiese studie aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk te voltooi. Die Algemene Kuratorium bepaal in oorleg met die betrokke kuratorium en die NG Kerkdosenteraad die ontbrekende opleiding.

7.6.2 Hierdie persone word as teologiese studente aan die universiteit en by die sentrum vir bedieningsontwikkeling beskou en die vereistes wat aan teologiese studente gestel word, is op hierdie persone van toepassing (vergelyk 4. hierbo).

7.7 Inhoud van *colloquium doctum*

7.7.1 Die Algemene Kuratorium bepaal die bestek vir *colloquium doctum*, waaraan die kuratoria uitvoering gee.

7.7.2 Die *colloquium doctum* is ’n ondersoek na die kandidaat se akademiese bekwaamheid, asook na die kandidaat se kennis van die gereformeerde teologie en gehegtheid aan die leer van die kerk. Dié ondersoek kan mondeling of skriftelik geskied.

7.7.3 Die proponentskommissie voorsien die kandidaat van ’n voorgeskrewe bestek vir *colloquium doctum*, sodat onder andere die akademiese bekwaamheid en gehegtheid aan die leer van die kerk aan die hand daarvan ondersoek kan word.

7.7.4 By bevredigende aflegging van *colloquium doctum*, word die kandidaat by die kuratorium vir beslissing aanbeveel.

7.8 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat ’n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 6 van die *Kerkorde*).

7.9 ’n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer na ses maande by die kuratorium aanmeld vir *colloquium doctum*.

8. LEGITIMASIE

8.1 ’n Verteenwoordiger van die Algemene Bevoegdheidsraad behartig namens die Algemene Sinode die legitimasie (vergelyk Artikel 6 van die *Kerkorde*).

8.2 Die legitimasie geskied by geleentheid van ’n openbare kerklike byeenkoms wat vir dié doel deur die kuratorium gereël word. Die legitimasie kan ook in uitsonderlike gevalle plaasvind tydens of na afloop van ’n vergadering van die kuratorium.

8.3 Goedgekeurde kandidate word met ’n gepaste woord, die aflegging van die *Plegtige Legitimasieverklaring* en die oorhandiging van ’n *Akte van Legitimasie* tot die evangeliebediening toegelaat. Die *Akte van Legitimasie* word onderteken deur twee lede van die Algemene Bevoegdheidsraad.

8.4 Die kandidaat antwoord op en onderteken die volgende *Plegtige Legitimasieverklaring*:

“Ek, die ondergetekende, ..., oortuig van my roeping deur die Here en toegelaat tot die openbare bediening van die Woord in die Nederduitse Gereformeerde Kerk, verklaar hiermee voor die Here

1. dat ek glo dat die leer soos vervat in die drie algemene belydenisskrifte en die drie Formuliere van Eenheid - naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis (*Confessio Belgica*), die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, ooreenkom met die Woord van God;

2. dat ek hierdie leer getrou sal verkondig en uitleef;
3. dat ek alle dwalinge wat met hierdie leer in stryd is, sal weerlê en alles in my vermoë sal doen om dit uit die Kerk te weer;
4. dat, indien ek later enige beswaar of ander insig oor die leer ontwikkel, ek dit nie sal leer of bevorder voordat ek dit aan ’n bevoegde kerkvergadering vir ’n beslissing voorgelê het nie;
5. dat ek my aan die orde van die NG Kerk sal hou;
6. dat ek, om beroep te word, volgens die Kerkorde en besluite van die Nederduitse Gereformeerde Kerk sal optree;
7. dat ek my op die uitbreiding van die Koninkryk van God sal toelê deur die bevordering van die kennis van, vertroue in en gehoorsaamheid aan die Drie-enige God;
8. dat ek myself verbind tot voortgesette bedieningsontwikkeling.

Ek verbind my deur my handtekening tot al die voormelde.”

8.5 Gelegitimeerdes beskik oor die bevoegdheid van proponent in die NG Kerk. Die registrasie by die Algemene Bevoegdheidsraad en die jaarlikse aanmelding met die oog op die behoud van die bevoegdheid van proponent word gereël deur die *Reglement vir die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti*.

9. BYKOMENDE SINODALE BEPALINGE

Die betrokke sinode(s) wat verantwoordelikheid vir die teologiese opleiding by ’n kerklik goedgekeurde teologiese opleidingsentrum aanvaar het, kan na gelang van die plaaslike omstandighede en verhoudinge met die betrokke universiteit, eie of bykomende bepalinge neerlê, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos onder meer in hierdie Reglement vervat nie.

REGLEMENT 11

REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD, PROPONENTE EN EMERITI

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

1.1 Daar moet by elke aspek van die reëling van die bevoegdheid (wat verpligtinge en regte insluit) van bedienaars van die Woord, proponente en emeriti daarvan uitgegaan word dat dit Christus is wat sy kerk deur Sy Woord en die Heilige Gees regeer en dat Hy dit doen deur persone wat Hy daartoe roep, toerus en in Sy diens stel.

1.2 Die bevoegdheid vir die uitvoering van die werk van die bedienaar van die Woord is nie geleë in bepaalde vermoëns of besondere kwaliteite, of ’n aparte geestelike stand wat beklee is met ’n blywende eer of mag en wat deur die daad van ordening verkry word nie. Daar bestaan nie so iets soos ’n ampsbevoegdheid wat aan die persoon kleef en aan sodanige persoon sekere regte en bevoegdhede verleen sonder dat die betrokkene die amp binne gemeentelike verband beklee nie.

1.3 ’n Persoon kan bedienaar van die Woord wees indien die persoon op wettige wyse beroep is, die nodige approbasie verkry het, en in ’n gemeente bevestig is (vergelyk Artikels 4, 7 en 8 van die *Kerkorde*). Die amp van bedienaar van die Woord funksioneer dus binne gemeentelike verband met dien verstande dat persone in 2.3 hieronder genoem, naamlik diegene wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan die kerkverband, deur ’n gemeente beroep en in ’n gemeente in die amp bevestig kan word. Bedienaars van die Woord in diens van die kerkverband het beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van ’n gemeente behartig. Indien ’n bedienaars van die Woord in diens van die kerkverband ook as bedienaar van die Woord in ’n gemeente bevestig is, beskik daardie persoon volle ampsbevoegdheid.

2. DIE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAAR VAN DIE WOORD

2.1 Die volgende geld vir die verkryging van die bevoegdheid van ’n bedienaar van die Woord:

2.1.1 ’n Bedienaar van die Woord is ’n persoon wat

2.1.1.1 die innerlike roeping van die Here ontvang het,

2.1.1.2 die teologiese opleiding volgens die voorskrifte van die Algemene Sinode deurloop het,

2.1.1.3 aan ’n ondersoek ten opsigte van leer en lewe en die geskiktheid vir die bediening onderwerp is,

2.1.1.4 gelegitimeer en beroepbaar gestel is,

2.1.1.5 deur ’n gemeente of die kerkverband beroep/benoem is, en

2.1.1.6 in die amp bevestig is/plegtig vir diens aan die kerkverband afgesonder is.

2.2 Elke bedienaar van die Woord wat in ’n gemeente in die amp bevestig is, beskik oor volle ampsbevoegdheid en beklee die amp soos omskryf in Artikel 9 van die *Kerkorde*.

2.3 Elke bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband benoem is en plegtig vir diens aan die kerkverband afgesonder is, beskik oor beperkte ampsbevoegdheid (vergelyk 2.2 hierbo). Hierdie persone is

2.3.1 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband geroep is om as NG Kerkdosente teologiese studente aan die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk op te lei;

2.3.2 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan ringe, sinodes en die Algemene Sinode; en

2.3.3 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan instansies soos die Bybelgenootskap, die Kapelaansdienste of ander instansies wat deur die Algemene Sinode of die Moderamen, namens die Algemene Sinode, goedgekeur is.

2.4 ’n Proponent wat in terme van 2.3.2 en 2.3.3 hierbo benoem is, verkry nie die bevoegdheid van bedienaar van die Woord nie, maar behou die bevoegdheid van proponent.

2.5 Indien die man of vrou van ’n bedienaar van die Woord in diens van ’n gemeente of die kerkverband verplaas word, en dit meebring dat demissie verleen moet word, word die diensverhouding beëindig met die behoud van bevoegdheid van bedienaar van die Woord.

2.6 Persone wat ingevolge die Artikels 12.7.2 en 12.7.3, ingevolge die *Reglement vir Vaste Termynposte* of ingevolge 2.5 hierbo demissie ontvang het, behou die bevoegdheid om bedienaar van die Woord te wees met dien verstande dat hulle hul jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld met vermelding van die rede(s) waarom die bevoegdheid van bedienaar van die Woord steeds behou moet word. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van ’n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is. Sodanige persone beskik oor beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van ’n gemeente behartig.

3. DIE BEVOEGDHEID VAN PROPONENT

3.1 ’n Proponent is ’n persoon wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, gelegitimeer is en beroepbaar is.

3.2 Proponente mag op uitnodiging van ’n kerkraad die Woord tydens eredienste en ander geleenthede verkondig.

3.3 Persone wat op grond van Artikel 11 van die *Kerkorde* of met die oog op verdere studie demissie ontvang het (vergelyk *Reglement vir Verlof van Bedienaars van die Woord*, 5.4 en 5.5), verloor die bevoegdheid van bedienaar van die Woord, maar beskik oor die bevoegdheid van proponent.

3.4 Proponente wat die ouderdom van 60 jaar bereik het en hulle voornemens om nie weer voltyds in die bediening te staan nie skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad bekendgemaak het, word in die *Kerkbode* en in die *Jaarboek* bekendgestel as "nie beroepbaar nie". Hulle behou egter net soos proponente wat die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, preekvergunning en kan dus op uitnodiging van ’n gemeente die prediking behartig. Persone wat reeds by legitimasie die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, ontvang die bevoegdheid om beroep te word in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.).

3.5 Proponente moet hulle jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van ’n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is.

3.6 Aangesien proponente onder die opsig van die kerkraad staan, word dit van die kerkraad verwag om op die hoogte te bly met die posisie van proponente wat onder sy opsig val.

4. DIE BEVOEGDHEID VAN EMERITUS

4.1 ’n Emeritus is ’n bedienaar van die Woord wat ingevolge Atikel 14 van die *Kerkorde* geëmeriteer het.

4.2 ’n Emeritus behou die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en kan ampspligte soos omskryf in Artikel 9 van die *Kerkorde* op uitnodiging van ’n gemeente verrig.

4.3 ’n Emeritus is beroepbaar in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.)

4.4 ’n Emeritus kan voortgaan om as huweliksbevestiger op te tree.

4.5 Ter wille van die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet emeriti tot op ouderdom 70 jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld.

5. BEDIENINGSONTWIKKELING

5.1 In terme van die *Plegtige Legitimasieverklaring* is alle gelegitimeerdes van die NG Kerk verplig om voortgesette bedieningsontwikkeling te ondergaan.

5.2 Gelegitimeerdes moet, ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die welwese van die gemeente, inskakel by die mentorprogram van die NG Kerk.

6. VERANDERING VAN TOEGEKENDE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAAR VAN DIE WOORD EN PROPONENT

6.1 Persone aan wie die Algemene Bevoegdheidsraad die bevoegdheid van bedienaar van die Woord, proponent of emeritus toegeken het, behou hierdie bevoegdheid, ook al sou die Algemene Sinode hierdie reglement wysig, mits die oorspronklike voorwaardes wat in hulle geval gegeld het, dieselfde bly.

6.2 Bedienaars van die Woord, proponente en emeriti van die NG Kerk wat leraar wil word in ’n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om beroepbaar te bly binne die NG Kerk terwyl die persoon in die ander denominasie werk.

6.3 Bedienaars van die Woord wat om *bona fide*[3] redes die bediening wil verlaat, kan ’n aansoek rig aan die Algemene Bevoegdheidsraad wat deur die bedienaar van die Woord, die kerkraad en ring gemotiveer is.

6.3.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad hanteer die aansoek.

6.3.2 Indien die aansoek suksesvol is, ontvang sodanige bedienaar van die Woord verlof om bevoegdheid as proponent te behou.

6.3.3 Vir die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld.

7. VERLIES VAN BEVOEGDHEID

7.1 Persone hou op om bedienaar van die Woord, of waar van toepassing, emeritus te wees indien hulle

7.1.1 nie meer die werk verrig soos in 2.2 en 2.3 hierbo omskryf nie, behoudens 2.6 hierbo;

7.1.2 in ’n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in ’n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

7.1.3 hulle deur woord of daad van ’n NG gemeente afskei;

7.1.4 ’n skriftelike bedanking by die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ingedien het en dit aanvaar word (vergelyk 7.5);

7.1.5 skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gee dat hulle die amp van bedienaar van die Woord neerlê, met kennisgewing aan die ring onder wie se opsig hulle val;

7.1.6 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die die *Kerkorde*).

7.2 Persone hou op om proponent te wees indien hulle

7.2.1 in ’n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in ’n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

7.2.2 hulle deur woord of daad van ’n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;

7.2.3 skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gee dat hulle afstand doen van hulle bevoegdheid as proponent;

7.2.4 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*).

7.3 Wanneer ’n persoon ophou om bedienaar van die Woord, proponent of emeritus te wees, word die volgende prosedure gevolg:

7.3.1 Die betrokke kerkvergadering stel die Algemene Bevoegdheidsraad van die verlies van bevoegdheid in kennis.

7.3.2 Die persoon besorg sy/haar *Akte van Legitimasie via* die skriba van die ringskommissie aan die Algemene Bevoegdheidsraad terug..

7.3.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad gee in die *Kerkbode* kennis van die verlies van bevoegdheid.

8. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING

8.1 Eertydse bedienaars van die Woord of proponente mag slegs langs die volgende weg weer gelegitimeer word:

8.1.1 Die persoon moet skriftelik aansoek doen by die ring onder wie se opsig hy/sy val.

8.1.2 Hierdie ring ondersoek die aangeleentheid met inagneming van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde*. In die geval van ’n eertydse bedienaar van die Woord word die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was tydens en sedert hy/sy bevoegdheid verloor het. Getuienis kan ook van kerkrade en ringe ingewin word waar die persoon woonagtig was voordat hy/sy uit die bediening getree het. In die geval van ’n eertydse proponent word sover moontlik die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was voordat en nadat hy/sy opgehou het om proponent te wees.

8.1.3 Die ring voorsien die sinode/sinodale kommissie/moderamen binne wie se gebied die ring val, van al die tersaaklike stukke, ’n verslag en aanbevelings.

8.1.4 Die skriba van die sinode/sinodale kommissie/moderamen stuur die dokumentasie en die verslag aan die Algemene Bevoegdheidsraad met die oog op advies.

---

[3] *Bona fide* redes is wanneer ’n leraar uit sy werkkring bedank sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tug optredes teen die predikant is nie. Redes kan inhou dat die leraar vir die huidige nie sy weg oopsien om met die bediening voort te gaan nie.

8.1.4.1 Wanneer ’n sinode/sinodale kommissie/moderamen die aansoek behandel, word die applikant ingevolge 7.2 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Bedienaars van die Woord* ter vergadering ondersoek met inagneming van die Artikel 66.4.4 en 66.4.5 van die *Kerkorde*. Indien die uitslag positief is, word die persoon na ’n proponentskommissie vir *colloquium doctum* verwys. In die geval van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* word die applikant se aansoek na die Algemene Sinode/Moderamen verwys vir beslissing alvorens vir *colloquium doctum* aangemeld mag word (vergelyk 9. hieronder).

8.1.4.2 Wanneer ’n aansoek voor ’n sinode self gebring word, mag die applikant tydens die vergadering deur ’n kommissie ondersoek word, met inagneming van al die vereistes hierbo gestel. Indien die uitslag positief is, word ’n aanbeveling dienooreenkomstig voor die vergadering gelê. Indien die aanbeveling van die kommissie negatief is, mag die betrokke applikant die aansoek voor die volle vergadering verdedig of by ’n volgende sinode ’n nuwe aansoek indien.

8.1.4.3 Indien die sinodale kommissie die aansoek weier, word dit met opgawe van rede(s) skriftelik aan die applikant bekendgemaak. Teen die beslissing van die sinodale kommissie/moderamen mag die applikant by die sinode appèl aanteken, of by ’n latere geleentheid ’n nuwe aansoek indien.

8.1.4.4 Indien ’n applikant om redes wat volgens die oordeel van die vergadering aanvaarbaar is, versoek om nie ter vergadering te verskyn nie, word die aansoek in die persoon se afwesigheid behandel.

8.2 Nadat ’n kandidaat goedkeuring verkry het om aan te meld vir *colloquium doctum*, moet dit binne ’n tydperk van 18 maande geskied.

8.3 Na bevredigende *colloquium doctum* by die proponentskommissie, word die applikant by die Algemene Bevoegdheidsraad vir legitimasie aanbeveel.

8.4 Eertydse bedienaars van die Woord wat weer gelegitimeer word, beskik oor die bevoegdheid van proponent. Bevestiging in ’n gemeente na die aanname van ’n beroep geskied weer met oplegging van hande.

9. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT IN ARTIKEL 66.4.5 GENOEM WORD

9.1 Waar ’n eertydse bedienaar van die Woord of proponent in terme van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* aansoek om hertoelating tot die bediening doen, moet kerkvergaderinge bykomend aan die volgende aandag gee:

9.1.1 Daar moet duidelike getuienis van berou en bekering wees.

9.1.2 Daar moet voldoende getuienis wees dat die kerklike tug tot sy reg gekom het.

9.1.3 Daar moet genoegsame getuienis wees dat die hertoelating tot die bediening sonder skade vir die NG Kerk gedoen kan word.

9.1.4 Die tydsverloop, rugbaarheid, omvang van die skade, restitusie, herstel van verhoudinge, die heil van die kerk, geskiktheid vir die bediening en doelbewuste weerhouding van die ampspligte van bedienaar van die Woord moet ook in oorweging geneem word.

10. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT DIE NG KERK VERLAAT HET

10.1 ’n Eertydse bedienaar van die Woord of proponent wat na ’n ander kerk of godsdienstige groep oorgegaan het, sedertdien weer lidmaat van ’n Nederduitse Gereformeerde gemeente geword het en begeer om weer tot die bediening van die Woord in die NG Kerk toegelaat te word, moet dieselfde prosedure volg soos in 8.1 tot 8.4 hierbo vermeld.

10.2 Die *colloquium doctum* word afgeneem in terme van bepaling 7 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasie vir Bedienaars van die Woord*.

11. TOELATING TOT DIE BEDIENING VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD UIT ANDER KERKE

11.1 ’n Bedienaar van die Woord in diens van ’n gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, kan tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat word, indien voldoen word aan die vereistes gestel onder bepaling 7.4 van *die Reglement vir die Opleiding en Legitimasie vir Bedienaars van die Woord*.

12. VERTOË IN VERBAND MET BEVOEGDHEID

12.1 ’n Persoon wat deur ’n beslissing van die Algemene Bevoegdheidsraad oor sy/haar bevoegdheid veronreg voel, kan hom/haar met voorlegging van nuwe gegewens beroep op ’n volgende vergadering van die Algemene Bevoegdheidsraad.

12.2 ’n Persoon wat nog steeds verontreg voel na sy/haar saak ten opsigte van bevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad heroorweeg is, mag hom/haar na die Algemene Sinode/Moderamen wend.

12.3 ’n Persoon wie se bevoegdheid geraak word deur die aanbeveling(s) van ’n ondersoekliggaam in ’n tug- en/of dissiplinêre verhoor, kan hom/haar by wyse van skriftelike vertoë tot die Algemene Bevoegdheidsraad rig, voordat die Algemene Bevoegdheidsraad ’n besluit ter uitvoering neem.

13. BEVOEGDHEIDSREGISTER - FOOIE EN PUBLIKASIE

13.1 Benewens alle ander bepalings, moet elke persoon wat oor bevoegdheid beskik en dit wil behou, jaarliks vóór 31Maart op die verlangde wyse by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld. Elke aanmelding moet vergesel wees van die betaling van die voorgeskrewe registrasiefooi soos deur die Bestuurspan van die Moderamen jaarliks vasgestel.

13.2 Die basiese inligting soos vervat in die bevoegdheidsregister word in die *Jaarboek* gepubliseer. In die *Jaarboek* word vir die onderskeie kategorieë voorsiening gemaak. Enige foutiewe inligting moet onverwyld deur die betrokke persoon of kerkvergadering onder aandag van die Algemene Bevoegdheidsraad gebring word. Regstellings geskied in die *Kerkbode*.

REGLEMENT 12

REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Tentmakerpos vir ’n bedienaar van die Woord is ’n deeltydse[4] pos vir ’n onbepaalde termyn.

1.2 ’n Tentmakerpos vertoon die karakter van ’n gewone pos vir bedienaar van die Woord. ’n Tentmaker is ’n bedienaar van die Woord wat deeltyds, soos ooreengekom, die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* vervul.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n tentmakerpos vir ’n bedienaar van die Woord wil skep, of om finansiële of ander redes ’n bestaande voltydse[5] pos in ’n tentmakerpos wil omskep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die tentmakerpos goed.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 7 van die *Kerkorde*, toepaslike bepalinge in reglemente[6] en verbandhoudende besluite.

2.3.2 ’n Tentmakerpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van bedienaar van die Woord te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente in proporsionele terme gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen ’n voltydse en deeltydse pos.

2.3.4 ’n Tentmakerpos is pensioendraend, tensy die bedienaar van die Woord wat die pos vul en die betrokke kerkvergadering goedkeuring van die trustees van die sinodale pensioenfonds verkry het om by ’n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds in te skakel.

2.3.5 ’n Tentmakerpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van bedienaar van die Woord in direkte verband staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van ’n tentmakerpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING

3.1 Die kerkraad beroep in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte en finaliseer in oorleg met die ring die diensooreenkoms in ooreenstemming met Artikels 7.4 tot 7.7 van die *Kerkorde*.

---

[4] Die begrip 'deeltyds' verwys na die bediening van ’n bedienaar van die Woord wat in ’n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir ’n vasgestelde gedeelte van sy tyd slegs ’n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

[5] Die begrip 'voltyds' verwys na die bediening van ’n bedienaar van die Woord wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

[6] Vergelyk onder meer bepaling 2.4.2 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë.*

3.2 ’n Bedienaar van die Woord wie se pos van ’n voltydse pos na ’n tentmakerpos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Bedienaar van die Woord in ’n tentmakerpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSOOREENKOMS MET DIE ANDER WERKGEWER(S)

5.1 By die aangaan van ’n diensooreenkoms met ’n tentmaker, bepaal die kerkraad sy voorwaarde(s) vir die tentmaker se diens aan die ander werkgewer(s).

5.2 Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers, moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

6. DIENSBEËINDIGING

6.1 ’n Bedienaar van die Woord in ’n tentmakerpos tree by aanvaarding van ’n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

6.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Bevoegdheidsraad daarvan in kennis.

REGLEMENT 13

REGLEMENT VIR VASTE TERMYNPOSTE

1. AARD

1.1 ’n Vaste termynpos vir ’n bedienaar van die Woord is ’n pos met ’n omskrewe termyn (met ’n aanvangs- en einddatum) en ’n omskrewe taak. Na verstryking van die termyn en na voltooiing van die taak, termineer ’n vaste termynpos.

1.2 ’n Vaste termynpos kan voltyds of deeltyds gevul word.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente ’n vaste termynpos vir ’n bedienaar van die Woord wil skep, doen die kerkraad ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die vaste termynpos goed.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 7 van die *Kerkorde* en verbandhoudende bepalinge en besluite.

2.3.2 ’n Vaste termynpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van bedienaar van die Woord te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen ’n vaste termynpos en ’n pos vir ’n onbepaalde termyn.

2.3.4 ’n Vaste termynpos is pensioendraend, tensy die bedienaar van die Woord wat die pos vul en die betrokke kerkvergadering goedkeuring van die trustees van die sinodale pensioenfonds verkry het om by ’n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds in te skakel, of om by hoë uitsondering by die trustees van die sinodale pensioenfonds vrystelling van inskakeling te kry.

2.3.5 ’n Vaste termynpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van bedienaar van die Woord in direkte verband staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van ’n vaste termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING

3.1 Die kerkraad beroep in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte en finaliseer in oorleg met die ring die diensooreenkoms in ooreenstemming met Artikel 7.4 tot 7.7 van die *Kerkorde*.

3.2 ’n Bedienaar van die Woord wat in dieselfde gemeente om ’n vaste termynpos aansoek doen en in die pos aangestel word, word nie weer beroep en bevestig nie.

4. EMERITI

4.1 ’n Emeritus kan tot op ouderdom 70 jaar, met goedkeuring van die ring, in ’n vaste termynpos beroep word waarna die emeritus finaal uit kerklike diens tree. ’n Emeritus kan nie ná ouderdom 70 in ’n vaste termynpos aangestel word nie.

4.2 By bereiking van die normale aftree-ouderdom (65 jaar), moet geëmeriteer word sonder dat pensioen noodwendig geneem word.

4.3 ’n Emeritus kan weer diens in dieselfde gemeente aanvaar, slegs indien

4.3.1 ’n vaste termynpos volgens die voorgeskrewe prosedure geskep is (vergelyk 2.1 tot 2.5 hierbo);

4.3.2 alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;

4.3.3 sy mediese geskiktheid bepaal is;

4.3.4 ’n nuwe diensooreenkoms aangegaan word;

4.3.5 beroeping en bevestiging in die pos plaasgevind het;

4.3.6 bydraes tot die pensioenfonds voortgesit word; en

4.3.7 die ander vereistes van hierdie reglement nagekom word.

4.4 ’n Emeritus wat by aanvaarding van ’n vaste termynpos reeds pensioen ontvang, is vrygestel van pensioenbydraes. Diens in die vorige gemeente kan nie aanvaar word nadat pensioen reeds ontvang word nie (vergelyk 4.3.6).

5. TERMYN

5.1 Die termyn vir ’n vaste termynpos duur nie langer as drie jaar nie.[7]

5.2 By verstryking van die termyn, kan die pos vir ’n maksimum van twee jaar deur dieselfde of ’n ander bedienaar van die Woord gevul word, op voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en ’n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.

6. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

’n Bedienaar van die Woord in ’n vaste termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

7. DIENSBEËINDIGING EN BEHOUD VAN BEVOEGDHEID

7.1 ’n Bedienaar van die Woord in ’n vaste termynpos tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente/kerkverband.

7.2 ’n Bedienaar van die Woord in ’n vaste termynpos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë*).

7.3 ’n Emeritus in ’n vaste termynpos se diens word beëindig nie later nie as die laaste dag van die maand waarin die ouderdom van 70 jaar bereik is.

7.4 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, stel die kerkvergadering die Algemene Bevoegdheidsraad daarvan in kennis.

7.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word die bevoegdheid van bedienaar van die Woord/emeritus behou.

---

[7] Verwagtinge moet nie geskep word dat die pos gekontinueer word nie. Diensooreenkomste moet nie na verstryking van die termyn stilswyend voortgesit word nie.

REGLEMENT 14

REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD

1. ALGEMENE BEPALINGE

1.1 Die kerkraad of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep reël alle verlof waarop ’n bedienaar van die Woord in terme van die diensooreenkoms geregtig is.

1.2 Die bedienaar van die Woord doen op voorgeskrewe wyse by die kerkraad of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep aansoek om verlof te neem. Verlof, met die uitsondering van skiekteverlof, kan slegs geneem word nadat die aansoek goedgekeur is.

1.3 Alle verlof wat geneem word, word genotuleer en in ’n verlofregister aangeteken wat elke ses maande deur die kerkraad en jaarliks deur die ring in sitting gekontroleer word.

1.4 Indien ’n bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, word alle verlof gereël, goedgekeur en gekontroleer deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep as verteenwoordiger van die werkgewer.

1.5 Verlof is nie van een diensverhouding na ’n ander oordraagbaar nie.

2. JAARLIKSE VERLOF

2.1 ’n Bedienaar van die Woord is geregtig op 42 kalenderdae dae jaarlikse verlof met volle besoldiging vir elke twaalf maande van diens in die gemeente/kerkverband, tensy anders ooreengekom is.

2.2 Jaarlikse verlof val ’n bedienaar van die Woord *pro rata* vanaf indienstreding toe.

2.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep en die bedienaar van die Woord kom ooreen wanneer die jaarlikse verlof geneem kan word. Indien ’n ooreenkoms nie bereik word nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigdetaakspan/kommissie/diensgroep besluit wanneer die bedienaar van die Woord verlof moet neem.

2.4 Jaarlikse verlof kan nie geneem word gedurende ’n tydperk van kennisgewing van diensbeëindiging nie.

2.5 Jaarlikse verlof word in die jaar waarin dit verdien is, geneem. Hoogstens 21 kalenderdae kan na die volgende jaar oorgedra word. Opgehoopte verlof word binne die eerste ses maande van die volgende jaar geneem.

2.6 Jaarliks moet minstens 21 kalenderdae aaneenlopende gewone verlof geneem word.

2.7 Gewone verlof is slegs op datum van diensbeëindiging uitbetaalbaar. Die *pro rata* gedeelte van die huidige jaar se ongebruikte verlof én die goedgekeurde opgehoopte verlof wat van die vorige jaar oorgedra is, kan tot ’n gesamentlike maksimum van 30 kalenderdae uitbetaal word. Uitbetaling geskied volgens heersende wetgewing.

3. SIEKTEVERLOF

3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep kan aan ’n bedienaar van die Woord siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan.

3.2.1 Siekteverlof word bereken teen 120 kalenderdae en word in siklusse van drie jaar toegestaan.

3.2.2 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne ’n siklus van drie jaar, kan ’n bedienaar van die Woord kies om beskikbare vakansieverlof aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer beskikbaar is nie en swak gesondheid steeds verhinder dat diensverpligtinge doeltreffend verrig kan word, kan die bedienaar van die Woord aansoek doen vir verdere siekteverlof. Indien die kerkvergadering die aansoek goedkeur, neem die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep ’n besluit oor vergoeding vir ’n ooreengekome tydperk en tref gepaste reëlings vir plaasvervangende diens.

3.2.3 By ’n aansoek om siekteverlof vir meer as 3 kalenderdae kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep aandring op ’n verslag van ’n geneesheer om te bepaal:

3.2.3.1 waarom die bedienaar van die Woord nie gesond genoeg is om diens te verrig nie; en

3.2.3.2 hoe lank die afwesigheid na verwagting sal duur alvorens normale diens hervat kan word.

3.2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep sal die reg hê om op koste van die bedienaar van die Woord ’n mediese sertifikaat van ’n geneesheer aan die kerkvergadering voor te lê, voordat siekteverlof goedgekeur word.

3.2.5 Indien die siekteverlof 120 kalenderdae per drie jaar siklus oorskry, word die advies van die ring of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep ingewin met die oog op die voortgang van die bediening in die gemeente.

4. VERLOF VIR BEDIENINGSONTWIKKELING

4.1 ’n Minimum van 6 en ’n maksimum van 12 kalenderdae verlof vir bedieningsontwikkeling per jaar word aan die bedienaar van die Woord toegeken, tensy anders ooreengekom.

4.2 Verlof vir bedieningsontwikkeling val ’n bedienaar van die Woord *pro rata* vanaf datum van diensaanvaarding toe.

4.3 Verlof vir bedieningsontwikkeling word toegestaan nadat die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep die betrokke kursus/program goedgekeur het.

4.4 Verlof vir bedieningsontwikkeling kan nie oorgedra word na ’n volgende jaar nie.

5. STUDIEVERLOF[8]

5.1 Studieverlof is ’n vergunning en die kerkvergadering en die bedienaar van die Woord moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.

5.2 Wanneer ’n kerkvergadering en die bedienaar van die Woord ooreenkom oor deeltydse studie, is die bedienaar van die Woord slegs geregtig op deeltydse vergoeding.

5.3 Wanneer ’n kerkvergadering en die bedienaar van die Woord ooreenkoms oor voltydse studie vir minder as ses maande, voorsien die bedienaar van die Woord vir die duur van die studietydperk in eie lewensonderhoud en is toelaes nie betaalbaar nie.

5.4 Indien voltydse studie langer as ses maande duur, is ’n bedienaar van die Woord verplig om demissie by die kerkvergadering te ontvang.

5.5 Die bedienaar van die Woord tref self reëlings met die Algemene Bevoegdheidsraad met betrekking tot behoud van proponentsbevoegdheid by demissie weens verdere studie.

5.6 Die bedienaar van die Woord is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat die persoon kan aanspraak maak op studieverlof. ’n Bedienaar van die Woord kan aansoek doen om ’n terugskrywing van verlof wat vir toepaslike studie gebruik is, mits ’n kursus(se) wat vooraf deur die kerkvergadering goedgekeur is, suksesvol voltooi is.

6. KRAAMVERLOF

6.1 ’n Vroulike bedienaar van die Woord is geregtig op ‘n maksimum van 4 maande kraamverlof wat soos volg toegestaan word, tensy anders ooreengekom:

6.1.1 ’n maksimum van 4 weke voor die verwagte datum van geboorte en ’n minimum van 6 weke na die geboorte kan geneem word;

6.1.2 volle lewensonderhoud en toelaes is vir die minimumtydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.1) betaalbaar; en

6.1.3 die vergoedingskomponent vir die restant van die kraamverlof word tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep onderhandel.

6.2 Aanwas van jaarlikse verlof vind tydens kraamverlof plaas.

7. OPENBARE VAKANSIEDAE

7.1 ’n Bedienaar van die Woord is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die bedienaar van die Woord ’n diensverpligting het, kom die persoon en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep ooreen op ’n gepaste reëling.

7.2 Die gemeente/kerkverband en die bedienaar van die Woord kan met mekaar in die dienskontrak ooreenkom dat jaarlikse verlof nie verleng word met die openbare vakansiedae wat in die verlofsiklus val nie.

7.3 By gebrek aan ’n skriftelike ooreenkoms, word ’n bedienaar van die Woord se verlof verleng met elke openbare vakansiedag wat in die verloftydperk val.

8. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEDE[9]

’n Bedienaar van die Woord is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op 3 dae menslikheidsverlof per jaar, wat nie oploopbaar is nie.

9. SABBATSTYD[10]

9.1 Bedienaars van die Woord is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep, geregtig op sabbatstyd.

9.2 Die toekenning van sabbatstyd is onderhewig aan die volgende voorwaardes:

9.2.1 Ná verloop van drie jaar in dieselfde werkkring, is ’n bedienaar van die Woord geregtig op 30 kalenderdae sabbatstyd.

---

[8] Vir volledige beskrywing van Studieverlof, vergelyk *Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge*, hoofstuk 2, 15.7.

[9] Verlof vir Gesinsverantwoordelikheid is in die volgende gevalle van toepassing: geboorte van kind, siekte van kind, of die dood van die werknemer se huweliksmaat, ouer, aanneemouer, grootouer(s), broer of suster, kind, aangenome kind of kleinkind.

[10] Bedienaars van die Woord wat in terme van hulle diensooreenkomste nog op langverlof geregtig is (wat nou uitfaseer) of langverlof vir ‘n ander gelykwaardige diensvoordeel (soos verhoogde mediese- of pensioenvoordele) prysgegee het, is nie sonder meer op Sabbatstyd geregtig nie. Daaroor moet opnuut onderhandel en ooreengekom word.

9.2.2 Sabbatstyd kan nie opgehoop word nie.

9.2.3 Sabbatstyd word aaneenlopend geneem.

9.2.4 Gedurende sabbatstyd is die bedienaar van die Woord nie vir ampspligte in die gemeente of diens aan die kerkverband beskikbaar nie

9.2.5 Die bedienaar van die Woord mag tydens sabbatstyd nie ’n ander werk doen waarvoor vergoeding ontvang word nie.

9.2.6 Sabbatstyd geskied met volle lewensonderhoud en toelaes.

9.2.7 Na die sabbatstyd gee die bedienaar van die Woord skriftelik terugvoer aan die kerkvergadering.

9.2.8 Sabbatstyd kan nie van een gemeente/werkkring na ’n ander oorgedra word nie.

9.2.9 Sabbatstyd is nie by diensbeëindiging uitbetaalbaar nie.

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY WANGEDRAG, ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

1.1 Elke kerkvergadering het ’n taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die bedienaar(s) van die Woord as werknemer(s) bestuur. Die taakspan/kommissie/diensgroep kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek.

1.2 In alle gevalle van diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gegee van die bedienaar(s) van die Woord se diensbeëindiging.

1.3 Kerkvergaderinge moet, waar van toepassing in samewerking met die ring, vir elke bedienaar van die Woord ’n rekord hou waarin die aard van enige dissiplinêre oortreding, die optrede van die werkgewer ingevolge Artikel 12 en die rede(s) vir die optrede aangedui word.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 **Wangedrag**[11]

2.1.1 ’n Tug- en/of dissiplinêre ondersoek teen ’n bedienaar van die Woord wat in diens van ’n gemeente is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam.

2.1.2 ’n Tugondersoek teen ’n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, onder wie se opsig die bedienaar van die Woord staan.

2.1.3 ’n Dissiplinêre ondersoek teen ’n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband staan, geskied deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, in wie se diens die bedienaar van die Woord staan.

2.1.4 Indien die dissiplinêre ondersoek teen ’n bedienaar van die Woord ook ’n ondersoek na ’n tugwaardige sonde insluit, wys die betrokke ring én die ander kerkvergadering saam ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan, en bekragtig die ring die bevindinge en tugmaatreëls, terwyl die ander kerkvergadering die bevindinge en dissiplinêre maatreëls bekragtig.

2.1.5 In geval van tug- en/of dissiplinêre optrede weens wangedrag deur ’n bedienaar van die Woord, tree die ondersoekliggaam volgens Hoofstuk 5 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline* op.

2.2 **Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid)**

Indien ’n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat ’n formele ondersoek na die bekwaamheid of geskiktheid van ’n bedienaar van die Woord nodig is, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan en uiteindelike goedkeuring deur die ring:

2.2.1 Die betrokke kerkraad verleen magtiging aan ’n kommissie om sáám met die ringskommissie, of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Die vereistes vir ’n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir ’n tug- en/of dissiplinêre ondersoek (vergelyk *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline*), aangepas vir die formele ondersoek na bekwaamheid of geskiktheid.

[11] Wangedrag deur ’n bedienaar van die Woord as werknemer in diens van ’n gemeente/kerkverband, kan ook ‘n tugwaardige sonde wees. Die term *tug* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee ’n bedienaar van die Woord as lidmaat en ampsdraer in verband met gemeentelike verhoudinge (leer en lewe) opgevoed, tot orde geroep en getug kan word. Die term *dissipline* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee ’n bedienaar van die Woord as werknemer in verband met diensverhoudinge opgevoed, tot orde geroep en gedissiplineer kan word. ’n Tug- óf dissiplinêre ondersoek kan dus plaasvind, maar wanneer beide *tug* en *dissipline* ter sprake is, word daar na ’n tug- én dissiplinêre ondersoek verwys.

2.2.2 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en hom/haar te verweer teen die besware teen sy/haar diens. Die bedienaar van die Woord kan deur ’n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.2.3 Die besware oor ongeskiktheid of onbekwaamheid wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die bedienaar van die Woord gebring word.

2.2.4 Indien bevind word dat die bedienaar van die Woord onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan hy/sy moet voldoen, skriftelik onder sy/haar aandag gebring word.

2.2.5 Die kommissie doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies) en berading die betrokke bedienaar van die Woord te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer.

2.2.6 ’n Redelike tyd word toegelaat vir die bedienaar van die Woord om sy/haar dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan hom/haar gestel het, waarna die bedienaar van die Woord se dienslewering weer geëvalueer word.

2.2.7 Die kerkraad oorweeg ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.

2.2.8 Indien die kommissie tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad die bedienaar van die Woord uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering geskied met behoud van die bevoegdheid van die bedienaar van die Woord en die uitreiking van ’n akte van demissie.

2.2.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.3 **Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)**

Indien ’n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat ’n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering nie meer sy/haar diensverpligtinge kan nakom nie, ondersoek die kerkraad se kommissie vir diensverhoudinge, bygestaan deur die ringskommissie of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die omvang van die mediese ongeskiktheid. Die uiteindelike besluit(e) word aan die kerkraad en die ring vir goedkeuring voorgelê.

2.3.1 Indien die bedienaar van die Woord afwesig sal wees vir ’n tydperk wat onredelik lank is en die kerkraad nie verdere siekteverlof kan goedkeur nie (vergelyk *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*), word alle moontlike alternatiewe buiten ontslag ondersoek. In die geval van afhanklikheid, kan berading en rehabilitasie toepaslike stappe wees.

2.3.2 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering en die moontlikheid van plaasvervangende diens.

2.3.3 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge en/of veranderde werksomstandighede en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek ten einde die bedienaar van die Woord se ongeskiktheid te akkommodeer.

2.3.4 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en om met voorstelle te kom. Die bedienaar van die Woord kan deur ’n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.3.5 Indien die bedienaar van die Woord tydens die uitvoering van ’n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar ’n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord te akkommodeer.

2.3.6 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde besluit om ’n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van ’n akte van demissie.

2.3.7 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie die mediese ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.1 tot 2.3.6 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 **Die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes (onvermoë)**

Indien ’n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat ’n gemeente om finansiële redes nie meer ’n bedienaar van die Woord kan bekostig nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan en goedkeuring deur die ring:

2.4.1 Die kerkraad versoek sy fondsekommissie, om in oorleg met sy kommissie vir diensverhouding en in samewerking met die ring se kommissie vir fondse, die saak formeel te ondersoek.

2.4.2 Die kommissie bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek.[12]

2.4.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kommissie oorleg met die bedienaar(s) van die Woord wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.

2.4.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor:

2.4.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, die tydsberekening daarvan te verander en die nadelige gevolge daarvan te versag;

2.4.4.2 die metode van selektering van die bedienaar(s) van die Woord wie se dienste beëindig gaan word; en

2.4.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).

2.4.5 Die kommissie voorsien skriftelik aan die bedienaar(s) van die Woord met wie oorleg gepleeg word:

2.4.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;

2.4.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;

2.4.5.3 die aantal bedienaars van die Woord wat waarskynlik geraak gaan word;

2.4.5.4 die voorgestelde metode van selektering van welke bedienaar(s) van die Woord se diens beëindig moet word;

2.4.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;

2.4.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);

2.4.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en

2.4.5.8 die moontlikheid van ’n toekomstige beroep.

2.4.6 Die betrokke bedienaar(s) van die Woord word geleentheid gebied om vertoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die kommissie oorweeg die vertoë en reageer daarop. Indien die kommissie nie daarmee eens is nie, verstrek die kommissie redes daarvoor.

2.4.7 Die kommissie selekteer die bedienaar(s) van die Woord wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.

2.4.8 By bereiking van ’n ooreenkoms en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die bedienaar(s) van die Woord. Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die werkgewer op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van ’n akte van demissie.

2.4.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie vir fondse, om in samewerking met die sinodale regs-/kerkordekommissie en in oorleg met sy kommissie wat die diensverhouding tussen bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, die saak te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.2 tot 2.4.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4.10 ’n Bedienaar van die Woord se diensverhouding kan ook weens tegnologiese (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele (bv. oortollige poste by kombinering, eenwording of samesmelting van gemeentes) of soortgelyke behoeftes (bv. nood en oorlewing, werknemer se onaanpasbaarheid) van die gemeente/kerkverband beëindig word. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.4.1 tot 2.4.9 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.5 **Voorsiening**

In gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëling met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 **Diensbeëindiging weens wangedrag**

2.5.1.1 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.1.2 In gevalle van summiere ontslag word behuisingsvoordele vir 30 dae na die ontslag voorsien.

2.5.1.3 In gevalle van ontslag op ’n datum soos besluit deur die kerkvergadering, word lewensonderhoud, toelaes en behuisingsvoordele voorsien soos ooreengekom tot op dié datum.

2.5.2 **Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering**

2.5.2.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, ’n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepversekering vir hierdie periode. In dié verband geld ’n minimum van 4 weke en ’n maksimum van 26 weke.

2.5.2.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.3 **Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid**

[12] Voorbeelde is: voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, tentmakerbediening, aanstelling in ’n ander pos, standplaaswisseling en kombinasie.

2.5.3.1 Wanneer ‘n bedienaar van die Woord weens mediese ongeskiktheid daarvoor kwalifiseer, ontvang hy/sy ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die *Kerkorde*).[13]

2.5.3.2 In die geval waar ’n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, ’n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste 2 weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepslewensversekering vir hierdie periode. In dié verband geld ’n minimum van 4 weke en ’n maksimum van 26 weke.

2.5.3.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.4 **Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes**

2.5.4.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedryfsvereistes, ’n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepsversekering vir hierdie periode.

2.5.4.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Wo*ord.

3. APPÈL

3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die bedienaar van die Woord die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 en die *Reglement vir Appèl of Beswaar*. By diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word die bedienaar van die Woord oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.

3.2 In die geval van die verlies van bevoegdheid (indien van toepassing by Artikel 12.7.1 van die *Kerkorde*), het ’n bedienaar van die Woord die reg tot appèl na die Moderamen/Algemene Sinode.

TUG, DISSIPLINE EN APPÈL

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE

1. SAMESTELLING VAN DIE ONDERSOEKLIGGAAM

1.1 Amptelike ondersoeke van beweerde tugwaardige sondes en/of dissiplinêre oortredings word deur ’n ondersoekliggaam hanteer wat of die kerkvergadering self kan wees of ’n gevolmagtigde van die kerkvergadering.

1.2 Elke kerkvergadering met tug- en/of dissiplinêre verantwoordelikheid, besluit of die vergadering self tug- en of dissiplinêre ondersoeke gaan doen en of daar van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik gemaak gaan word.

1.3 Indien ’n kerkraad van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak om ’n amptelike tug- en/of dissiplinêre ondersoek te hanteer, wys hy ’n ondersoekliggaam van ten minste vyf gemeentelede aan. Hierdie ondersoekliggaam word saamgestel uit minstens drie ouderlinge van die gemeente. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.

1.4 Indien ’n ring van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak, wys hy ’n ondersoekliggaam van ten minste vyf lidmate aan waarvan ten minste drie lede van die ringsvergadering moet wees. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.

1.5 Indien ’n kerkvergadering (kerkraad of ring) besluit om self as ondersoekliggaam op te tree, kan kundige lidmate van binne of buite die gemeente na behoefte as volle lede van die ondersoekliggaam benoem word.

1.6 ’n Kerkraadslid wat in ’n ondersoekliggaam dien en aan ’n ondersoek deelneem, behou sittingsreg in die ondersoekliggaam tot die ondersoek voltooi is, al verstryk die kerkraadslid se ampstermyn tydens die duur van die ondersoek.

1.7 Indien ’n situasie ontstaan waartydens óf die ondersoekliggaam óf die aangeklaagde/geïmpliseerde oordeel dat ’n regverdige en billike ondersoek nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die ondersoekliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), aansoek te doen dat ’n ander ondersoekliggaam saamgestel word om die ondersoek te doen.

1.7.1 In geval van ’n ondersoek deur die kerkraad of sy gevolmagtigde, word die ring of sy gevolmagtigde versoek om ’n ander ondersoekliggaam aan te wys.

[13] Kerkrade moet hulle voor die beëindiging van diens weens mediese ongeskiktheid vergewis van die bepalinge van die betrokke reglement.

1.7.2 In geval van ’n ondersoek deur die ring of sy gevolmagtigde, word die Sinode of sy gevolmagtigde versoek om ’n ander ondersoekliggaam aan te wys.

2. AANBRING VAN KLAG, GERUG OF VERSLAG

2.1 Die tugwaardige sondes waarna in Artikel 61 van die *Kerkorde* en dissiplinêre oortredings waarna in Artikel 63 van die *Kerkorde* verwys word, kom op een van drie maniere voor die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde vir ondersoek:

2.1.1 deur ’n nadelige gerug; of

2.1.2 deur ’n skriftelike klag; of

2.1.3 deur ’n skriftelike verslag aan die kerkvergadering wat voortvloei uit amptelike werksaamhede van ’n kommissie vir diensverhoudinge.

3. AANVANKLIKE HANTERING VAN DIE KLAG, GERUG OF VERSLAG

3.1 By ontvangs van ’n klag, gerug of verslag en vóórdat besluit word om dit amptelik te hanteer:

3.1.1 word die kerkvergadering of die gevolmagtigde ondersoekliggaam gesuiwer van die persone oor wie die klag, gerug of verslag gaan, asook van die klaer of aanbringer van die gerug of verslag;

3.1.2 stel die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam eers vas of die klag, gerug of verslag tot ’n amptelike ondersoek na ’n beweerde tugwaardige sonde(s) en/of dissiplinêre oortreding(s) kan lei; en

3.1.3 probeer die kerkvergadering of die gemagtigde ondersoekliggaam eers om, waar toepaslik, die saak deur herderlike sorg, versoeningsaksie, of die hantering daarvan as ’n geskil, op te los. Indien so ’n proses nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die ondersoek amptelik voort.

3.2 Indien besluit word om ’n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding nie amptelik te ondersoek nie, moet die klaer of aanbringer van die gerug of verslag, asook die aangeklaagde/geïmpliseerde, skriftelik daarvan in kennis gestel word.

3.3 ’n Klag, gerug of verslag wat ontvang word, word nadat dit ter tafel geneem is, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam teruggetrek word nie.

3.4 Indien ’n lidmaat of ampsdraer voor of tydens ’n ondersoek na aanleiding van ’n klag, gerug of verslag oor hom/haar bedank, gaan die bevoegde kerkvergadering of sy ondersoekliggaam voort om die ondersoek te doen, die nodige besluit(e) te neem en die Algemene Bevoegdheidsraad skriftelik daarvan in kennis te stel.

4. OPSKRIFSTELLING VAN DIE AANKLAG

4.1 Indien besluit word om die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding amptelik te ondersoek, word die aanklag waarteen die aangeklaagde/geïmpliseerde hom/haar moet verweer, deur die ondersoekliggaam op skrif gestel.

4.1.1 In die geval van ’n klag of gerug kan die ondersoekliggaam die klaer of die aanbringer van die gerug adviseer met betrekking tot die formulering van die aanklag.

4.1.2 In die geval van ’n verslag formuleer die ondersoekliggaam self die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding wat ondersoek moet word.

4.2 ’n Geformuleerde aanklag wat ondersoek word, moet skriftelik die aard, plek en tyd van die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vermeld.

5. BESORGING VAN DIE KLAGSKRIF

5.1 Die klagskrif moet ’n redelike tyd vóór die aanvang van die ondersoek skriftelik aan die aangeklaagde of geïmpliseerde besorg word.

6. DIE MOONTLIKHEID VAN STUITING

6.1 By beweerde ergerlike wangedrag[14] deur ’n ampsdraer mag die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, na ontvangs van die klag, gerug of verslag, die aangeklaagde/geïmpliseerde in die diens stuit. Die betrokke kerkvergadering of ondersoekliggaam moet die aangeklaagde/geïmpliseerde ampsdraer vooraf skriftelik kennis gee van die voorneme om hom/haar in die amp te stuit. Hierdie kennisgewing moet ’n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde ergerlike wangedrag en die aangeklaagde/geïmpliseerde uitnooi om skriftelike vertoë te rig voordat ’n besluit tot stuiting gefinaliseer word.

6.2 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde/geïmpliseerde en die instansie in wie se diens hy/sy staan.

---

[14] Ergerlike wangedrag gedrag kan onder meer die volgende behels: owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meineed, diefstal en leerdwaling.

6.3 Stuiting behels die opskorting van lidmaatsregte en ampsvoorregte. Stuiting is nie ’n tug- en/of dissiplinêre handeling of -maatreël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en ’n vry en regverdige ondersoek moontlik te maak.

7. DIE MOONTLIKHEID VAN ’N VOORLOPIGE ONDERSOEK

7.1 Die ondersoekliggaam kan ’n voorlopige ondersoek deur van sy lede laat doen.

7.1.1 Die lede wat die voorlopige ondersoek doen, berei ’n verslag voor vir die ondersoekliggaam wat tot ’n bevinding(e) oor die verdere ondersoek moet kom.

7.1.2 Die verslag moet slegs feitelike inligting betreffende die voorlopige ondersoek bevat, naamlik:

7.1.2.1 ’n beskrywing van die inhoud en verloop van die ondersoek; en

7.1.2.2 stawende skriftelike bewyse.

7.1.3 Die verslag bevat geen bevinding(e) na aanleiding van die ondersoek of aanbevelings betreffende skuld of onskuld en moontlike tug- en of dissiplinêre maatreëls nie.

7.2 Die verslag van die voorlopige ondersoek dien voor die ondersoekliggaam wat ’n bevinding(e) maak en besluite neem oor die verdere ondersoek van die aanklag(te).

7.3 Die vereistes vir die voorlopige ondersoek is dieselfde as dié vir die ondersoekliggaam wat tot die finale bevinding(e) en besluite moet kom.

7.4 Deelname aan ’n voorlopige ondersoek ontneem hierdie lede nie van sittingsreg in die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam nie.

8. VEREISTES VIR ’N TUG- EN/OF DISSIPLINÊRE ONDERSOEK

8.1 Ooreenkomstig Artikel 59.2 van die *Kerkorde*, gee die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aan die volgende uitvoering tydens die ondersoek:

8.1.1 Niemand met ’n botsende belang ten opsigte van die saak wat ondersoek word, mag deel wees van ’n ondersoekliggaam wat ’n tug- en/of dissiplinêre ondersoek doen en besluite daaroor neem nie.

8.1.2 Die ondersoekliggaam word gesuiwer van die partye [die klaer(s), aanbringer(s) van die gerug of verslag, die aangeklaagde(s)], moontlike getuies, persone wat in die eerste of tweede graad aan die partye verwant is en ander persone wat een of ander persoonlike belang by die saak het.

8.1.3 Vergaderings wat tug- en/of dissiplinêre ondersoeke doen, is geslote vergaderings.

8.1.4 Klaer(s), aangeklaagde(s) en getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel.

8.1.5 Die partye is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan bygestaan word deur ’n NG Kerklidmaat van die eie of ’n ander gemeente. Indien die aanklag(te) van sodanige ergerlike aard is dat die aangeklaagde/ geïmpliseerde uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan kan word, het die ondersoekliggaam die diskresie om regsverteenwoordiging aan die partye toe te staan.

8.1.6 Die ondersoek na ’n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die klaer(s) en die aangeklaagde(s). Vrae deur al die aanwesiges kan oor en weer gestel word. Die betrokke ondersoekliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot ’n behoorlike bevinding in sy ondersoek te kom. Die partye self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.

8.1.7 Indien enige van die partye weier om voor die betrokke ondersoekliggaam te verskyn of die voortgang van die ondersoek verhinder, kan die ondersoekliggaam met opgaaf van rede(s) die ondersoek in afwesigheid van die party voortsit.

8.1.8 Die lede van ’n ondersoekliggaam wat tot ’n bevinding(e) en besluite in ’n tug- en/of dissiplinêre ondersoek kom, moet almal vir die volle duur van die ondersoek teenwoordig wees.

8.1.9 Ná die aanhoor van die partye en die getuies, kom die ondersoekliggaam tot sy skriftelike bevinding(e). Indien ‘n aangeklaagde/geïmpliseerde aan ’n tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding skuldig bevind word, word getuienis eers ter versagting en verswaring aangehoor, alvorens daar op ’n tug- en/of dissiplinêre maatreël besluit word.

8.1.10 Die bevinding(e) oor skuld of onskuld, en besluit(e) oor die toepassing van ’n tug en/of dissiplinêre maatreël(s) deur ’n kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, gaan met opgaaf van rede(s) gepaard.

9. KOSTE

9.1 Die koste van ’n tug- en of dissiplinêre ondersoek is vir die rekening van die betrokke kerkvergadering, met dien verstande dat die partye self vir die koste van hulle getuies instaan.

10. KENNISGEWING AAN DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDSRAAD

10.1 In alle gevalle waar die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam ’n tug- en of dissiplinêre maatreël teenoor ’n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus toegepas het (selfs al het die persoon bedank, vergelyk 3.4), word die sinodale regs-/kerkordekommissie én die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae deur die ondersoekliggaam voorsien van die skriftelike bevinding(e) en die besluit(e).

10.2 Die Algemene Bevoegdheidsraad word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde skriftelik in kennis gestel indien ’n party appelleer teen die bevinding(e) en die besluit(e) van ’n ondersoekliggaam rakende ’n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.

10.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer ’n tug- en of dissiplinêre maatreël opgehef word of ’n verdere tug- en/of dissiplinêre maatreël toegepas word rakende ’n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR APPÈL OF BESWAAR

1. REG TOT REVISIE, APPÈL, BESWAAR OF GRAVAMEN

1.1 Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van revisie, appèl, beswaar of gravamen.

1.1.1 **Revisie** behels die hersiening van ’n besluit tydens dieselfde of ’n volgende vergadering op versoek van ’n lid van die vergadering.

1.1.2 **Appèl of beswaar** behels ’n beroep op ’n meerdere vergadering wanneer ’n lidmaat en/of kerkvergadering verontreg voel oor ’n mindere kerkvergadering se besluit.

1.1.3 **Gravamen** word gebruik om op die Algemene Sinode ’n ernstige beroep te maak om ’n beslissing in sake die leer van die kerk.

1.2 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur ’n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in revisie geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is óf in die agenda vir die volgende vergadering.

1.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat, in die bespreking van die saak waarom dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

1.2.2 Die aansoek om revisie word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word**.** Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot ’n gewysigde of ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word of herroep word.

1.3 Die weg van kerklike **appèl** of **beswaar** na ’n meerdere vergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam kan deur ’n lidmaat volgens die voorgeskrewe prosedure gevolg word.

1.3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille* onder Funksionele Besluite).

1.3.2 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar amptelik voort.

2. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUITE VAN DIE KERKRAAD

2.1 Lidmate van die gemeente wat ’n beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen ’n besluit van die kerkraad het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die ring daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die kerkraad.

2.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

3. APPÈL TEEN BESLUITE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

3.1 Lidmate of ’n kerkraad van ’n ringsgemeente wat ’n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die ring.

3.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUITE VAN DIE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.1 Lidmate of ’n kerkraad of ’n ring wat’n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die sinode.

4.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

4.3 Die beslissing van die sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

5. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUITE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

5.1 Lidmate of ’n kerkraad of ’n ring of ’n sinode wat ’n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode se gevolmagtigde appèlliggaam (die Algemene Taakspan Regte ingevolge 3.1.5 van die *Reglement vir die Algemene Taakspan Regte*) of die eersvolgende Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die Moderamen of aan die Algemene Sinode.

5.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later op die kennisgewing volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

5.3 Ingevolge Artikel 44.4 van die *Kerkorde* kan sake in verband met leergeskille of geskille tussen sinodes onderling of tussen sinodes en mindere vergaderinge by wyse van appèl voor die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam dien.

6. HANTERING VAN APPÈL OF BESWAAR DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLIGGAME

6.1 Indien ’n kerkvergadering nie self ’n appèl of beswaar aanhoor nie, word ’n appèlliggaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering aangewys om die appèl of beswaar te hanteer. Die appèlliggaam kan kundiges koöpteer. Die vergadering van die appèlliggaam is ’n geslote vergadering.

6.2 ’n Lidmaat of ’n kerkvergadering wat ’n appèlstuk of beswaarskrif wil indien, moet binne 21 dae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee.

6.3 Die appellant of beswaarde moet binne 21 dae nadat daar kennis van appèl of beswaar gegee is, in die appèlstuk of beswaarskrif aan die appèlliggaam ’n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl of beswaar (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl of beswaar.

6.4 In terme van Artikels 65.2 en 65.3 van die *Kerkorde* kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

6.5 Die skriba van die appèlliggaam verkry so gou moontlik nadat die gronde van/redes vir die appèl of beswaar ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèlliggaam.

6.6 Die indiener van die appèlstuk of beswaarskrif word by die indiening van die appèl of beswaar in kennis gestel dat, indien die appèl of beswaar van die hand gewys word, die uiteindelike koste[15] van die saak van die appellant of beswaarde gevorder mag word, indien die betrokke appèlliggaam só besluit. Die indiener van die appèl of beswaar moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant of beswaarde dit nie doen nie, verval die appèl of beswaar. Die appellant of beswaarde is geregtig om vooraf ’n aanduiding te kry van die beraamde koste.

6.7 Die appèlliggaam vergader binne 21 dae na die ontvangs van die appèlstuk of beswaarskrif en beslis so spoedig moontlik daaroor.

6.8 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se appèlgronde of beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie) en op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se appèlgronde of die beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie). Die appèlliggaam kan versoek of verlof gee dat mondelinge getuienis deur die appellant of beswaarde en/of ’n verteenwoordiger(s) van die betrokke kerkvergadering aangehoor word.

7. GRAVAMEN

Benewens die reg van appèl of beswaar kan ’n lidmaat of ’n kerkvergadering wat beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen ’n besluit van die Algemene Sinode het, die beswaar by wyse van ’n gravamen aan

[15] Die koste van ’n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

die Algemene Sinode voorlê. Indien die gravamen ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die Algemene Sinode voorgelê.

8. MIDDELE TOT BESKIKKING VAN ’N APPÈLLIGGAAM

8.1 Na oorweging van ’n appèl kan die appèlliggaam, behalwe in ’n geval wat onder 7.2 hierbo val, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:

8.1.1 die appèl geheel of gedeeltelik toestaan en die besluit van die kerkvergadering ter syde stel of wysig; of

8.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys en die besluit(e) van die kerkvergadering in geheel of gedeeltelik bekragtig.

8.2 Waar die appèl berus op wesenlike onreëlmatighede tydens die vergadering wat die besluit(e) geneem het, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering ter syde. Die appèlliggaam kan ook die aangeleentheid na die betrokke kerkvergadering terugverwys om die appèl of beswaar van nuuts af te hanteer. Die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, wys ’n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam daarvoor aan.

8.3 Indien die beswaar in ’n beswaarskrif gehandhaaf word, word die tersaaklike besluit(e) van die kerkvergadering ter syde gestel.

9. BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM

9.1 Die appèlliggaam kom tot ’n beslissing oor die appèl of beswaar en notuleer ook die redes daarvoor. Die appellant of beswaarde en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer of beswaar aangeteken is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die redes daarvoor.

9.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van ’n gelegitimeerde, word die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

EIENDOM

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

1. ALGEMENE SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in algemene sinodale verband is ’n regspersoon en die Algemene Sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

1.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk* geregistreer.

1.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur die Algemene Taakspan Fondse (ATF) ingevolge besluite van die Algemene Sinode.

1.3.1 Ten opsigte van die werksaamhede genoem in 1.3.4 hieronder administreer die betrokke kommissie die eiendomme, goedere en fondse, met dien verstande dat die kommissie die volgende stukke voorlê:

1.3.1.1 Aan die Moderamen: Die reglemente en/of konstitusies van al die betrokke werksaamhede en/of regsentiteite wat aan die kommissie verslag doen, asook enige wysigings daaraan.

1.3.1.2 Aan die ATF jaarliks:

- Goedgekeurde finansiële state van die vorige jaar
- Die begroting van die huidige jaar
- Bestuursinligting soos deur die ATF versoek.

1.3.2 Alhoewel die Algemene Sinode nie regsaanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike regsentiteite (bv. maatskappye) wat direk of indirek deur ’n kommissie geadministreer of beheer word nie, is dit vir die oorhoofse beplanning van die kerk se werksaamhede noodsaaklik dat die gegewens genoem in 1.3.1.1 en 1.3.1.2 ten opsigte van die aparte regsentiteite vir die Algemene Sinode beskikbaar moet wees.

1.3.3 Die Moderamen beslis in gevalle waar die ATF en die betrokke kommissie en/of die betrokke kommissies en/of regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.

1.3.4 Die bepalings in 1.3.1 tot 1.3.3 hierbo geld ten opsigte van die volgende:

1.3.4.1 die fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens van Barmhartigheid of sy opvolger;

1.3.4.2 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Jeug of sy opvolger;

1.3.4.3 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens en Getuienis of sy opvolger;

1.3.4.4 fondse en werksaamhede verteenwoordig in die Algemene Taakspan Kerklike Media of sy opvolger;

1.3.4.5 asook enige afsonderlike regsentiteit wat direk of indirek deur enige van die kommissies gelys in 1.3.4, bestuur of beheer word, en vir doeleindes van hierdie bepaling word geag dat ’n regsentiteit deur ’n kommissie beheer en bestuur word indien die kommissie direk of indirek die bevoegdheid het om minstens die helfte van die bestuurslede/direkteure of trustees van die betrokke regsentiteit aan te stel.

Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Algemene Sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie), is die Algemene Taakspan Fondse bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

1.4.1 Om oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke te ontvang.

1.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse.

1.4.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Kerk of ’n diensgroep, taakspan of kommissie van die Algemene Sinode moet deur die Algemene Taakspan Fondse hanteer en beheer word. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Taakspan Fondse. Die Algemene Sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die Algemene Sinode ingestel, sal nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) aanvaar nie: Met dien verstande ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

1.4.2.2 Indien ’n skenking/bemaking aan ’n spesifieke diensgroep, taakspan of kommissie gedoen word, moet dit ten behoewe van daardie diensgroep, taakspan of kommissie aangewend word.

1.4.2.3 Indien ’n skenking/bemaking vir ’n goedgekeurde werksaamheid gedoen word, mag die betrokke diensgroep, taakspan of kommissie dit daarvoor aanwend.

1.4.2.4 Indien ’n diensgroep, taakspan of kommissie ’n skenking/bemaking wil aanwend vir ’n doel of werksaamheid waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse eers verkry word.

1.4.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse nie goedkeuring gee nie, mag die diensgroep, taakspan of kommissie hom na die Moderamen wend.

1.4.3 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

1.4.3.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

1.4.3.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.

1.4.4 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

1.4.4.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

1.4.4.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

1.4.4.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die Taakspan nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

1.4.5 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

1.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die Algemene Taakspan Fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

1.6 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle stukke onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse wat daartoe deur die Algemene Taakspan Fondse gemagtig is.

1.7 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder aparte reglemente besit en beheer word nie.

1.8 Waar enige vaste eiendom aan die NG Kerk geskenk of nagelaat word ten behoewe van ’n werksaamheid of inrigting binne die gebied van ’n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.

1.9 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van oordragkoste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalings van hierdie Reglement. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalings van die *Kerkorde* van die betrokke sinode in wie se naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse daaroor besluit het.

1.10 Die Algemene Sinode sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

1.10.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

1.10.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die Algemene Sinode; en

(B) beoefen of uitgevoer word op ’n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

1.10.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die Algemene Sinode nie, van ’n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

1.10.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

1.11 In geval van ontbinding van die Algemene Sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat ’n sinode slegs in die verdeling van die Algemene Sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet, no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as ’n openbare weldaadsorganisasie.

2. SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in sinodale verband is ’n regspersoon en die sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan/organe.

2.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in* ..... geregistreer.

2.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur ’n kommissie deur die sinode benoem met verslag aan die sinode.

2.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die sinode gelewer het nie) is die kommissie soos in 2.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

2.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of enige ander wyse; Met dien verstande dat die sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die sinode ingestel, nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim

om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

2.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borge te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

2.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

2.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die sinode, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

2.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

2.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

2.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

2.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk; met dien verstande dat die Sinode of Kommissie nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

2.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

2.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 2.3 aangedui, sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die sinode op na goedkeuring van die sinodale regskommissie.

2.6 Die sinode sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

2.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

2.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die sinode; en

(B) beoefen of uitgevoer word op ’n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

2.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die sinode nie, van ’n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

2.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

2.7 In geval van ontbinding van die sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende gemeentes na verhouding van die getal belydende lidmate in elke gemeente ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat ’n ring slegs in die verdeling van die sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as ’n openbare weldaadsorganisasie.

3. RINGSEIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in ringsverband is ’n regspersoon en die ringsvergadering of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

3.2 Die Nederduitse Gereformeerde Ring van ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Ring van* ..... geregistreer.

3.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur ’n kommissie deur die ring benoem met verslag aan die ringsvergadering.

3.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die ring en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (syne vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die ring gelewer het nie) is die kommissie soos in 3.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die ring enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

3.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; Met dien verstande dat die ring, met inbegrip van enige kommissie deur die ring ingestel, nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

3.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

3.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die ring of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

3.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die ring, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

3.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

3.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

3.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

3.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die ring of ’n ringskommissie nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

3.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

3.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 3.3 aangedui sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die ring op, met goedkeuring van die ring/ringskommissie. Die ring word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasies die advies van die sinodale regskommissie te verkry.

3.6 Die ring sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

3.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

3.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die ring; en

(B) beoefen of uitgevoer word op ’n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

3.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die ring nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

3.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

3.7 by die ontbinding van die ring, en die inlywing van die ring by ’n ander NG ring of ringe na goedkeuring deur die sinode, word die bates wat oorbly, na voldoening van al die ring se verpligtinge gegee of oorgemaak aan die ander

ring(e) wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet goedgekeur is as ’n openbare weldaadsorganisasie(s).

4. GEMEENTELIKE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

4.1 Elke gemeente is ’n regspersoon en die kerkraad of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

4.2 Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente* ..... geregistreer.

4.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur die kerkraad met jaarlikse verslag aan die gemeente en ring.

4.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die gemeente nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die gemeente en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer, lidmaat of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie) is die kerkraad bevoeg om enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

4.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; met dien verstande dat die kerkraad nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie: met dien verstande verder dat ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

4.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

4.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die gemeente of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

4.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die gemeente, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

4.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

4.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

4.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

4.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die kerkraad nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

4.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die N G Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

4.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kerkraad sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend en ten behoewe van die gemeente op. Die kerkraad word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasie die advies van die sinodale regskommissie te verkry.

(Bostaande is besluit met dien verstande dat punte 2, 3 en 4 as leidrade vir sinodes dien.)

4.6 Die gemeente sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

4.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

4.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die gemeente; en

(B) beoefen of uitgevoer word op ’n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

4.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die gemeente nie, van ’n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

4.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

4.7 In geval van ontbinding van ’n gemeente sonder dat die gemeente by ’n ander gemeente van die NG Kerk ingelyf word, word die bates van die gemeente wat oorbly na voldoening aan al sy verpligtinge, gegee of oorgemaak aan ’n ander gemeente of inrigting, met doelstellings soortgelyk aan die van die gemeente en wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as ’n openbare weldaadsorganisasie, wat ingevolge die prosedure voorgeskryf in die betrokke *Kerkorde*, Bepalings en Reglemente wat op die gemeente van toepassing is deur die kerkraad en/of ring aangewys is.

5. RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002

5.1 Riglyne vir bestuur van kerklike fondse

Riglyne en voorskrifte vir die bestuur van kerklike fondse word weergegee in die *Kerkorde* Artikels 43.1.8 en 57, die *Reglement vir die Algemene Taakspan Fondse* en die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse.*

5.2 Riglyne vir bedryfsinstansies van en in belang van die kerk.

Die volgende riglyne word goedgekeur vir die bestuur van bedryfsinstansies wat aan diensgroep, taakspan of kommissies van die Algemene Sinode verslag doen:

5.2.1 Alle werksaamhede diensgroepe, taakspanne en kommissies wat opgeneem is in die begroting van die Algemene Sinode se fondse word deur die betrokke kommissie onder leiding en toesig van die ATF bedryf en bestuur.

5.2.2 Diensgroepe, taakspanne of kommissies wat oor die vermoë beskik om selfstandig fondse te genereer, hetsy deur handelsaktiwiteite en/of beleggingsinkomste en selfonderhoudend is (geen fondse vanaf die Algemene Sinode bekom nie) en voldoen aan die reglemente van die Algemene Sinode ten opsigte van eiendomme en finansies, administreer en bestuur hulle eie fondse en doen jaarliks verslag aan die ATF met die nodige stawende dokumente soos finansiële state, begrotings, toekenningsbeleid, ens. Hierdie kommissies doen selfstandig verslag aan die Algemene Sinode.

5.3 Bestaande ooreenkomste of reglemente (Aktes van oprigting en statute) ten opsigte van Artikel 21-maatskappy en ander tipe regsentiteite, word gehonoreer. Bogenoemde instansies wat ’n noue verbintenis met die NG Kerk het en aan die kerk dienste lewer, behoort ook jaarliks verslag te lewer aan die Moderamen(ASM) en ATF met die voorsiening van die nodige finansiële inligting.

5.4 Indien ’n kerklike kommissie of instansie ’n Artikel 21-maatskappy of ander regsentiteit wil vorm moet dit in noue samewerking en met die goedkeuring van die Moderamen (ASM) geskied.

5.5 Enige oordrag van fondse of beleggings van een kerklike kommissie of werksaamheid, aan ’n ander kommissie, instansie of sinode, behoort met die nodige samewerking en konsultasie van die ATF te geskied.

5.6 Die gebruik van die naam van die kerk deur Artikel 21-maatskappy en ander instansies, behoort nie sondermeer toegelaat te word nie vanweë die latente risiko’s wat dit vir die Kerk skep (vergelyk besluit *Algemene Sinode 1990 Handelinge bl. 638 pt 8).*

5.7 Ten opsigte van korporatiewe bestuur verwag die Algemene Sinode dat kerklike instansies aan die hoogste standaarde en norme sal voldoen (bv die Riglyne van die King-Kommissie 2002).

GEMEENTES

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR DIE SENDING/GETUIENIS VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

1.1 Sending is die heilshandeling van die drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees met die wêreld, waardeur Hy uit die ganse menslike geslag vir Hom ’n gemeente deur sy Woord en Gees vergader. Deur dié gemeente

- laat God sy Woord aan die gevalle wêreld verkondig,

- bring Hy die gemeenskap van die heiliges uit alle nasies tot stand,
- laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
- laat Hy sy opdrag om die skepping te bewaar en te bewerk sigbaar tot uitdrukking kom; en
- word sy geregtigheid aan die samelewing en die wêreld verkondig.

So laat Hy sy koninkryk kom tot by die voleinding van die wêreld.

1.2 Die NG Kerk aanvaar dit as die gemeente se bestaansin en -bestemming om deur God gebruik te word in sy handeling met die mens en die wêreld.

1.3 Gelowiges uit elke taal en nasie wat sodoende vergader word, vorm met al die gelowiges ’n eenheid in die ware geloof in Christus.

1.4 Deur getuienis bedien die Kerk die evangelie in al sy dimensies aan mense buite die Kerk.

1.5 Getuienis is die roeping van elke lidmaat asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband van ringe en sinodes onderneem.

1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word getuieniswerk in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

2.1 Kerklike sendingbetrokkenheid

2.1.1 Waar sending die heilshandeling van God met die wêreld is met die oog op die koms van sy koninkryk, is die kerk as sy dienaar wesenlik daarby betrokke.

2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as missionêre gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.

2.1.3 Vir die koördinering, stimulering en uitvoering van die getuienistaak benoem die kerkraad ’n getuieniskommissie.

2.1.4 Elke kerkraad onderneem getuieniswerk sowel binne as buite eie gemeentegrense na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie werk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke werksaamheid.

2.1.5 Waar die omvang van die getuienistaak dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die getuienistaak steun.

2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die sending-/getuienisaangeleenthede in die rings- en sinodale gebied.

2.1.7 Waar getuieniswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander kerke en getuienis-/sendinginstansies wat reeds daar werksaam is.

2.1.8 Waar ’n sinode ’n getuienisaksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die Kerk as geheel (’n "geloofsending"), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.

2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die getuienis-/sendingbeleid van die NG Kerk.

2.1.10 Deur middel van bedienings op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te bedien.

2.2 Toerusting vir Getuienis

2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie getuienis-verantwoordelikheid asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.

2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie diens en by ‘n lid van die NG Kerkfamilie geskied op die volgende wyse:

2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir getuienis met woord en daad;

2.2.2.2 deur getuieniswerkkragte op te lei en toe te rus vir ’n bepaalde deeltydse of voltydse taak waarvoor hulle ’n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of

2.2.2.3 deur die opleiding van bedienaars van die Woord vir missionêre diens op die volgende terreine:

2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot missionêre gemeentes;

2.2.2.3.2 die bediening op ’n bepaalde sendingakker;

2.2.2.3.3 die bediening as bedienaar van die Woord by ’n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen hy/sy beroep mag word;

2.2.2.3.4 ’n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by ’n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor ’n behoefte bestaan; en/of

2.2.2.3.5 ’n bediening in die wêreldsending.

2.3 Lidmate in diens van ander kerke en sendingorganisasies

2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die Kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir getuienisdiens, veral in ander wêrelddele, mits die Kerk se Belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se sending-/getuienisbeleid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:

2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en sendingorganisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. ’n Sendingorganisasie word geag ’n goedgekeurde sendingorganisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie ’n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan en ten bate van die NG Kerk geag word.

2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by ’n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word ’n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.

2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om getuieniswerk buite ’n arbeidsterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, ’n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.

2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so ’n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.

2.4 Basis waarop met ander kerke en sendingorganisasies saamgewerk word

2.4.1 Die kerke en sendingorganisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.

2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouïng ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.

2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.

2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die Belydenis van die Kerk.

2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en sendingorganisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in sending-/getuienisdiens gebruik kan word:

2.5.1.1 **Bedienaars van die Woord van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir getuienis/sendingdiens beroep en bevestig[16] word**

Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.2 **Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gemagtigdes beroep en uitgestuur word vir ’n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en/of sendingorganisasie**

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van bedienaar van die Woord solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 **Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat in diens van ’n sendingorganisasie tree**

’n Bedienaar van die Woord of proponent wat in diens van ’n sendingorganisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die behoud van proponentsbevoegdheid.

2.5.2 **Pensioenaandeel vir uitgestuurdes**

’n Gemeente of die kerkverband wat ’n gelegitimeerde beroep, bevestig en uitstuur vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en sendingorganisasies (vergelyk 2.5.1.2), moet in belang van so ’n persoon deelhebber word van die sinodale pensioenfonds.

2.5.3 **Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes**

’n Gemeente of die kerkverband wat ’n proponent of bedienaar van die Woord vir ’n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en/of sendingorganisasies beroep, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die bedienaar van die Woord op een van die volgende wyses reël:

2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.

2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir ’n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.

[16] Uitgestuurdes in diens van die kerkverband word in plaas van beroep en bevestig, formeel benoem en plegtig afgesonder.

2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 **Kerklike inskakeling van uitgestuurdes**

’n Bedienaar van die Woord wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

2.5.4.1 Indien dit vir ’n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatsregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word hy/sy met ’n reisattestaat aan die sorg en toesig van ’n ander gemeente toevertrou.

2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente.

2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderinge en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die sending-/getuienisaksie van die NG Kerk vergader word en deur doop en belydenis lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges ’n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.

2.6.2 Nuwe lidmate sal waar moontlik inskakel by ’n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by ’n ander kerk inskakel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgegaan word.

2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiesoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoeftes.

2.6.4 Indien ’n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoeftes binne die konteks van eie taal en kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.

2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks ’n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met die bestaande kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.

2.7 Die NG Kerkfamilie

2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk ’n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).

2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).

2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot getuienislewering in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.

2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:

2.7.4.1 Die NG Kerk kan bedienaars van die Woord vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.

2.7.4.2 Bedienaars van die Woord wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in ’n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die kerkorde van daardie kerkverband.

2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van ’n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.

2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in ’n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In ’n gebied waar nie ’n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.

2.8 Gesamentlike sending-/getuieniswerk

2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike sending/getuienis as verantwoorde benadering. Indien sending-/getuieniswerk in ’n gebied of land gedoen word waar daar reeds ’n kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.

2.8.2 Indien die NG Kerk in ’n gebied of land werk waar daar nog nie ’n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.

2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike sending/getuienis voorkom, kan gesamentlike kommissies vir sending/getuienis van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.

2.8.4 Gesamentlike sending-/getuienisaksies word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.

2.9 Skakeling met die owerheid

2.9.1 Die kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.

2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die *Kerkorde*.

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.

1.2 Hoe ’n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).

1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is:

1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.

1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met ’n aantal gereformeerde kerke deel en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.

1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.

1.5 Dit is nie voldoende dat ’n belydenis op papier staan of dat iemand dit op ’n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of ’n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in ’n godvrugtige lewe konkreet word.

1.6 Die gesamentlike kriteria vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in

- die Belydenis
- die *Kerkorde*
- die erediens
- die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.

(Vergelyk Agenda van die Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1 tot 14.2.5 vir ’n bespreking van dié kriteria).

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander en dat sekere kerke gekenmerk word deur ’n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).

2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:

2.2.1 **Gereformeerde kerke**

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke, die Church of England in Southern Africa en die Congregational Church.

2.2.2 **Ander Protestantse kerke**

Waaronder die Lutherse kerke, die Church of the Province of South Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die Hatfield Christian Church/Centre) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**

Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener en die Sewende Dag Adventiste.[17]

2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 **Samewerking met ander Christelike kerke**

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, *Kerkorde*, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die *Kerkorde*).

3.2 **Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap**

3.2.1 **Die doop**

3.2.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdoop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlof daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.2.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdoop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

3.2.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdoop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan ’n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.

3.2.1.4 Die kerkraad van ’n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in ’n gemeente van ’n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.2.2 **Die nagmaal**

3.2.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.

3.2.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van ’n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

“Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink ’n oordeel oor hulleself.”

3.2.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid al dan nie van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.

3.2.2.4 Lidmate van ’n NG gemeente kan op besoek in ’n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop ’n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategese.

3.3 **Oorkoms na ’n Nederduitse Gereformeerde Gemeente**

3.3.1 **Algemeen**

3.3.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan ’n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.

3.3.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.

[17] Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

3.3.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk ’n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die amptelike ordereëlings plaasvind.

3.3.1.4 In elke geval waar iemand uit ’n ander kerk of groep na ’n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet ’n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.3.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van ’n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.3.2 **Aanvaarding van doop**

3.3.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

- geskied het in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees;
- met water bedien is, en
- bedien is deur ’n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.

3.3.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.3.3 **Belydende lidmaatskap**

3.3.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na ’n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.

3.3.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor ’n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.

3.3.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet ’n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. EKUMENIESE BELEID

4.1 Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid, Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handelinge Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.

4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.

4.1.3 Eenheid is ’n gawe aan en ’n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtigste getuienis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, konfessionele uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is ’n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.

4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word en die aard en graad van elke verhouding besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van sy Ekumeniese Kommissie (’n subkommissie van die Moderamen).

4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op ’n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.

4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, die aard en graad van die multilaterale verhoudinge besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy Ekumeniese Kommissie.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.

- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 Volle verhoudinge (vergelyk 4.7.1)

4.3.1.1 Die omvang van volle verhoudinge

'n Volle verhouding met 'n ander kerk behels die volgende:

- Dit is 'n verhouding met 'n ander kerk van gereformeerde belydenis
- Die volle verhouding behels:
  - die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
  - die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
  - die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;
  - gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
  - kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
  - wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
  - die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig;
  - die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike oor-en-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat 'n kerk kan stel.

4.3.1.2 Die Ekumeniese Kommissie sien toe dat die bepalings van 'n volle verhouding met 'n kerk namens die NG Kerk in 'n ooreenkoms neerslag vind en nagekom word.

4.3.1.3 Die Ekumeniese Kommissie bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daaroor in.

4.3.1.4 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.

4.3.1.5 Indien alle aspekte van 'n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie gerealiseer kan word nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.

4.3.2 Gedeeltelike verhoudinge (vergelyk 4.7.2 hieronder)

4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.

4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van 'n gedeeltelike kerklike verhouding is:

- Wedersydse erkenning van 'n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.
- 'n Wedersydse begeerte om 'n kerklike verhouding aan te gaan.

4.3.2.3 'n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot 'n volle kerklike verhouding kan lei.

4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in 'n gedeeltelike verhouding staan.

4.3.2.5 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate indien daartoe versoek.

4.3.2.6 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode wanneer 'n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in 'n volle verhouding.

4.3.3 Dialoogverhoudinge (vergelyk 4.7.3 hieronder)

4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Ekumeniese Kommissie in gereelde dialoog te tree met 'n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.

4.3.3.2 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer die kerke en voer die gesprekke op 'n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking, gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.

4.3.4 Kontakverhoudinge (vergelyk 4.7.4 hieronder)

4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na luid van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.

4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Ekumeniese Kommissie behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.4 Multilaterale kerklike verhoudinge (vergelyk 4.7.5 hieronder)

4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur:

4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander Gereformeerde Kerke kan saamwerk;

4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom;

4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.

4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan ’n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na ’n bestudering van die aard van ’n betrokke ekumeniese organisasie soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode hierin.

4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:

- **volle lidmaatskap** – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot ampte, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.
- **waarnemerlidmaatskap** – dit wil sê die kerk neem net die handelinge en optredes van die betrokke organisasie waar en aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie; is ook nie verkiesbaar tot enige ampte nie.

4.5 Die Ekumeniese Kommissie

4.5.1 Die Ekumeniese Kommissie word deur die Moderamen saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die Moderamen.

4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkinge en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Ekumeniese Kommissie om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.

4.5.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie in bilaterale verhoudinge is soos volg:

4.5.3.1 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **volle verhouding** is (vergelyk 4.7.1 hieronder):

- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhoudinge kan tree en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
- Die Ekumeniese Kommissie handhaaf noue en voortgesette verhoudinge met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree.
- Die Ekumeniese Kommissie bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhoudinge aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienooreenkomstig in.
- Benewens die normale spektrum van vol verhoudinge beveel die Ekumeniese Kommissie by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhoudinge met elke kerk aangegaan moet word.

4.5.3.2 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **gedeeltelike verhoudinge** is (vergelyk 4.7.2):

- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
- Die Ekumeniese Kommissie inisieer en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word:
  - uitnodigings dat daar wedersyds afgevaardigdes na mekaar se Algemene Sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra;
  - indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word – verslag word aan die Algemene Sinode gedoen;
  - daar kan ook wedersyds van persone of instellinge gebruik gemaak word wat per geleentheid by ’n kerk kan besoek aflê;
  - die gereelde stuur van agendas, handelinge, die Kerkorde en ander amptelike dokumente aan die ander kerk; en
  - weë te bedink waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) bring soos byvoorbeeld geleenthede vir opleiding van bedienaars van die Woord en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

4.5.3.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **dialoog/kontak** is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Ekumeniese Kommissie deur studie en kontak – soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met:

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk ’n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit ’n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

4.5.3.4 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot **multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- Die Ekumeniese Kommissie dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies.
- Die Ekumeniese Kommissie dien as die skakelligaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Ekumeniese Kommissie:
  - hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met ’n verslag en aanbevelings dien;
  - persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.
- Die Ekumeniese Kommissie stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daaroor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.

4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake in Oktober 2011. Die Algemene SinodeModeramen word gereeld op hoogte gehou word van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhoudinge staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika naamlik die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa.

4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhoudinge word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa.

4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika.

4.7.1.4 Christian Reformed Church in North America.

4.7.1.5 Christian Reformed Churches of Australia.

4.7.1.6 Reformed Church in Japan.

4.7.1.7 Christian Reformed Church in Sri Lanka.

4.7.1.8 Reformed Church in Hungary.

4.7.1.9 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië.

4.7.1.10 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland.

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge staan (vergelyk 4.3.2 hierbo)

4.7.2.1 Die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika.

4.7.2.2 Gedeeltelike verhoudinge word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Volkskerk van Afrika, Calvyn Protestantse Kerk, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergelyk 4.3.3 hierbo)

4.7.3.1 Evangelische Kirche Deutschland.

4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika.

4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa.

4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika.

4.7.3.5 Anglican Church in South Africa.

4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT).

4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke.

4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia.

4.7.3.9 Presbyterian Church (USA).

4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand.

4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is (vergelyk 4.3.4 hierbo)

4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk.

4.7.4.2 Church of England in South Africa.

4.7.5 Multilaterale verhoudinge (vergelyk 4.3.5 hierbo)

Die NG Kerk is lid van die

4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) en World Communion of Reformed Churches (WCRC).

4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) en Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA).

4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK).

4.7.5.4 Council of Churches in Namibië.

4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA).

4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke.

4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR).

Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van onderhandeling:

4.7.5.8 Wêreldraad van Kerke (WRK).

4.7.5.9 All Africa Conference of Churches (AACC).

4.7.5.10 World Reformed Fellowship (WRF).

4.7.5.11 Global Christian Forum (GCF).

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES, EN VIR DIE VORMING VAN 'N NUWE KERKVERBAND

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.

1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet ook voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied en ook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n bedienaar van die Woord bekostig sal word.

1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens Artikel 31.4 van die *Kerkorde* saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ringskommissie:

1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente;

1.1.3.2.2 of, indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. [Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in: kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander; kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie; kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie; kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s)];

1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting;

1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.

1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van ’n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.

1.1.5 Die stigting van ’n nuwe gemeente geskied deur die ringskommissie op las van die ring op ’n vergadering waarvan vier weke vooraf in die *Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.

1.1.6 Op hierdie vergadering stel die ringskommissie die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee ’n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ringskommissie toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).

1.1.7 Op hierdie vergadering wat onder leiding van die ringskommissie staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekeninge reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.

1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent of op sy versoek deur ’n ander bedienaar van die Woord binne die kerkverband. Indien daar teen ’n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word sy/haar bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat ’n skriba en/of kassier benoem is. ’n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en ’n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.

1.1.10 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) in verband met die stigting van nuwe gemeente(s) word deur die gemeente(s) gedra.

1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van ’n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring met hul versoek te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkraad(e) regstreeks om hul medewerking te nader.

1.2.2 Indien die aangrensende kerkraad(e) wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van ’n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.

1.2.3 Die ring(e) het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring(e) met die oog op moontlike afstigting getref word.

1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

1.2.5 Wanneer die ring ’n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar ’n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om ’n kerkraad(e) te ontmoet en tot stigting van ’n nuwe gemeente(s) aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van ‘n nuwe gemeentes oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoeftes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan ’n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om ’n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van ’n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede ’n kerkraad (e) ontmoet en tot stigting van ’n nuwe gemeente(s) aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente ’n uittreksel uit die notule van die ringskommissie, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik,

omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings, genoem in 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ringskommissie gee aan die skriba van die sinodale kommissie[18] kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die *Kerkbode*.

1.4.3 Die skriba van die sinodale kommissie gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente .....

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe Evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinering

2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as hy self oordeel dat dit nodig is of ook op versoek van ’n groep lidmate.

2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word ’n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word. Ten minste 66% van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.

2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring/ringskommissie vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.

2.1.5 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.

2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van ’n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle tot die ring met hulle versoek te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ringskommissie ingedien word.

2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.

2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.

2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.

2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke bedienaar(s) van die Woord en die ring/ringskommissie tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke bedienaar(s) van die Woord gemaak is nie.

2.1.11 Die beroeping en demittering van ’n bedienaar van die Woord vir kombinasie-gemeentes geskied op ’n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word ’n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.

2.1.12 ’n Bedienaar van die Woord moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.

2.1.13 ’n Bedienaar van die Woord in kombinasie-gemeentes, word deur die gemeente wat hom/haar beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Hy/sy het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die *Kerkorde* ook ’n ouderling/diaken af.

[18] Verskillende sinodes het verskillende name (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir ’n liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik ’n aandeel in die sinodale pensioenfonds vir die bedienaar van die Woord te hou. Alle ander koste met betrekking tot die bedienaar van die Woord moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.

2.1.15 Die ooreenkoms met die bedienaar van die Woord kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.

2.1.16 Indien dit by die kombinering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat ’n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by ’n ander bestaande gemeente(s) ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet ’n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad(e) van die gemeente(s) waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste 66% van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.

3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en* Onvermoë in ag geneem word.

3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.

3.1.5 Aangesien hiermee ’n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms ’n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.

3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinodale kommissie en aan die saakgelastigde van die sinode kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinodale kommissie sorg vir die publikasie van bostaande feite in die *Kerkbode*.

3.1.7 ’n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die saakgelastigde van die sinode op papier soos deur die argief voorgeskryf en in tweevoud gestuur.

3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.

3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.

3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.

3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die bedienaar(s) van die Woord, na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.

3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens ’n gemeente wat ontbind het vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik ’n besluit tot samesmelting.

4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van ’n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting is al dan nie.

4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.

4.1.2.2. Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat sy/haar voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van sy/haar gemeente bereik voor/op die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.

4.1.2.3 Goedkeuring moet van ’n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.

4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot ’n samesmeltingsakte bevattende onder andere ’n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die bedienaar(s) van die Woord en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlings in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend), en elke kerkraad benoem twee persone om namens hom alle nodige dokumentasie te onderteken.

4.1.4 Die ooreenkoms (samesmeltingsakte) word vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van redes doen voor die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.

4.1.4.2 Besware word aan die ringskommissie voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.

4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.

4.1.5.1 Die ringskriba gee kennis aan die skriba en saakgelastigde van die betrokke sinode.

4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/ KOMMISSIES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of kommissies van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye ’n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.

5.1.2 ’n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.

5.1.3 Die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse* moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.

5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van ’n bedienaar van die Woord kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.

5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van ’n bedienaar van die Woord, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie ens. noukeurig uitgeklaar word.

5.1.6 Die kontrak moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge/kommissies kan ophef of tot niet verklaar nie.

5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.

5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van sy/haar verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge/kommissies moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in hulle onderskeie vergaderinge goedkeur.

5.2.2 Nadat die instansies onderling tot ’n ooreenkoms gekom het, moet die liggaam wat vir die opsig/toesig verantwoordelik is die ooreenkoms finaal bekragtig. In die geval van ’n kerkraad is dit die ring. By ’n ring of by ’n kommissie van ’n sinode, is dit die sinode/sinodale kommissie, en by ’n sinode is dit die Algemene Sinode/Moderamen.

6. DIE WYSIGING VAN DIE BELYDENIS EN VORMING VAN ‘N NUWE KERKVERBAND.

6.1 Die kerkraad lê sy voorstel oor die wysiging/handhawing van die belydenis/kerkverband éérs aan die gemeente voor vir die instemming van die belydende lidmate. Nadat die instemming van twee derdes van die lidmate verkry is, finaliseer die kerkraad sy besluit met ’n tweederdemeerderheid, waarna die finale besluit wéér op twee agtereenvolgende Sondae aan die gemeente vir approbasie voorgelê word.

6.2 Die kerkraad besluit om die instemming van die gemeente soos in 6.1 hierbo genoem, op een van die volgende twee wyses te verkry:

6.2.1 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry tydens ’n gemeentevergadering wat die kerkraad met die belydende lidmate van die gemeente belê het en waarvan daar by die erediens(te) op vier agtereenvolgende Sondae vooraf kennis gegee is van beide die vergaderdatum en die inhoud van die voorstel. By hierdie vergadering is twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys, teenwoordig. Die voorsitter en skriba van die kerkraad tree op as voorsitter en skriba van hierdie vergadering.

6.2.1.1 Lidmate wat ’n wettige verskoning het waarom hulle nie die betrokke gemeentevergadering kan bywoon nie, kan hul stem vooraf per geslote stembrief uitbring. Hierdie stemme word getel nadat die stemming op die gemeentevergadering uitgebring is.

6.2.2 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry wat persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die kerkraad aan elke ongesensureerde belydende lidmaat van die gemeente beskikbaar gestel word. Minstens veertien dae moet na ontvangs toegelaat word vir die inhandiging van die stembrief.

6.2.2.1 Dit is die lidmaat se verantwoordelikheid om toe te sien dat die voltooide stembrief die kerkkantoor van die gemeente voor of op die sperdatum bereik. Die stemtelling vind plaas in die teenwoordigheid van twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys.

6.3 Die tweederdemeerderheid van die gemeente se instemming word bepaal deur die getal uitgebragte stemme.

6.4 Die kerkraad kan met lidmate en die kerkverband kan met gemeentes wat in die minderheid gestem het en wat nie bereid is om deel te word van die nuwe kerkverband nie, onderhandel oor billike kompensering.

6.5 Die kerkraad stel deurgaans alle pogings in werking om kerkskeuring te voorkom.